

hewalname.com/ku/

تواوه

پۆمان

زنجیره‌ی کتبی ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م ژماره (۸۳۷)

سه‌رپه‌رشتیاری گشتیی زنجیره

نازاد به‌رزنجی

www.sardem.info

سه‌رچاوه:

ذوب شده

عباس معروفی

نشر گردون - برلین

چاپ یکم - زمستان ۱۳۸۸

■ تواوه

نووسینی: عباس معروفی

وه‌رگتیرانی: فیدا قادری

بابه‌ت: رومان

دیزاینی ناوه‌وه: ریپوار سه‌رده‌دین

دیزاینی به‌رگ: نارام علی

تیراژ: ۷۵۰ دانه

نرخ: ۳۰۰۰ دینار

چاپی: چاپخانه‌ی سه‌رده‌م سالی ۲۰۱۷ کوردستان - سلیمان

■ له به‌رپه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتبیخانه گشتیی‌کان ژماره (۱۶۰۷) ی سالی ۲۰۱۷ ی پیدروه

■ مافی له‌چاپدانه‌وه‌ی بۆ ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م پارێزراره ©

تواوه

عہباس مہعرووفی

لہ فارسییہوہ: فیدا قادری

hawalname.com/kul

رؤمان

۲۰۱۷ سلیمانی

hawalname.com/ku/

*وەرگىرانى ئەم بەرھەمە پىشكەش دەكەم بە تاقانەكەم
"ھىزا"

*سوپاس بۆ "عەباس مەعرووفى" كە دەقى ئەسلىي
پۇمانەكەى بۆ ناردم.

قىدا

hewalname.com/ku/

ليمبوس شويننيكه پوحي ئهو مندالانهى تيدا
دهژى، كه بهر له وهى ئاومور¹ بكرين، دهمرن.
ئهو پوچانهى كه له م نهومهى دوزه خدان، هيچ
ئەشكەنجە و ئازارێك نابینن، بەلام تاهەتايە لە
"هيو" بيبه شن.

كوميدىاي ئيلاهى، دانتي، سروودى چوارهم، ليمبو

hewalname.com/kul

¹. ئاومور كردن: غوسلى ته عميد. پيوره سمي له ئاوه لكيشانى مندال به
نهرىتى مه سيحييه كان.

hewalname.com/ku/

يهك

تك...

"ماریه خان... تو شیت و شهیدای ئەم لیکۆلەرە بوویت؟..."

تك...

"مه‌گەر ته‌مه‌نت چه‌نده؟... ماریه خان..."

تك...

"به‌نه‌فره‌ت بی... ئازاد... ئەو دلۆپه‌یه‌ ده‌بینی؟..."

تك...

"ئازاد چی بووه؟ پیم بلی..."

تك...

"بۆ نازانی؟... نا له کوی بزانی..."

تك...

"رای کردبوو... ترسابوو... تیده‌گه‌ی جه‌نابی لیکۆلەر؟..."

تك...

"وه‌ی دایه‌ گیان... سه‌رم... می‌شکم ته‌قی..."

تك...

"ده‌پروانی، هانکه‌هانکی بوو... چی بووه؟..."

تك...

"هیچ... من... من؟ من ئیتر تیداچوم..."

تک...

"بۆچی؟ خۆ تۆ کورپىكى باش بووى..."

تک...

"گوتى ژيانى من وهكو ته پل ته قى"

تک...

"ته قى... سه رم ته قى... من قسه ده كه م."

تک...

"توخوا بمبهنه دهره وه، هۆو..."

تک...

"سه گباينه... بيشه ره فينه..."

تک...

"خانم ئه و چه قويه له كوئيه... بيده به من..."

تک...

"من ئه هلى سياسته نه بووم و نيم و ناب...م..."

تک...

"ئيس تاش بلـيم؟... سياسته تبازي يانى زولى و

هه رامزاده يى..."

تک...

"هۆو پاسه وان... وهره ئه مه بيهسته وه... ئه م هه رامزاده يه

بيهسته وه..."

تک...

"گوتم بۆ مه گهر تۆ كيى وا هه ر..."

تک...

"من نه جييزاده يه كى ما يه پووچم..."

تک...

"جه نابه لىكۆله ر تۆ هه ر قسه م پى ده برى؟..."

تک...

"من رقم له و پچرپچریه..."

تک...

"ناماقوولیم کرد... کچم... خانمه که م... سهیر که..."

تک...

"باوکت خه ریکه... خه ریکه... دهروات... بو دۆزه خ..."

تک...

"هۆو... پاسه وان... جه نابی لیکۆله ر... من..."

تک...

"پاشان... ئیتر... نه م... نه مبینی. بروا بکه..."

تک...

"کچی... منی... وهره بابته... لیڤه..."

تک...

کهس دهنگی نه ده بیست. ته نانهت خویشی. ته نیا لیوی ده جوولاند و لرخه لرخی ده کرد...

تک...

ئه سفاری بیده نگ بوو. ئیتر هیچ قسه یه کی نه بوو بیکات. هه رچی بوو، هه ر ئه وهنده بوو که گوتبووی. خو ئه گه ر شتیکی تریشیان لیی بویستبا، ده یگوت. به لام مه ئمووری تایبته پیی وابوو ئه سفاری له فیله و هه ول دهدات وا بنوینی ئازاد بیتاوانه و ئه م ئازده له ترسناکه له داوه که ده رباز بکات. ده یه ویی وه زاره تی ئیتلاعات چه واشه بکات. گوتی: "جا ئیمه له مه به دوایمان ده ویت."

ئه سفاری سویندی خوارد ئیتر نه بیینیوه. چه ند روژیک دوی ئه وهش ده سته سه ر کراوه و هه ر له و کاته وه لیڤه یه. مه ئمووره تایبته که دلنیا بوو له وهی شتی دیکه ش هه ن که

ئەسفاری ئاگای لیئانە و دەبی ھاوکارییان بکات. کیشە نییە. زۆر کەس ھەر کە دینە ژوورەو دەترسن و بەبی ئەو دەستی مشتەکوڵە یەکیشیان لە پشتی بدری، زمانیان دەکریتەو. جا با سکریتیژی حزبیکیش بن. لێرەدا تەنانت کەسانیکیش ھەن کە سالانیکی زۆرە بەندکراون و ھیچ ئاگیان لە دەروە نییە و ئیتر زەرپیان نەماوە. مان و نەمانیشیان ئیتر بوو حیزبەکە ھیچ جیاوازییەکی نییە. بەلام دوا قسە ی خۆیان لە بنی کوولەکە داوە. کیشە نییە.

مەئووری تایبەت گوتیشی: جگە لەمەش، ئەسفاری ماوێهەکی زۆرە بەرگە ی گرتوو و نەرۆخواوە، دواتر ئەگەر بیهوی، دەتوانی لای حیزبەکە ی پاساوی کارەکە ی بدا. ئەسفاری گوتی: "من ئەندامی ھیچ حیزبیک نیم." "ھەر وا گۆتم."

"بڕوا بکەن بەبی کەم و زیاد ھەموو شتیکم گوت. ئەگەر لە سەرەتاشەو قسەم نەدەکرد، لەبەر ئازاد دەترسام. لەبەر ئەو داماوە."

"ئەسفارییە و لای! ئەزێ تمان مەدە. تۆ زۆر شت سەبارەت بە ئازاد دەزانیت، لەبەر چی باسی ناکە ی؟"

ئەسفاری ئیتر ھیچ شتیکی نەدەزانی. ھەستی دەکرد لەسەر چەرپای قایشدار نەخەوتوو، دەست و قاچیان نەبەستوو تەو و لەناو قەلای سەنگباراندا گیرێ نەخواردوو. ھەستی دەکرد وەکو بەردیک تووری دەدەن و دونیا لەسەر سەری دەخولیتەو.

پاشان لە مەودای نیوان ئەو دلوپانە ی لە بنمیچەکەو دەتکان، رەنگ و گۆلی کاشییەکانی کۆنەگەرماویکی وەبیر دەهاتەو، یان وەبیری دەهاتەو کە پارچە موسیقا لەناو کامە

کاسیتدایه، یان بۆ نموونه رهنگ و شیوهی په لکی
گوله شیلانه کانی باخچه که ی مالی باوکی، یان رهنگی
هه لبرکاوای خوی له ناو ئاوینه که دا.

دوایین جار که زهنگی ده رگیان لی دا، له ئاوینه که دا
سهیری کچه گه وره که ی کرد. بیگومان هه رسی مه ئمووره که
له و خواره وه، له پشت ده رگا که وه دانیشتبوون و به په له
دهیانویست هه لکوته سه ریان.

ژنه که ی گوتیوی: "ئاخری خۆت توش کرد، ئه سفاری؟"
"هیچ نییه. له وانه یه به دحالیبوون بی."

هه موو ئه مانه ی له بیر بوو، یان به یادی ده هاته وه و به
خیرایی نه ده ما. ئیستا دلۆپه که له سه ر ده موچاوی بلاو
ده بو وه وه.

تک...

له رز و موچرکینک له پتوپلییه وه دهستی پی ده کرد و تا
پیستی ده موچاوی ده هات. تا ئیستا سه رمای وای هه ست پی
نه کرد بوو. ئازاره که دلۆپ دلۆپ له سه ر جهسته ی ده نیشته وه و
هه ر هینده ی ئازاره که ی پیشووی بیر ده چوو وه وه، ئازاریکی
دیکه ی بۆ ده هات؛ وه کو دلۆپیکه ی مه ره که ب له پر لاپره سپی و
بیرهنگه که ی ره ش ده کرد و به نوین و دیوار و سه رینه که یدا
په رش ده بوو.

دوو هه فته ئازاری چه شت بوو و نه شهیده زانی له بهر چی.
ماوه یه ک پی وای بوو ئه مه خۆیه تی وه کو دلۆپیک له هه لدیریکی
به رزه وه داده که ویت. هه ندی جار دهنگی "تک" ئیتر "تک" نه بوو.
زرمه بوو، ته قینه وه بوو، دهنگی ده دایه وه و په رده ی گوئی
ده دراند، هه ندی جار ده تگوت چکه چکی کاتژمیره، هه ندی
جاریش هه ر نه بوو.

ئەسفارى لە سەرەتادا هاواری دەکرد: "پارچە پارچەم بکەن... بەلام فریام بکەن... بە چەقویەک...."

ماوەی سەعاتیک دەیانکردهوه. هەڵدەستا و ڕایدەکرده سووچیکهوه و هەڵدەترووشکا. پاشان چاوی ڕەشکەو پێشکەى دەکرد و ئەوکات هەموو شتیکی نوقته نوقته دەبینی؛ نوقتهگەلیکی ڕەش که بە دەنگی میشکبەرەوه دەڕژانه ناو سەری. سەری خۆی دەگرت، دەپنەراند: "من نوقتهم... من..."

پاشان دەیانبرد، دەست و قاچیان دەشیلا، پیالەیهک قەنداغیان دەکرد بە قورگیدا. دەرشایهوه. شانوپیلیان دەشیلا و داوایان لێی دەکرد قسە بکات، بەلام هیچ قسەیهکی نەبوو بیلێ. جارێکیان بانگی پاسهوانی بەندیخانەکەى کردبوو، سویندی خواردبوو دەیهوئ شتیکی گرنگ باس بکات.

مەئمووری تاییهت گوتبووی بیبەنە شوینیکی کراوه، بزانی ئەم شتە گرنگە چیه دەیهوئ باسی بکات، جگەرە و قاوهشی بۆ ببەن. پاسهوانیکی تازەکار بە دوو پەرداخ قاوه و پاکهتیک جگەرەوه ئەسفاریی بردبووه شوینیکی کراوه و گوتبووی بحهوێرەوه.

ئەسفاری سێ جگەرەى کیشابوو، قاوهکەى خواردبووهوه و پاشان گوتبووی: "سویند دەخۆم من ئەسفاری نیم." بردبوویانەوه بۆ ژووری ئەشکەنجە و گوتبوویان: "دەبیت. پەله مەکە. ئەسفاری سەر هیچ نییه، دەبیتە لە ئەسفاری خراپتریش.

پاشان سەرلەنوێ پالیان دەخستەوه، دەست و قاچ و کەمەریان دەبەستەوه و سەریان دەخستە نیوان ئەشکەلهوه.^۱ تک...

۱. مەنگەنه.

به دموچاويدا بلاو دهبوووه. ئازار جهستهی دهتهنی، پاشان ئازاره تازهکه ئیشهکانی پیشووی هه‌ده‌لووشی. له‌وده‌مه‌دا ئه‌سفاری دهبووورایه‌وه. پێیان وا بوو مردوووه. به‌ په‌رداخیک قه‌نداغه‌وه ده‌چوونه ویزه‌ی. هاواری ده‌کرد: "من گونا‌هبارم... له‌توپه‌تم بکه‌ن..."

"بۆ ئه‌وه‌ی پزگارت بێ؟"

ئه‌سفاری هانکه‌هانکی بوو، دوو یان سی که‌س رایانده‌گرت بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌که‌ی بکات: "جگه‌ره به‌ جه‌سته‌م بکوژینه‌وه... نینۆکه‌کانم ده‌ریبن... به‌لام لی‌ره به‌مه‌نه‌ ده‌روه".

"ده‌بی قسه‌ بکه‌ی".

"من چه‌نده گیانسه‌ختم!"

مه‌ئمووری تایبه‌ت گو‌تی: "ئیمه‌ دوا‌جار هه‌ر نه‌مانزانی ئیوه‌ چۆن بوونه‌وه‌ریکن! ئه‌گه‌ر به‌رد بوو‌یتایه‌، تا ئیستا کون بووبووی. هه‌لبه‌ت پیشه‌که‌ی ئیمه‌ وه‌هایه‌ که‌ ده‌بی بزانی چیتان له‌بن سه‌ردایه‌. هه‌رچی زیاتریش ملۆمۆ ده‌که‌ین، له‌بری وه‌لام، پرسیا‌ری زیاترمان لی قوت ده‌بنه‌وه‌. سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش ئه‌سفاری گیان، ئه‌رکی ئیمه‌ دۆزینه‌وه‌ی سه‌رزهمینه‌ سه‌یروسه‌مه‌ره‌کانه‌. هه‌ر که‌سی‌کیش له‌جینی من بی‌ت، له‌پیشدا به‌ریبگ به‌یه‌کی وه‌ک تۆ ده‌گری".

"جا به‌ هه‌ر نرخیک؟"

"نرخ گرنگ نییه‌. ئیمه‌ لی‌ره دانیشه‌تووین، له‌وانه‌یه‌ هیچ باوه‌ری‌کیشمان نه‌بی‌ت، به‌لام هه‌ر چه‌زمان لی‌یه‌ پیت بلین: قسه‌ بکه‌، ئه‌سفاری. قسه‌ بکه‌".

"ئیتتر قسه‌یه‌کم نه‌ماوه‌ بیکه‌م. درۆ بکه‌م؟"

دیسانه‌وه‌ سه‌ره‌له‌نوێ پالیان خسته‌وه‌، تکتک دلۆپه‌که‌یان ده‌کرده‌وه‌ و ده‌رۆ‌یشتن. ئه‌سفاری ماندوو بووبوو. ئیتتر هیچ شتیکی وه‌بیر نه‌ده‌هاته‌وه‌. و‌رۆگێژ ده‌یروانی.

"دهتهوئ قسه بکهی؟"

"چیت پرسى؟"

مهئموورى تاييهت دهستیکی وه بهر دلۆپه ئاوه که دهگرت. ئه سفاری ئارام ده بووه وه. ههستی ده کرد فیشه کیان له جهستهی دهرهیناوه و پئی سربووه. ئه و کاته ئیتر دهیتوانی سالانی سال ئاوا بخهویت. به بی ئه وهی داوای شتیک له که سیک بکات. دلۆپه ئاوه کان هه ر ئه و ئاوه بوون که له سه ری په نجه کانی مهئموورى تاييه ته وه به و لای دهموچاویدا دهرژان. ئا و بو، نه ک شتی دیکه. ئه و کاته ئیتر ته نیا دهیتوانی چاوی لیک بنی و بیر له هه یچ شتیک نه کاته وه.

تک...

ئیتتر تینه دهگه یشت. گه مه یان پئی ده کرد. هه ندی جار بو، هه ندی جاریش نه بو. مهئموورى تاييهت دیسانه وه دهستی وه بهر دلۆپه که وه دهگرت و به دهسته که ی تریشی زلله یه کی توندی لی ددا. ئه سفاری نهیده ویزا چاوی هه لینی. زلله یه کی تر. ئه سفاری به دهنگیکی کز دهیگوت: "ده بی چی بلیم؟"

"جاریکی تر ئه م ئه توارانهت لی ببینمه وه، ده لیم سه ره و خوار هه لتواسن و ئاوی ساردت پیندا بکه ن. بۆ مه گه ر خوت داوات نه کرد بمیینیت؟ مه گه ر نه تگوت دهمه وئ قسه بکه م؟ له وسه ری شاره وه منیان بانگ کردووه بۆ ئه وهی تو هه لیتوپلیم بۆ بلنی."

پاشان دهستی له بهر دلۆپه ئاوه که لابرده.

تک...

دهنگی ته قینه وه له که لله سه ریدا بو؛ له ناو میشکیدا. پاشان له پیر گوئی له قیزه ی کچیک بو، زه قزه ق ته ماشای کرد. مهئموورى تاييهت گوتی: "هه یچ نییه خه ریکن ئیسکی شانی دهگر نه وه."

تک...

"چیت گوت؟"

"له بهر چی له سیداره م نادهن؟"

تک...

"چیت گوت؟"

"بۆچی منتان هیناوه بۆ ئیره؟"

"زۆر روون و ئاشکرایه. تۆ دهتخوریت، دهنه لیره چیت دهکرد؟ بۆچی نهرویشتی بیته ئهفسهري سوپا؟ له بهر چی نه بوویت به ئه نداداری ئه تومی؟ بۆچی نه بوویت به پولیس؟ بۆچی؟ ههروهها ههزاران بۆچی تر. حهیف له وهه موو پارهییهی بۆ ئیوه سهرف کراوه. دهبی هه مووتان له شوینیکدا کوبکه نه وه و سیفونی بۆمبه که رابکیشن. ئاخ من چهنده که یفم به وه دیت!"

مه ئمووری تایبته نیوچاوانی گرژ کرد. وهک بۆنی شتیکی پیسی کردبیت. پاشان توند دهرگا کهی پیکدا دا و رویشته.

تک...

دلۆپه که هه ر وا ده تکا. دهنگیکی ترسناک له میشکی ئه سفاریدا ده خولایه وه و له خالیکیدا راده وه ستا، له مه وادی نیوان چالی لووت و ته ویلیدا، وهک دهرزی تیی رۆده چوو و سه ری به ته خته که وه دهروووی.

تک...

دنیا به دهوری سه ریدا ده سوورایه وه. ئه سفاری هیلنجی دههاتی. چاوی لیک نابوو. بیت و هه لیهینابایه، کویر ده بوو؟

تک...

جیاوازییه کی نه بوو. دیسانه وه بهرچاوی تاریک بوو، سه ری گیژی ده خوارد و دلی تیکه ل دههات. دنیا زیاتر خولایه وه و ئه سفاری رشایه وه. به لام نه یده توانی

پشانه وه که ی هه لپ یژئ. دیسانه وه خواردی و دیسانه وه
پشایه وه. پینی وا بوو پشانه وه که ی هه لپ شتوو. خواردی.
دیشان ههستی کرد خواردوو یه تی، دیسانه وه پشایه وه. بۆنی
ئاوی گه نیوی ناوسکی که سیکه خنکاوی ئاوساوی لپی دههات.
گوتی: "سیاسهت تیکه لی هونه ر مه که ن... نه فرهت له و که سه ی
هونه ر ئالووده دهکات".

"دهمت داخه برا".

تک...

پاشان له پیر هه موو گیانی که وته له رزین و زمانی له گو
که وت. دیسانه وه قاوه یان بۆی هینایه وه، که خواردیه وه
ههستی به گه رما کرد. جگه ره یه کی دیکه ی داگیرساند و
دیسانه وه وه زعی تیکچوو وه.

"دهی مه ی کیشه".

نه ختیک پالیان خست، دهست و قاچیان شیلا. پاش نیو
سهعات هاته وه هۆش خۆی و گریا.

تک...

دوو

جا کی دہیتوانی بہ ئہ سفاری بلیت مہگری! تہ نانہت لیکو لہرہ کہش کہ ئہ و ہہ مووہ بو ئہ سفاری باش بوو، باشاری^۱ نہ دہ کرد و نہیدہ توانی کاریکی وا بکات ئہ و بہ سہر خویدا زال بیت. سہرہ پای ئہ مہش گوتی: "ئہ سفاری گیان خو پیاو ناگریہت!"

ژورہ کہہ بوئی ئاوی گہ نیوی ناوسکی کہ سینیکی خنکاوی ئاوساوی لی دہات. ئہ سفاریش و ہکو تہرمیکی مؤمیاکراو کہ لہ قوولابی زہریاوہ ہینابیتیانہ دہرہوہ، لہ سووچی ژورہ کہدا ہہ لٹروشکابوو، دہگریا. نہیدہ زانی بہ ہوی بہ تالبوونہوہ دہگریہت، یان لہ تاو ئازار. لہ ناکاو دلی پر دہبوو، پاشان گریانی دہات، دہات، دہات، دہات، جہستہی سر دہکرد، دہیہست و پاشان تامی تال و قیزہونی دہمی، ئازاری دہدا. چما لہ پوخی دہریاہ کی کہ فکردوودا راوہ ستاوہ، کہ ہہ موو ماسیہکانی گہ نیو و مردوون و با قامچیئاسا بوئی لاشہکانیان دہہینتہ ناو لووتی ئہ سفاری و ئہویش ہیچ چارہیہ کی نیہ، جگہ لہ وہی ہہناسہ بدات و ہہ لیمژی.

خو لہ دہستی ہاتباہیہ، ہہناسہی ہہ لئہ دہکیشا، بیت و توانیباہی مستی بقووچیئنی، دہیزانی کہ ئیتر تیدادہ چیئت.

۱. باشارکردن: پیوہستان. دہرہ قہ تہاتن.

ليکۆلەر دەستی به قژی ئەسفاریدا هینا و له تەنیشتیەوه
 لەسەر چیچکان دانیشت: "ئەری تۆ چیت بەسەر هاتوو کابرا؟"
 ژوورەکه جیگیر نەدەبوو؛ بەلکو دەسووراپیەوه،
 دەسووراپیەوه، دەسووراپیەوه، دەسووراپیەوه و ئەسفاری
 نەیدەبینی چی له کۆیدایە. دیسانەوه ریشایەوه و بۆ ئەوهی
 سکی نەتەقیت، هەردوو دەستی لەسەر سکی دانا. هەر به
 هەمان بەرھەنسکەوه سەری هەلبەری و بینی دەستی لیکۆلەر
 دەکرێنەوه، دینەوه یەک، ئاماژە دەکەن و ویکدینەوه.

ژوورەکه به خیرایی، یان به هیمنی دەسووراپیەوه. هیندە
 ئارام دەسووراپیەوه، که ئەسفاری هەستی دەکرد خەوی دیت،
 پاشان هیندە خیرا بوو، که زانیی خەوی نایەت، بەلکو
 مەرگی دیت. بۆ ساتیک چاوی لیک نا. منداڵ و گەورەکان
 زەنازەنایان بوو، دەهاتن و دەچوون، پێدەکەنین.
 سوورابوونەوه و هاتبوونە بەرچاوی ئەسفاری. پاشان ئەویش
 دەستی نابوو سەرشانی ژنەکەیی و منداڵەکانی پیشان دابوو.
 سەرەتا گەورەکه: "دەبینیت؟" پاشان به دەنگی بەرز گوتبووی:
 "کچی من کتییە؟" هەردووکیان چاویان زەق کردبوو. هە
 بچووکه که حەسوود بوو. دەقیژاند. هەمیشە دەقیژاند.
 گەورەکه نەختیک رادەووستا و وەکو خانمە بچووکهکان چاوی
 دەبریە بچووکه که تاکو بلت: "منم." ئەو کاتە دەیگوت: "منم."
 پاشان بچووکه که دیسانەوه دەقیژاندەوه: "نا منم!" ئەسفاری
 دەیگوت: "ئەری بابە گیان تۆی." پاشان چاوی له کچەکەیی
 تری دادەگرت و پێدەکەنی.

چەرخوفەلەکە که لەسەر خۆ دەسووراپیەوه؛ تا دەگەیشتەوه
 جیی خۆی، ئەسفاری دەیتوانی به ژنەکەیی بلت: "ئەم دوایی
 کتیبەش چاپ دەکەم." ژنەکەیی زۆر کەمدوو بوو. گوتبووی:

خۆت مه خه له تینه، ئەمانه له نووسهران خانه گومانن. مندا له کان دیسانه وه له بهرچاوی ئەسفاری له سهەر ئەسپه دارینه کان دانیشتبوون. بچووکه که قیژاندبووی: "بابه ی من کیه؟" پاشان دوور که وتبووه وه. ئەسفاری به ژنه که ی گوتبوو: "منیش ده بی ئاگادار بم." مندا له کان له وسه ری باز نه که دا بوون و له قوولایی دله وه ده تریقانه وه. چه ر خه که هه تا ده هات خیراتر ده سوورایه وه. باوک و دایکه کان له پشت ئاسنه په ر ژینه کانه وه راوه ستابوون. ئەسفاری باش ده یزانی هه میشه دایک و باوک کان له پشت په ر ژینه کان ده وه ستن و له ناو ئەو هه راوه ریا یه دا ته ماشای سوورانه وه ی مندا له کان یان ده که ن. خیرایی چه ر خوفه له که که زیاتر ده بووه وه و مندا له کان ده یانزریکاند و ئیتر نه ده بینران. خیرا ده سوورانه وه و قاچه کان یان به سهەر ئەسفاری و ژنه که یدا تیده په پی.

ئەسفاری ئیستا ئیتر سه رمای بوو. په نگه پیو و به تال، ده موچاوی له ناو له پی ده سه ته کانیدا شار دبووه وه و زور زور ده گریا، دیسانه وه خر مه خر می جوینی ورده شووشه ده هات. چه ر خوفه له که که خیراتر ده سوورایه وه. ئەسفاری هاواری ده کرد. پاشان وهک بلیی چه رخی ئاسمان راده وه ستا. هه موشتیک کپ و بیده نگ ده بوو.

تای هه بوو، مانگی بینیبوو ده کوژیته وه و داده که ویت، به لام هه ر له و کاته دا دیسانه وه مندا له کان ده سوورانه وه و ده یانزریکاند. لیکۆله ره که له جیگه که ی هه ستا: "ئەسفاری گیان... ده بیستی؟ من..."

ئەسفاری نه یده توانی هۆله هۆل نه گریه. به دهستی خۆی نه بوو. ته نانه ت کاتی قه نداغه که یان کرد به قورگیدا، رشایه وه. لیکۆله ره که توقیبوو. چی شانوپیلی ئەسفاریی ده شیلا،

نەیدەتوانى ئارامى بىكەتەۋە. "ئەسفىارى گىيان ئىتر تەۋاۋ بۋو. بەلئىنت پى دەدەم. مەن بەلئىنت پى دەدەم." پاشان نەپاندبۋوى: "پاسەۋان!"

پاسەۋان، سەربازىكى رەقەلەى ئەسەمەر بۋو، لووتى خۋى گرتبۋو، نەیدەۋىست تەماشای دەموچاۋى ئەسفىارى بىكات. لىكۆلەر داخۋرى و پچرپچر گوتى: "دەستەكانى... بگرە! بەرزى... بکەۋە!"

خۋ پاسەۋانەكە ئەگەر دەستەۋستانىش نەبۋاىە ھەر نەیدەزانى پىلى لە كوئى دابنىت، چۋن ھىلنج نەدات، كوئى ئەسفىارى بگرىت، بۋ ئەۋەى تا ئانىشكى لە پىسايەكە رۋنەچى. ھەر ۋا لە ژور سەرى راۋەستابۋو، نەیدەتوانى ئاسەۋارى بىزكردنەۋە لە رۋخسارى خۋى بشارىتەۋە. دامابۋو. ئەسفىارى دىسانەۋە نالاندى و پشايەۋە. رەنگى مردۋوى لى نىشتبۋو. بۋنى ماسىى گەنىۋىش لەناۋ ژورەكەۋە بەرەۋ سەر دەكشا و تەۋاۋ ئەۋ دالانە كۋنكرىتپىيەى دەتەنى. لىكۆلەرەكە تەماشای ئەۋسەرى دالانەكەى كرد و ھاۋارى كرد: "پاسەۋان!"

چۋار سەرباز بە ھەنگاۋى كورت كورت دەھاتنە پىشەۋە. دەستى راستيان قوۋچاندبۋو، بە لای رانىاندا شۋپيان كرىدبۋوۋەۋە و بە زرمەى پۋستالەكانيانەۋە دەلەرەنەۋە: زرم، زرم...

دەنگەكە لە سەربازگەكەى سەردەمى لاۋىتپى ئەسفىارىيەۋە دەھات، ۋەكو تىنى ھەتاۋ لە ھەنوۋكەى ئەۋدا بە دالانەكەدا دەگەر! گرمەى تەپلەكە... لە ژىر قاچى چەپ!

دەست و پىيان گرت و ۋەكو مردۋو، رىك برديان بۋ بەشى فرىاكەۋتن. رەش داگەر اۋو. دەلەرزى. دەينالاند. پاشان

له نالینیش کهوت. دونیا له سوورانوه کهوت، بوو به بهرد. ئەسفاری ئیستا ئیتر وهکو تهرمیکی رهقهه لاتوو ته نیا بوگه نی لئ دههات، ههندی جاریش مووچرکیک چه ناگه ی خواروخیچ دهکرد.

جله تهرهکانیان گوژی، پاشان هه موو دکتوره کان له سه ر سه ری کو بوونه وه. شله ژاو و به تالووکه گوئیان له ترپه ی دلئ گرت. لئی ددها. پیلووی چاویکی هه لئنا بوو. هه رچییه کیان ده کرد نه یانده توانی ئەو پیلوو ه ی دابخه ن. هه ر وهک چاوی سه لکی سه روپی له سووچی میچه که رامابوو، سارد و مردوو. لیکوله ره که هه ر بانگی ده کرد، به لام ئەو نه ییده بیست. سیرومیان لئی به ست و دیسانه وه دهرزییان لئی دا. دواچار ئوقره ی گرت.

لیکوله ره که سه ریکی له قاند، زه رده خه نه یه کی کرد: "ئه ی بنیاده م! تو چ به ردیکی که هیشتا کهس نه ی دوزیوتته وه؟"

یه کیک له سه ربازه کانی راسپارد لای ئەسفاری دابنیشیت و هه ر شتیک رووی دا، ئاگاداری بکاته وه. پاشان ته له فونه که ی هه لگرت و دیسانه وه له شوینه که ی خو ی داینایه وه: "هه ر چه شنه روو داویک، یان جووله یه ک، تیگه یشتی؟"
"به لئ قوربان."

لیکوله ره که چه ند جاریک په نجه ی بو لای خو ی راداشت: "به من." پاشان له گه ل دکتوره کان و ئەوانی تر رویشته دهره وه. ژووره که گه رم بوو. له دهره وه، له پشت په نجه ره کانه وه به فر هیوره یور ده باری و سپیی ده کرده وه.

ئەسفاری هه ر توژیک چاوی هه لئنا بایه، ده ی توانی کرپوه ی شه وانه و بیده نگیی ئەو به فره ی هه میشه چه زی له ببینی بوو، ببینیت. به لام وهک بلئی له شیرینه خه ی مه رگدا بی.

سى

"مردووه؟"

"هيشتا هه ناسه ديدات."

"بووراووتهوه؟"

"نا. ئىستا خه وتووه."

ئەگەر ئەسفارى بەخەبەر بوايه، گوڤى لە ھەموو قسەکانيان دەبوو، دەشيبينى که ليکۆلەلەرەکه چۆن پەردە زيبىراکەى داداوتەوه، تا ئەو تيشکە سىپى و بەتەوژمە، رېک لە دەموچاوى بدات. لىنى بدا بو ئەوهى پىستە مردووه وشکەهەلاتووهکەى، وەکو چەرمى چلکن ديار بى، خەمبار و تىکشکاو لە توى چەرچەفە سىپىهکاندا.

ليکۆلەرەکه گوتى: "کەى دیتەوه هوش خۆى؟"

پەرستارەکه وەلامى دايهوه: "هەشت و نيوى بەيانى."

تەپلى سەرى رووتابوووه. که بە رېيهدا دەرويشت، خۆى دەلەنگاند و زايلهيهکى ژنانە لە دەنگيدا بو، گوتى: "سەيرىکى ئەملا و ئەولای خۆى کرد و بە ه ه ل لى، ديسان خەوتەوه."

"قسەيهکى کرد؟"

پەرستارەکه تاكى پەنجەرەکەى کردەوه: "هەوا نەيهتە"

ژوورەوه؟ ئەررى؟"

"به‌خه‌به‌ری دینن؟"

په‌رستاره‌که شاره‌زایانه له‌سه‌ر لیواری چه‌رپاکه دانیشته، به‌سی په‌نجه چه‌ناگه‌ی ئه‌سفاریی گرت و جوولاندی، پاشان به‌هیواشی چه‌ند زه‌بریکی بچووکى له‌ده‌موچاوی دا، وه‌ک بیه‌وی که‌سیک ب‌خه‌وینیت، به‌ئارامی بانگی کرد.

لیکول‌ه‌ر به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌نیا به‌فری ده‌بینی. هه‌موو شوینیک سپی ده‌چووه‌وه، جگه له‌و شوینانه‌ی به‌فره‌که نه‌ده‌ما و دیواره کۆنکریتییه‌کان قوت ده‌بوونه‌وه و ده‌بوونه دیوار و ده‌وری هه‌موو شته‌کانی ئه‌ویان ده‌دا. له‌وی هه‌موو شتیکی هیهی ئه‌و بوو. دیواره‌کانیان بو ئه‌وه دروست کردبوو تا به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی ئه‌و پاریزراو بیت. سه‌ره‌رای ئه‌م هه‌موو ریوشوینی ئه‌منیه‌ش، ئه‌و که‌سانیکی ده‌ناسی که له‌دلی ئه‌م شوورایانه‌وه تیه‌په‌رییوون؛ که‌سانیک که ئه‌م دیوارانه‌یان هه‌ر نه‌بینیوو، به‌لام ئیستا ئه‌و دیوارانه‌ی ده‌بینی که گرژ و زبر هه‌موو ئه‌و که‌شه سارد و سپیه‌یان شکاندبوو. په‌رستاره‌که به‌چه‌رپه‌وه گوتی: "هه‌ر خه‌وتووی؟ رۆژ بووه‌ته‌وه." پاشان سه‌ری داخست و به‌جۆریک که ته‌نیا خوی گوئی لی بیت، گوتی: "به‌سته‌زمان!"

ئه‌سفاری ناله‌یه‌کی کرد و به‌زه‌حمه‌ت چاوه‌کانی هه‌لینا. رپووناکییه‌که هینده به‌هیز بوو، ئه‌زیه‌تی دا. چاوه‌کانی نووقاند. لیکول‌ه‌ره‌که ورد لیی ده‌روانی و هیچی نه‌ده‌گوت. په‌رده زییراکه‌ی وا لی کرد تیشکه‌که به‌ره‌و سه‌ر به‌ری. ئه‌سفاری هه‌ستی کرد رپووناکییه به‌تینه‌که له‌سه‌ر روخساری لاچوو، به‌هیمنی چاوی هه‌لینا و دیسان نالاندی: "ئاخ!"

په‌ره‌ستاره‌که ده‌ستیکی به‌ده‌موچاویدا هینا: "برسیت نییه؟"

ئەسفاری سەرى لەقاند. لیکۆلەرەکه هاته بەرەوه تا بتوانی
بیبینیت. برۆای نەدەکرد زیندوو ماییت. خۆنەویستەنە
نووشتایەوه و ناوچاوانی ماچکرد: "چەندە بیهیزی ئەسفاری
گیان."

ئەسفاری هەر سەیری دەکرد. لیکۆلەرەکه دەستیکی هینا بە
دەموچاویدا و قژەکهی هەلدایهوه: "هەموومانەت ترساندا...!
بەرستی ترسناک بوو."
"م...م..."

وێک ژێی سازەکهی پچرابی، یان چەرمی تەپلەکهی درابی،
دەنگی لە شوینیک، لە قوولایی قورگیدا ون بوو.
لیکۆلەرەکه گوتی: "هەر نەزمانی چی پووی دا؟ بوچی وای
لئ هات؟"

پەرستارەکه بە نازەوه گوتی: "زەبروزەنگ! زەبروزەنگ!
ناتانەوئ کورەکانی ئەوبەر تووڕ هەلدەن؟ ئەرری؟" پاشان بە
هەردوو دەستان، هەموویانی لە پەنجەرەکهوه تووڕ هەلدا.
"من سەفەرێکم کرد و گەرآمەوه، بینیم ئەسفاری ئیمەیان
ئاوا ئازار داوه. هەر بەرستی...!"

"نەدەکرا ئەم سەفەرە نەکهی؟ ئەرری؟"
"کارێکیان پێ ئەسپاردبووم، دەبوایه خۆم وەشوینی
بکهوم؟"

"ئەرکیکی درێژخایەن؟ جا لە کوی بوو؟"
"پاریس، میلان، مونیخ."
"برادەرەکان لەبری ئیمە."

لیکۆلەرەکه باسەکهی گۆری: "هەر ئەوەندە ئەسفاری لە
مردن رزگاری بووه، دەبێ شوکرانەبژێر بین. ئیمە دەبێ ئەمە
بە هەند وەر بگرین."

قسه‌کان له گوئی ئەسفاریدا دەنگیان دەدایه‌وه. حەزی دەکرد تینکی هاتبایه‌ته بهر بۆ ئەوهی چاو ببریته ناو چاوه‌کانی لیکۆلەر و بلێ نه‌ده‌کرا ئەو سه‌فه‌ره نه‌که‌ی؟ ئاخر ئەمه‌ چ کاریک بوو هه‌شت مانگی خایاند؟ به‌هار ڕۆیشتی و زستان گه‌رایته‌وه، بیرت له‌وه‌مووه‌ به‌ئینه‌ نه‌کرده‌وه که به‌ منت دابوون؟ ئاخر تۆ ده‌زانی چییان به‌سه‌ر هیناوه‌م؟ قه‌ت خراویته‌ به‌ندیخانه؟ له‌ جێیه‌ک راگیراویت ئاگات له‌ هیچ کوی نه‌بیته؟ بیرت له‌وه‌ نه‌کرده‌وه به‌ درێژایی ئەم ماوه‌یه‌ هیچ خه‌به‌ریکم له‌ خه‌زانه‌که‌م نییه‌؟ نه‌ ڕوونکردنه‌وه‌ی تاوان، نه‌ پارێزه‌ریک، نه‌ دادگایه‌ک، نه‌ چاوپیکه‌وتنیک، نه‌ نامه‌یه‌ک، نه‌ ته‌له‌فونیک، نه‌ ته‌نانه‌ت هه‌والیک.

فرمیسک به‌ هیمنی له‌ گوشه‌ی چاویه‌وه‌ لوزه‌وی به‌ست و که‌شینی هه‌وری ته‌واوی سینه‌ی داپۆشی. پاشان هه‌موو هه‌سته‌کانی خسته‌ گه‌ر بۆ ئەوه‌ی لانیکه‌م یه‌کێک له‌ قسه‌کانی پێی بلێت، به‌لام له‌وه‌ ترسا وشه‌کان له‌سه‌ر زاری دووباره‌ ببنه‌وه‌ و قسه‌که‌ی پێ ته‌واو نه‌کری. ده‌ترسا ئەوه‌نده‌ی تر ئیشه‌که‌ خراپ بکا. خۆی تخیل کرده‌وه‌ و گوئی دایه‌وه‌ قسه‌کانیان.

په‌رستاره‌که‌ گوتی: "ئێره‌یان کردووه‌ته‌ گۆره‌پانی جه‌نگ؟ ئەهری؟"

ژووری فریاکه‌وتن، ژووریک‌ی شه‌شپالوو بوو، میچ و دیواره‌کانی قاوه‌یی، له‌گه‌ل وینه‌یه‌کیش که‌ به‌ سنگی دیواره‌که‌وه‌ درابوو، په‌رده‌یه‌کی زێبرایش به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌. ته‌ختی نه‌خۆشه‌که‌یان ریک له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ داناوو بۆ ئەوه‌ی بتوانیت ئاسمان ببینی، یان ده‌یانتوانی په‌رده‌که‌ هه‌لنه‌ده‌نه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی نه‌خۆشه‌که‌ هیچ نه‌بینیت.

ئىستا ئىتر ئەسپارى تەنيا پەردەى زىبرا و وینەكەى دەبىنى. وینەى كى بوو؟ فەرقى چىيە، ھەر كەس بوو، بوو. نەشبوو با ھەر نەبىت. لىكۆلەرەكە گوتى: "خۇ تامىسكەيشت لى ھاتووہ!"

ئەسپارى زمانى ھىنايە دەرەوہ و ھىناى بە برىنەكانى سەر لىويدا. دەيكزاندهوہ؟ نەيدەزانى. تەنيا ھەستى دەكرد زمانى ئەستور بووہ.

پەرستارەكە بە نازىكى شىرىنەوہ گوتى: "رامسپاردوہ پەرداخىك شىرى گەرمى بو بھىنن." پاشان دەستى بە قزى خويدا ھىنا.

لىكۆلەرەكە بە كەيفخوشىيەوہ پالى دا بە تەختەكەوہ و شەكاندىەوہ: "فەرموو. ھەموو شتىك چاك دەبىت. كاك لادەن نەبوايە، ئىستا ھەر مردبووى."

ئەسپارى بە سەرسوورمانەوہ لە پەرستارەكە پاما. پىنى وا بوو لەم دەزگايە كەس لەو شىلگىرتر نىيە، مرؤفتىك كە قسە و كرددەوہى وەك يەكن و خۇ نانويىن.

لىكۆلەرەكە گوتى: "مردوو زىندوو دەكاتەوہ. تەرمىك بخە بەردەستى و سەيرى بكە. پەرجؤ!"

پەرستارەكە گوتى: "سوپاس. تۇ ھەمىشە چاكەت لەگەل كرددووم." "لادەن گيان نەختىك خزمەتى ئەسپارى ئىمە بكە."

"وہى بەسەر ھەردوو چاوم!"

لىكۆلەر لە پەرستارەكە دووركەوتەوہ، دەستى ئەسپارى گرت و زور شىلگىر و ھىمن گوتى: "دواينبوەرؤ پىكەوہ دەرؤين پىاسەيەك دەكەين. ھەلبەت ئەگەر دكتورەكەت ئىزن بدات. لەوانەيە جەستەت بەرگە نەگرى و تووشى ھەلامەت ببىت."

له دەرگاکه درا. په رستاره که دهستی برده دهره وه و به
په رداخیک شیره وه گه رایه وه و زه رده خه نه یه کی بؤ لیکوله ره که
کرد: "دکتور گیان خوم جهستی ئاماده نه که م؟ ئه رری؟"
"هر چا که یه که بکه یت، بؤ خوتی ده که یت."
"وا گور جو گولی ده که مه وه بتوانی له بهر هه تاودا پیاسه
بکات و تیر خوی خاوکیش بکا."

لیکوله ر چووه بهر په نجره که و سهیری به فرده که ی کرد، تا
ئه سفاری شیره که ی بخواته وه، گوتی: "ژوره که شت ده گورم.
به لام سه ره تا ده بیت جه ویک بگوریت و پشوویه کت بیته وه
به ر. ده لیم ئه و کچه ش بیت. هر ئه وه ی پیشتر باسم کرد بوو.
له بیرته؟"

ئه سفاری سه ری له قاند، له بهر خویه وه گوتی: ئه م کچه
ده بیت هر ئه و کچه بیت که ده لین عاشقی لیکوله ره که یه.
په رستاره که گوتی: "ناخ! شیره که م پڑا."

لیکوله ره که تاقه تی نه بوو سهیر بکات بزانیته په رستاره که
چون به ده ستیکی سه ری ئه سفاری به رز کردو وه ته وه و
هیدی و له سه رخو شیری به ده مه وه ده کا. به ره و لای دهرگا که
چوو: "پاش ئه وه ی نه ختیک پیاسه مان کرد، ده تبهم بؤ ژوره
نوییه که ت."

په رستار گوتی: "گه رماو یکی باش له هه موو شتیک
گرنگره؟ ئه رری؟"

"خوت بوئی ته گبیر بکه. جه نابی ئه سفاری یه که م رۆژ که
هات پاکو خاوین و ریکوپیک بوو. وه کو مانگ. تازه، جله کانی
جه ژنیشی له بهر کرد بوو!"

هه ردوو کیان پیکه نین. لیکوله ره که به رده وام بوو:
"سپار دوومه جلی بؤ بهینن. ته له فون بکه با بهینن."

ئەسفارى ۋەكو پىرەمىردە كەرۋالەكان ھەر تەماشايانى
 دەكرد. پاشان پىلوۋەكانى قورس بوون و داخران."
 لىكۆلەرەكە چەند جارىك بانگى كرد، بەلام ئەسفارى لەناو
 خەۋىكى قوۋلدا بوو. لىكۆلەرەكە پرسىي: "خەبى خەوت تى
 كرىبوو؟"
 "بەلى."
 "لىى مەگەرئى زۆر بخەۋىت. ھەر بەخەبەر ھاتەۋە،
 بىخافلىنە، قسەى لەگەل بكە. كارمان زۆرە."
 پەرستارەكە گوتى: "دەتانەۋى چىي لى بكەن؟"
 "بەرنامە مان ھەيە بۆى. بەرنامەيەكى تىروتەسەل."
 "بە راست؟"
 لىكۆلەرەكە سەرى لەقاند: "دەبى راستگوياىانە پەردە لەسەر
 خۆى ھەلمالى." پاشان خىرا رۆيشتە دەرەۋە.

چوار

جلیکی گەرمیان کردبوو بەری کە لێی نەدەهات. مەرھەمیان لە تامی سەکەکانی دابوو، وایان تێھەلسویبوو، ھەر کە سێک دیتبای، پێی وا بوو دەمی کەفی کردوو و بە لێویدا ھاتوو تە خوار. قژیسیان داھێنا بوو. ئیستا ئەسفاری بە جلە نوێیەکانیەو لە گەل لیکۆلەرە کە بە ھۆلە درێژە کە ی نەخۆشخانە کە دا تێدەپەری.

سەعات نزیک سی و نیوی پاشنیوەرۆ بوو. لەویدیوی پەنجەرەکانەو ئەسماں سامال و پاک بوو. ئەسفاری لە حالیکدا کە دەلەرزى، وتی: "دەمەوئ ژن و مندالەکانم ببینم." "مندالەکان نا. بەلام رەنگە تەلەفون بەم ژنە کەت بیت." "دەى، باشە."

ئەسفاری زەر دەخەنە یەکی ھاتی و سەیریکى ھەتاوی کرد. ھەتاوێکە چاوی بە شەوارە خست و فرمیسکە کە ی وەکو گلۆپی کریستال تیشکی دەشکاندەو. ھەستی دەکرد سینگى، گەردیلە تیشکە بە جوولەکان ھەل دەلووشیت و لە ناو خۆیدا قەتیسیان دەکا. پاسەوانە کە لە بەر دەرگا کە پرسى: "جەنابى دکتور، دەچنە دەرى؟" پاشان دەرگا کە یان کردەو.

ليکۆلهرهکه وتى: "دهچين ههوايهک ههلمژين. زۆر دهميکه ئهه جهنابي ئهسفارييهى ئيمه دهريى نهديتوووه. کهسيش لهمه تيناگات."

هيشتا له پليکانهکان نهرويشتبوونه خوارهوه، کهکچيک له سووچيکهوه خزايه دهرهوه و بيئوهى سهر ههليئي، سلاوى کرد. ليکۆلهرهکه گوتي: "سلاو له تويش. له کوئ بووى؟"

"لهدهم پليکانهکه دانيشتبوم."

"بيرت له چي دهکردهوه؟"

کچه سوور ههگهرا و پچرپچر گوتي: "له...له..."

"گرنگ نيبه." پاشان تهماشاي ئهسفاريى کرد و گوتي: "ئهمه ماريابه، خودا هيچ نهماوه پيئ نهدابى. ههلبهت ئهگهرقهدرى بزانييت و شهق له بهختى خوى ههلهنهدات! دهبينيت مارياب؟ ئهمهش جهنابي ئهسفاريى ئيمه."

"بهلى." پاشان روويشته دواوه و پالى به ديوارهکهوه

دا.

ليکۆلهرهکه گوتي: "کتومت له خوت دهچيت، ئهسفاري. لاسار، کهلهرهق، سهبرزيو. ئهگهر من بهرپرسي دوسيهکهى نهبوايهم، لهميژبوو له گلدا رزيبوو. ههر بهراستي حهيف نهبوو؟ کچيکي ژير و تيگهيشتوووه، که دهتوانييت بهسوود بيت و رولتيکي باشى ههبيت، خهريک بوو خوى لهناودهبرد."

ماريا وهکو کوتر سهري لهقاند: "بهلى. جهنابت راست دهفهرمووى."

ئهسفاري دهيزاني ماريا شيتوشهيداي ليکۆلهرهکه بووه و ئامادهيه خوى بهقورباني بکا، بهلام نهيدهزاني چ جياوازييهک ههيه لهنيوان شيتوشهيدايى و عيشقدا. جاريکيان له زارى

لیکۆله ره که وه بیستبووی و پاشان له ئەملا و ئەولا دەنگۆی ئەوه بلاو بوو بووه وه، که کچیک له بهندی چه په کانه وه دلای چوو ده ته لیکۆله ره که.

خۆ یه که و دوانیش نه بوون، جگه له وه هه والی دیکه ش دهگه یشتن: کچیک له بهندیخانه ی گه وه ره دهشت شووی به لیکۆله ره که ی کردوه.

به لام ئەمه یه که م جار بوو ئەسفاری وه ها کچیکی ده بینی و هه ر ئەم کونجکۆلییه ش وای ده کرد له و ساردوسرپییه دلته زینه بیته ده ره وه و نه ختیک بیته وه هۆش خۆی.

پاش ئەوه ی لیکۆله ره که ئەو دوانه ی به یه کتر ناساند، هه ردوکیان سه ریکیان بۆ یه کتر له قاند و به دوایدا رۆیشتن. شووره یه کی گه وره به ده وری به ندیخانه که دا کیشرابوو و به فر هه موو شوینه کانی سپی و بیگه رد کردبوو. هیچ شوینپییه ک نه ده بینرا. چما هیچ کهس له وئ نه په ریوه ته وه. سپیتییه کی سووک له ژیر رووناکی هه تاودا سه مای ده کرد و سپیتییه کی جیر له ژیر پیی ئەواندا پان ده بووه وه.

لیکۆله ره که گوته: "به راست ماریا، تۆ چهزت له چ دیمه نیکه؟ چهزت زۆر له ده ریا نییه؟"

"بۆ نا، من زۆر چه زم له ده ریا یه."

لیکۆله ره که قامکی دۆشاومژه ی به رز کردنه وه و گوته: "ئهی کیۆ؟"

"کیۆ و چیا یشم پی خۆشه."

"ئهی باران؟"

ماریا راوه ستا و چاوه کانی ورد کرده وه و زه رده خه نه یه کی بۆ سه رتاپیی لیکۆله ره که کرد: "به لئ. چه زم له بارانی شه، زۆر."

پاشان کهوته ری. وا دیار بوو لیوانلیتوه له رهزامه‌ندی.
لیوانلیتو له ئوخژن و ئاسووده‌یی. ئاسه‌واری زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ش
به ده‌موچاویه‌وه مابوو.

لیکۆله‌ر گوتی: "عه‌شقی خوا ده‌بی له‌ناو دلی بنیاده‌مدا
بروینریت، ریک وه‌کو نه‌مامیک. پاشان ده‌بی ئاوی بده‌ین." له‌په‌ر
راوه‌ستا: "ئه‌سفاری ئه‌وه تو بۆ بیده‌نگی؟"
"گۆی ده‌گرم."

مه‌ودایه‌کی درێژیان به‌به‌فره‌که‌دا بری و قسه‌یان کرد، هه‌تا
گه‌یشتنه‌ بینایه‌کی نوێی دوو نهۆمی، که له‌ به‌رانبه‌ریاندا بوو.
لیکۆله‌ره‌که ژووره‌که‌ی لای راستی سه‌ره‌وه‌ی بیناکی
پیشانیان دا و گوتی: "برۆین بۆ ئه‌وی، راتان لیتیه؟ با هه‌م
ئه‌سفاری ژووره‌ نوێیه‌که‌ی ببینیت، هه‌م ده‌توانین هه‌ست
بکه‌ین هه‌موو ئه‌م سروشته‌ له‌به‌ر چاوی ئیمه‌یه. فه‌نکوه‌یلشی^۱
تیدایه. راتان لیتیه؟"

ماریا گوتی: "با به‌ دلی ئیوه‌ بیت."

ئینجا تا گه‌یشتنه‌ بیناکی، که‌که‌ سه‌ری لار کردبووه و
به‌رده‌وام زه‌رده‌خه‌نه‌ی بۆ لیکۆله‌ر ده‌کرد.

لیکۆله‌ر کلیله‌که‌ی سووراند و ده‌رگاکی کرده‌وه. چوونه
ناو بیناکیوه. به‌ پلکانه‌کاندا سه‌رکه‌وتن. گه‌یشتنه‌ دالانیکی
دریژ و نیوه‌تاریک. تا کۆتایی دالانه‌که‌یان به‌ هه‌نگاوی په‌ر له
ده‌نگه‌ده‌نگ بری و برۆیشتنه‌ ناو ژووره‌که‌وه. هه‌مان ئه‌وه
ژووره‌ی لیکۆله‌ر پیشانیدا بوو. چه‌رپایه‌ک، دوو کورسی و
میزی که له‌ناو ژووره‌که‌دا بوون. لیکۆله‌ره‌که کورسییه‌که‌ی
پیشه‌وه‌ی کیشا دواوه بۆ ئه‌سفاری، تا له‌سه‌ری دابنیشیت.

۱. ده‌زگای باگۆر بریتیه له‌ باوه‌شین و کلافیکی لوله‌ی ئاوی سارد، یان
گه‌رم، که با به‌نیو کلافه‌که‌دا ده‌گه‌ری و سارد، یان گه‌رم ده‌بیته‌وه.

خویشی له سهر ئه‌وی تر دانیشته و کچه‌که‌ی له سهر چه‌رپاکه
و له‌ته‌نیشت ئه‌سفارییه‌وه دانیشاند.

ئه‌و سرووشته سپییه له‌ناو چوارچێ‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌دا
ده‌تگوت تابلۆیه‌کی شیوه‌کارویه، که له‌سهر بیناکانییه‌وه
دووکه‌لیکی خه‌ست به‌رز ده‌بیته‌وه و هه‌واکه پیس ده‌کا، هه‌وای
تاران.

ئه‌سفاری به‌سه‌رسوورمانه‌وه راما. لیکۆله‌ره‌که‌گوتی:
"هیچ نییه. تابه‌یان سووتاندووه. له‌ناو بیابانه‌کانی لای
خوارووی شاره‌وه هه‌موو رۆژیک ئاگر ده‌که‌نه‌وه. ده‌بی لێی
راییین. ژیان هه‌ر وایه ئیتر. دواچار دونیاش دینن و وه‌کو
تابه‌یه‌که له‌ناو که‌لاوه‌ی ئاسماندا ده‌یسووتینن و ده‌یکه‌ن به
دووکه‌ل."

ماریا گوتی: "به‌لێ هه‌ر وایه."

ئه‌سفاری به‌بی ئه‌وه‌ی چاوه‌ی دووکه‌له‌که‌هه‌لبگری، پچرپچر
گوتی: "به‌لێ. هه‌ر... وایه. دواچار... وه‌کو... تابه‌... پاشان سه‌یریکی
کچه‌که‌ی کرد؛ جوانییه‌کی سه‌یری هه‌بوو. جوانییه‌کی له‌را‌ده‌به‌ده‌ر.
قژی جوان جوان به‌سه‌رپۆشیکی ره‌ش داپۆشیبوو. مخابن ته‌نانه‌ت
په‌رچه‌میکه‌ی پرچیشی نه‌خستبووه ناوچاوانی تا سه‌ری مووه‌کانی
ئاماژه‌ بو چاوی راستی بکات. چاوی ترووسکه‌یه‌کی سه‌یریان تیندا
بوو، کولمه‌کانی نهرمونۆل و سپی بوون. به‌لام ده‌وری ده‌موچاوی
مه‌یله‌وزهرده‌ بوو؛ وه‌ک بلێ نه‌خۆشییه‌کی تابه‌تی گرتی.

که قسه‌ی ده‌کرد لێوه ئه‌ستوره‌کانی وه‌ک خونچه‌یان لێ
ده‌هات: "ئاو و ئاگر دوو شتیان پێیه: مه‌رگ و ژیان. ئێوه
ئه‌مه‌تان پێ گوتم."

لیکۆله‌ر گوتی: "چه‌ند سه‌یره! نزیکه‌ی سالیک له‌ژیانی
ئه‌سفاری له‌ناو ئه‌م کاولبووه‌دا تێپه‌ریوه، به‌لام هیچ کات

بواری ئه‌وه نه‌ره‌خساوه له‌سه‌ر بابه‌تیک جیا له‌بابه‌تی
دۆسیه‌که‌ی قسه‌یه‌کی کردبیت، یان بیستییتی. به‌ندیخانه جیی
که‌سی وه‌ک ئیوه نییه. ئیمه ده‌بی که‌شیکی ئه‌من بو ئیوه
دروست بکه‌ین، بو ئه‌وه‌ی قوولتر بیر بکه‌نه‌وه.

ئینجا سه‌یریکی ماریای کرد: "تو چیت گوت؟"

ماریا ریک دانیشیت. زه‌رده‌خه‌نه‌که له‌ده‌موچاوی

نه‌ره‌ویبووه‌وه: "من؟ هیچم نه‌گوت."

"بو نا؟ گوتت ئاو و ئاگر... چی؟"

"ئاها. ئاو و ئاگر. ئه‌مانه دوو شتیان پییه: مردن و ژیان.

خۆت وات پی گوتم، له‌بیرت نییه؟"

"له‌بیرمه کاتی ده‌یان یازده سالان بووم، بیچووه پشیله‌یه‌کی
بزێوم له‌ژیرزه‌مینی ماله‌که‌ماندا دۆزییه‌وه که له‌وی جیی خۆی خوش
کردبوو. چه‌ند جاریک خسته‌مه ده‌ره‌وه، به‌لام دیسانه‌وه ده‌گه‌رایه‌وه و
ده‌رۆیشته ناو په‌ناویه‌سیوه‌کان. رۆژیکیان به‌ریکه‌وت به‌فر ده‌باری،
گرتم و بردمه ناو کۆلانه‌که‌وه. بوتلیک نه‌وتم پيدا کرد و شقارتهم
داگیرساند. تا ئیستاش نه‌مبینیوه هیچ بوونه‌وه‌ریک وه‌کو ئه‌و بیچووه
پشیله‌یه‌هه‌لبه‌زی. هه‌لده‌به‌زی، خۆی ده‌کیشا به‌زه‌ویدا، ده‌زیقاند، هه‌ر
مه‌پرسه! پاشان ده‌ستی کرد به‌راکردن و سوورانه‌وه به‌دهوری
خۆیدا. وه‌کو گولله‌تۆپ به‌دهوری خۆیدا ده‌سوورایه‌وه و ده‌یلووړاند.
ئاخری ته‌قی. پیم وا بی ته‌قی. به‌لام زور پیکه‌نین. منداله‌کانی گه‌ره‌ک
ده‌ستیان کردبوو به‌گریان و نه‌یانتوانی تا کوتایی راوه‌ستن و ته‌ماشای
بکه‌ن، به‌لام من و یه‌کیک له‌منداله‌کانی گه‌ره‌ک ئه‌و رۆژه‌خۆمان
کرده شه‌قاوه‌ی گه‌ره‌ک."

ده‌موچاوی ماریا خه‌مبار و ژاکاو بوو. ده‌ستی به‌سه‌ریه‌وه

گرت و به‌دلپیرییه‌وه گوتی: "مرد؟"

لیکۆله‌ره‌که پیکه‌نی: "نا نه‌مرد، بوو به‌په‌پووله."

ئەسپارنى گىزىڭ بوو. دىلى خەرىك بوو تىك دەچوو.
مووچىكى پىدا دەھات و دىلى دادەھىزرا. بى ئەوھى ئاگاي لە
خۆى بىت، قوپچەى چاكەتەكەى ھىندە سووراندى، تا داكەوت.
لىكۆلەرەكە ھىشتا ھەر پىدەكەنى: "ئىوھ بەراستى لاوازن.
من ھەموویم نەگىراوھتەوھ. جا لە ھەمووى سەرنجراكىشتەر
ئەوھ بوو، كە دەسووتا خۆى دەخۇپاندىوھ و تەماشای ئىمەى
دەكرد و وھكو كەسىك كە چاوەرپى شتىك لە مروڤ بكات،
دەتگوت دەپارپتەوھ."

ماريا گوتى: "بىرەوھ ئىتر، دەكرىت؟ تكايە."
لىكۆلەرەكە دلخوش بوو. تەماشای ھەردووکیانى كرد:
"تازە خو ئەمە شتىك نىيە. پىرەمىردىك ھەبوو لە
گەرەكەكەماندا كە...."

ماريا دەستى درىژ كردهوھ: "تو خوا ئىتر ئەمە مەگىرەوھ."
"باشە. ئىتر باسى ئەمەيان ناكەم. بەلام تو شتىك بلى.
ئەسپارنى كە ھەر بووراوھتەوھ. ناحەقىشى نىيە. بەلام تو
باشىت؟"

"لە دوئىنوھ تا ئەمرو؟ ھىچ. ھىچ كارىكم نەكردوھ. ئەى
تو؟ تو باشى؟"

"من باشم. پىم خوشە ئەسپارنى ئىمەش بىنىت، كە
ئەوانەى ئىمە لىرەدا كىشەيەكیان نىە. ئەگەر ھەتە، بىلى."

ماريا قامكى يەككىك لە دەستەكانى بە دەستىكى تىرى
گرتبوو، ھەر دەیسووراندى: "بەس، بەرپىز ئەخەوان... بەلئىيان
دابوو پىم كاتىكم بو دابىن بو... چاوپىكەوتن. ئاخەر دەزانن...
من دوو سالە... دايكم نەبىنىوھ."

"چاوپىكەوتنت بو چىيە؟"

"ھەرچى تو بفرەمووى."

"نا، به راستی. چاوپنیکه و تنت بو چیه؟"

"به چاوان."

لیکۆله ره که گوتی: "ئه سفاری گیان ده زانی؟ ماریا حوکمی ئیعدامی هه بووه. خو تو ئه شتانه نازانی. ده زانی؟"
ئه سفاری سهیریکی ماریای کرد و له پر گوتی: "ئیعدام؟"
پاشان سهیریکی له قاند: "بوچی؟"

دهیزانی کاتی له دهره وه شتیک روو بدات، بو نموونه تیرۆریک، مینرێژکردنیک، یان ته قینه وه یه ک، کومه لیک خه لک گولله باران ده که ن و ده یاننیزنه گۆرستان. بیده نگ بو، قسه ی نه ده کرد. ئه وه شی ده زانی هه ر که سیک زیاتر قسه بکات، کیشه کانی زیاتر ده بن، له راده به در. ته نیا لیکۆله ره کان زۆر قسه یان ده کرد و ئه م چل بو ئه و چلیان ده کرد. ده شیزانی هه موویان به رده وام درۆ ده که ن، له گه ل یه کتریش درۆ ده که ن. ته نانه ت بیده نگیه که یشیان درۆیه.

"مردنی ماریا هیه چ که س دلخۆش ناکات. ته نیا خوا ده زانیت من سه رکیشیم به گیانی خۆمه وه کرد بو ئه وه ی له چنگی کومه لیک... چی بلیم به خوا... رزگاری بکه م." که گوتی کومه لیک... دهنگی خوی کز کرد و وه ها سهیری سووچه کانی ژووره که ی کرد، که یانی ئه گه ر مایکیان دانابیت، من نه بووم.

ئه سفاری چاوی برییه ئه و دیو په نجه ره کان. چاوی برییه دووکه له که که ئیتر دووکه لی تایه نه بوو. دووکه لی بیچووه پیشیه بو، هه روه ها هه لاتنی بیئامانی ئه و بیچووه پیشیه بزۆزانه ی له سه ر دیواره که وه بازیان دابوو سه ر داره که و له سه ر داره که وه بازیان دابوو ناو په نجه ره که وه. ئیستا ئیتر ده بوونه دووکه ل.

لیکۆله ره که به دهنگی به رز بیده که نی و که یفخۆش بو، دووکه لیش هه ر وا به ئاسماندا ده چوو. شار به ره به ره هه وا

ساف و ئارامه که ی لئ دهرهوی، وهک بهرازیکی پیر که کهوتبیته سهر قورولیته، دووکه لئ دروست دهکرد.

لئکولهر گوتی: "مرؤف که مردنی ناسی، له مانای ژیانیش تیدهگات. وا نییه بهرپیز ئه سفاری؟"
ئه سفاری گوتی: "بهزه بروزهنگن."

"دیسانه وه ده لئیت بهزه بروزهنگن! ده بیینی ماریا؟ ئیستا باشه خوی نهختیکی بینیه و چه شتویه! خهتای منه که خومم له م ناوه دا..."

ئه سفاری قسه که ی پی بری: "مه به ستم جه نابت نه بوو. مه به ستم..."

لئکولهر وهک ئه وهی قسه کانی ئه سفاری نه بیستبیت، نهختیک تووره بوو بوو: "ئه گهر دؤسیه که ی بدهمه دهستی ئه و مرؤفخورانه، تیزوانینه که ی ته و او دهگوریت."

ئه سفاری مووچرکی پئدا هات و شتیکی سارد شان و ملی داگرت. به ته ته له وه گوتی: "من... من... من... هیچ مه به سستیکم نه بوو... سیسته می به ندیخانه..."

لئکولهر هه ولی ئه دا بیئه مه گی و سپله یی هه ندیک له مرؤفه کان به نیتته وه بیریان و به ته ربوونی چاوه کانی و نه رمکردنه وهی دهنگی به زه یی ئیسلامیانه دهر برئ و به گیرانه وهی چیرۆکیکی پیغه مبه ر، پی له سه ر ئه م میهره بانیه داگریته وه، که به لئ: پیغه مبه ر به به زه یی بوو و ئه وان خۆله میشیان به سه ردا هه لده رشت... هه ی تف له رۆژگار. پاشان به دهنگیکی پر به زه ییه وه، هه موو ئه م قسانه ی کورت کرده وه: "هه لبه ت ئه گهر سیسته م توندوتۆل و به زه بر نه بی، چۆن بتوانی باشاری دوژمن بکات؟ که سانی وهک تۆ و ماریا هینده سادهن که تیناگن دوژمن له که ولی دؤستدا که لک له

سادەیی و راستگویی ئیوه وەردەگریت. کیشە بۆ سیستەمەکه دەنینهوه، تازە چاوەڕپی ئه‌وه‌ن لیشتان خۆش بن."

بێدەنگ بوو، هینده سهیری شوینیکی دووری کرد تا بێدەنگییه‌که ماوه‌یه‌کی زۆری خایاند و حاله‌تیکی قورس و خنکینه‌ر ژووره‌که‌ی داگرت.

ماریا هەر وا که له‌سه‌ر چه‌رپاکه دانیشتبوو، ته‌نیا خه‌ریک بوو یاریی به‌ ده‌سته‌کانی ده‌کرد و خه‌مبار بوو. ئە‌سفارییش هاوسه‌نگی تیکچوو‌بوو. نه‌یده‌زانی ده‌بی چی بکات. لیکۆله‌ر که به‌ هۆی ئه‌وه‌سته شه‌یتانییه‌ی که هه‌یبوو، لیوانلیو بووبوو له‌ چیژ و هیژ، سه‌یریکی هه‌ردووکیانی کرد و گوتی: تو گوتت سیستەمەکه به‌زه‌بره‌؟ به‌لام ده‌بی ئە‌ودیویشی ببینیت. من خۆم که‌سیکی قسه‌خۆشم. باوکیشم هەر وا بوو. قسه‌خۆش و گالته‌چی. میهره‌بان بوو، به‌زه‌بروزه‌نگیش. هه‌میشه له‌ من تووره‌ بوو. ده‌یگوت تو له‌ هیتله‌ر ده‌چیت. من هه‌زم ده‌کرد. پیم خۆش بوو باوکم هه‌میشه پیم بلیت هیتله‌ر، نی‌روون، ته‌نانه‌ت خراپت‌ریش. به‌لام نه‌یه‌ده‌گوت. سه‌رسه‌ختیم چووه‌ته‌وه سه‌ر پوورم."

پاشان قاقای کیشا و قسه‌که‌ی خۆی دووپاته‌ کرده‌وه: "سه‌رسه‌ختیم چووه‌ته‌وه سه‌ر پوورم." دیسانه‌وه پیکه‌نی. خۆیشی ده‌یزانی شتیکی پیکه‌نیناوی له‌ئارادا نییه، به‌لام له‌ ناخه‌وه پیده‌که‌نی و نه‌یده‌توانی به‌ر پیکه‌نینه‌که‌ی خۆی بگریت. پاشان ده‌سه‌سریکی له‌ گیرفانی خۆی ده‌ره‌ینا، فرمیسکه‌کانی سه‌ریه‌وه و به‌ حاله‌تیکی دۆستانه‌وه گوتی: "پووریکی په‌نجاوچار سالانم هه‌یه، تا ئیستا سی جار شووی کردووه و هیشتا

ھەر بىۋەژنە. نازانم لەبەر چى بى ھىچ ھۆكارىك لە
 مېزدەكەنى دەدا. لە بىرمە تەنيا لەبەر ھوت تەمەن،
 ھەلبەت ھوت تەمەنى جاران، ئەو ھەندەى لە مېردىكى
 ھەلدابوو، كاپرا رىشابوو ھە و خوينى دىنايە ھە. دەىگوت
 خۆ لەسەر ھوت تەمەن لىم نەدا ھە، ئەمانە دەبى بىنە
 بەشەر. ھەلبەت زۆربەى كات ھەقى بوو. مېزدەكانىشى
 بىدەسلەلات بوون. من كەىقم بە كەسى بىدەسلەلات و
 بىغېرەت نايە. ئەگەر بکەونە دەستم، دەيانفلىقېنمە ھە.

ماریا و ئەسفارى تەنيا گوڭيان دەگرت.

"لە ھاو كېشەيە كدا ھەردوو تاي تەرازو ھەكە دەبى يەكسان
 بن، يان بۆ نمونە لە گەمەيە كدا ھىزەكان دەبى ھەمىشە
 ھاوئاست بن. كاتى لەگەل رىكابەرىكى ناشارەزادا يارى تىنس
 دەكەى، يارىيەكەت تىك دەچىت. ئەمە ياسايە. ھەكو
 بەراورد كرنى مرقىك لەگەل بىچو ھەپشیلەيە كدا، پىكە نىناوى
 و گالتە جار نىيە؟ ناكرىت كەسىك بە پانى و درىژىيەكى
 دىارىكرا ھە بە گژ مېزوولەيە كدا بچى! بەراست كامتان
 سەرنجى ژيانى مېزوولەكانتان دا ھە؟"

ھەردوو كيان بىدەنگ بوون.

"كامتان ژيانى مېزوولەكانى موورىس مەترلینگتان
 خويندوو ھەتە ھە؟"

ھەردوو كيان بىدەنگ بوون.

لىكۆلەر ئىتر شىلگىرانە و بە ئاسوودەيە ھە قسەى دەكرد.
 ھەرچى قسەى ھەلە قومەلەقى دەكرد، تاكوو تىيان بگەيە نىت كە
 لىرەدا دوو بىرۆكە زالە. بىرۆكەيە كيان خوازىارى توندوتىژى و
 ئىعدامە ھە ھىچ سازشېك لەگەل خەلكانى دژە شوړشدا ناكە و
 ھەر چەشەنە ناپاكىيەك بە توندى سەركوت دەكا. بەلام

بیرۆکه‌ی دیکه جهخت له‌سه‌ر به‌زه‌یی و لیبۆرده‌یی ئیسلامی ده‌کاته‌وه، به‌ تیکۆشان و خویندنه‌وه و ده‌روونشیکاری و تیگه‌یشتنی دروست له‌ دۆخی مرۆقه‌کان لیناگه‌ریت کچیکی وه‌کو ماریا به‌ ده‌ستی خۆی گۆری خۆی هه‌لکه‌نیت و ژیا‌نی خۆی ب‌ه‌وتینیت. لیناگه‌ریت ناسری ئه‌سفاری قه‌له‌مه‌که‌ی له‌ خزمه‌تی دوژمندا بیت. ئه‌نجامی ئه‌م تیکۆشانه‌ ب‌یوچانه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌سفاری ئیستا ده‌یه‌وئ باوه‌ش بۆ ژیا‌ن بکاته‌وه. له‌به‌ر چی؟ چونکه ئیتر قه‌دری ژیا‌ن ده‌زانیت. ئینجا به‌ قسه‌یه‌ک، زۆر به‌ جوانی فیلمه‌که‌ی ته‌واو کرد: "هه‌لبه‌ت منیش یارمه‌تی ده‌دم."

لیکۆله‌ر له‌و جادووگه‌رانه‌ ده‌چوو، که هه‌موو شتی‌ک له‌ کلاوه‌که‌یه‌وه‌ دینیته‌ ده‌ری، تا بی‌نه‌ره‌ره‌که‌ تووشی سه‌رسوورمان ب‌کن، به‌لام ه‌یزه‌که‌ی له‌وه‌دا بوو، که فیلمه‌که‌ی به‌ جوانی ته‌واو بکات.

ئاسمان به‌ره‌به‌ره‌ تاریک ده‌بوو و ئه‌سفاری ئیتر جگه‌ له‌ پووناکیی شار، شتیکی دیکه‌ی نه‌ده‌بینی. سه‌عات هه‌وت نانی ئیواره‌یا‌ن ه‌ینا، به‌شی سی که‌س قورمه‌سه‌بزی بوو. ئه‌سفاری ه‌یشتا هه‌ر نه‌یده‌توانی خوارده‌نه‌که‌ی بجویت. به‌ زه‌حمه‌ت نانه‌که‌ی له‌ناو ده‌میدا سوورپیک ده‌دا و قووتی ده‌دا. به‌ زه‌بری ساردی نانه‌که‌ی ده‌خوارد. بۆنسۆیه‌کی¹ ناخۆش و قیزه‌ونیش ئازاری ده‌دا.

دووکه‌لیکی تیژ و بۆنسۆ زۆرت‌ر و زۆرت‌ر ده‌بوو. لیکۆله‌ره‌که‌ گوتی: "ئه‌م بۆنی دووکه‌له‌ له‌ کوێوه‌ دیت؟ ب‌یگومان شتی‌ک پ‌روی داوه‌."

ماریا گوتی: "له‌وانه‌یه‌ له‌ شوینیکدا ئاگر که‌وتبیته‌وه‌."

1. بۆنسۆ: بۆنی سووتاو. بۆسو.

بۆنى وايهري سووتاو دههات، تايه‌ي سووتاو، يان
بيچووه‌پشيله‌يه‌كي زورزان، كه له بازنه‌ي ئاگر ده‌په‌رييه‌وه بۆ
ئه‌وه‌ي نه‌سووتيت، به‌لام گر له‌ناو بازنه‌كه‌وه به‌ره‌و تاريكي
شه‌ماله‌ي كيشابوو، بۆنى سووتاوي به‌رده‌وام ته‌شه‌نه‌ي
ده‌سه‌ند.

ماريا له‌ژير چاووه‌ه ئاگاي له‌ئەسفاري بوو، كه سه‌ري
داخستبوو، گوئي له‌ قسه‌كانيان ده‌گرت، يان گوئ نه‌ده‌گرت.
هه‌ر وا بي ئه‌وه‌ي بجووليت سه‌يري ده‌ره‌وه‌ي ده‌کرد تا ئه‌و
كاتەي ليكۆله‌رکه نيوه‌چل وازي له‌ نانه‌كه‌ي هينا و هه‌ستا:
"برۆم بزائم چي رووي داوه." پاشان رۆيشته ده‌ره‌وه و
ده‌رگاكه‌ي داخست.

ماريا ده‌يبيني ئەسفاري گۆرانكاري به‌سه‌ردا هاتووه و
له‌ژير باري ئه‌و هه‌موو فشاره‌دا گه‌يشتووه‌ته پووچي. ده‌ستي
نايه سه‌ر ده‌ستي و به‌ هيمني نه‌وازشتي كرد. به‌دواي شتيكي
گرنگدا ده‌گه‌را بۆ ئه‌وه‌ي پيي بلت، به‌لام هه‌رچي زياتر
فشاري ده‌هينا بۆ ميشكي، لالتر و به‌تالتر ده‌بووه‌وه. له‌و كاته‌دا
پيي خووش بوو بگريه‌ت. دووكه‌لي بۆنى سووتاوييه‌كه‌ش
چاوه‌كاني پر كردبوو له‌ ئاو.

پرسی: "تۆ كه‌ي گيرايته‌؟ سه‌ره‌تا چۆن بوو؟"

پینچ

"ناو؟"

"ناسر."

"نازناو؟"

"تہ سفاری."

"تہ مہن؟"

"سیوشہ ش."

"لہ دایکبووی؟"

"تاران."

"پیشہ؟"

"نووسہر و مامؤستا."

"پلہی خونندن؟"

"بہ کالؤریؤس."

"خیزانداری؟"

"بہ لئ. دوو مندالیشم ہہیہ."

"نہ ندامی حیزبیککی دیاریکراوی؟"

"نہ خیر."

"لایہ نگر چی؟"

"لایہ نگریش نیم."

رهنگی ژووره که قاوهیی بوو. له گه ل میزیکي ساده و بی
که لوپه ل، وینه یه که به دیواره که دا هه لواسرابوو، په نجه ریه کی
داخراویش بو ئه وهی دیار نه بیت رۆژه، یان شه وه. گلۆپیکي
گوره و سپی به ته وای نووسابوو به میچه که وه و هه موو
شوینه کانی به جوانی رووناک ده کرده وه. پیاوی پشت میزه که
گوتی: "من لیسراوی تایه تی دۆسیه که ی تۆم...."

له و وه خته دا هه ر هه و ل م ئه دا به سه ر خۆمدا زال بم،
هه ل نه چم و که متر قسه بکه م: "به لئى."

لیسراوی تایه ت چاویکی به په راوه کانی ناو دۆسیه که دا خشاندا:
"تو له قوتابخانه و ... و ... له شوینی نیشته جیوو نه که تدا جی گومانی."
"گومانی چیم له سه ره؟"

"خوت گیل مه که، له کاتی قسه کردندا سهیری چاوی من بکه."
پیاویکی زه به لاج بوو، ده موچاویکی پانی هه بوو، که یه کیک له
ئه کته ره بیانیه کانی بیر ده هیتامه وه. به لام ئیستا نه مده زانی کئ بوو و
له ناو کام فیلمدا رۆلی ده بینى. هه ر ئه وه نده م له یاده پیته کی زلی پیوه
بوو و به رده وام ده وری مروّقه خراپه کانی ده بینى. بیگومان زوریش
ئاره قه ی ده کرده وه.

مه ئمووری تایه ت به نیگایه کی پر له لۆمه و سه رکونه وه
سهیریکی کردم: "له هه موو شتیکت ئاگادارین، وه کو میرووله یه که
به ژیر مایکرو سکوپى ئیمه دا جرتوفرت ده که ی، به لام خوت باسی بکه.
ناوی به رپرسه که شت بلئى."

"به رپرس؟ باسی چی ده که ی؟"
به له بزیکي هیمنه وه گوتی: "بروانه! ئه گه ر وه لامی
پرسیاره کانم به دروستی بده یته وه، وازت لی دینین. به م
نیوه شه وه فیلمان لی مه که."
"به لئى."

"بەلام قور بە سەرت ئەگەر پىم رابویریت! دەتھارم.
ئەمشەویش لەبەر تو لیرە ماومەتەو. شەو لە نیوہ لایداوہ."

"بەلى."

"پەيوەندیت لەگەل کیدا ھەيە؟"

"لە... لەگەل ھەموو کەسێک."

"يانى لەگەل كى؟"

"لەگەل بنەمالەكەم، ھاوڕێیەكانم..."

مەئموورى تايبەت وەھا پیکەنى، کە بەشى سەرەوہى
جەستەى ھەلدەبەزىیەو، پاشان لەپەر بەرى بە پیکەنینهکەى
گرت. پیکەنینهکەى ئەوئەندە دستکرد بوو، کە دەیتوانى لە کوئ
حەزى لى بى، بیوہستینى: "باشى؟"

بێدەنگ بووم.

"تو چ پەيوەندییەکت لەگەل بزووتنەوہى جەنگەلدا ھەبوو؟"

"نە لەگەل بزووتنەوہى دارستاندا پەيوەندیم ھەبوو، نە

لەگەل بزووتنەوہى شاخ."

"چون دەترانى پاسەوانەکانى ئیمە ھاتون بۆ گیانت؟"

"لە پەنجەرەکەوہ چاوم پێیان کەوت. یەک دوو سەعات

پیشتر، بەو ئۆتۆمبیلە پەیکانە سپییەوہ."

"چون دەترانى لەبەر تو ھاتون؟"

"بەردەوام لە پەنجەرەکەى ئیمەیان دەپوانى. وەکو

عەرزپێوہەکانى شارەوانى بە دەورى مالەکەى ئیمەدا

دەسوورانەوہ و چاودیری ھەموو شوینیکیان دەکرد."

"يانى وریای! يانى گیزەر زور دەخوی! گوتت چ کەسانیک

دەناسیت؟ ناویان بێتە."

"ھیچم نەگوت."

"چیت کردووہ وا تویان ھیناوہ بۆ ئیرە؟"

"نازانم."

"ئەى لەبەر چى هيناويانى بۇ ئىره؟"

"نازانم."

"يانى مەئموورەكانى ئىمە نەخۆشىي دەروونىيان ھەيە؟"

"نازانم."

"دايکحيز، قسەى جوان بکە! يانى تۆى خويپرى ھاتوويه ئىره

بۇ ئەوھى بلّىي کورەكانى ئىمە نەخۆشىي دەروونىيان ھەيە؟"

"شتى وام نەگوتووه، بەلام جەنابت مافى ئەوھت نييه جنيو

بدەى."

"يانى من جنيوت پى دەدەم؟"

"بەلى."

مەئموورى تايبەت چاويلکەکەى لابرڊ. ئىستا ئىتر دەمتوانى

چاوه ورده بەقولداچووهكانى بيىنم. دەموچاويكى رەقەلە و

پانى ھەبوو. لەو کەسانە بوو کە خۆشيان دەزانن

پوخساريكى دزيويان ھەيە. ھەموو ھەولیکى دەدا بۇ ئەوھى

توورەم بکات. جگەرەيەكى داگيرساند: "راسته نووسەرەکان

دایکحيزن؟"

ھەلچووم: "جەنابت مافى ئەوھت نييه جنيوم پى بدەى،

بەرپىز!"

"مافى ئەوھم ھەيە ميز بکەمە ناو دەمت؟"

من خەلکى زمانپيس و بيئەدەم زور ديتووه، بەلام ئەمەيان

دەمشر نەبوو، گەندوگوو بوو. کە چەناگە پانەکەى دەجوولاند

و دەمە زلەکەى دەکردووه، کۆمەلک شەپۆلى نەرىنى ھەموو

گياني مروقى دەھيئاپە لەرزىن. ھاوارم کرد: "قسەى جوان بکە،

بەرپىز."

"شرت دەکەم، دەتھارم."

به‌رزتر نه‌راندم: "سکالات له‌سه‌ر تۆمار ده‌که‌م. تۆ که‌سیکی بیئه‌ده‌بی."

مه‌ئمووری تایبته‌ له‌پشت میزه‌که‌یه‌وه‌ هه‌ستا. هات به‌ره‌و لام و به‌هه‌موو تینی خۆی زله‌یه‌کی له‌ بناگویم سه‌ره‌واند، به‌لادا هاتم، ویستم له‌ کورسییه‌که‌م هه‌ستم که به‌ له‌پی دوو ده‌سته‌که‌ی فری‌ی دامه‌ سه‌ر کورسییه‌که‌ و زله‌یه‌کی دیکه‌ی سه‌ره‌وانده‌ لای چه‌پی ده‌موچاوم. گرم‌ گرتبوو، له‌سه‌ر دوورپیانیک مابومه‌وه‌. بیرم کرده‌وه‌ خۆ له‌مه‌ خراپتر نابی، با منیش یه‌کیک بکیشم به‌ چه‌ناگه‌یدا. چاوم نووقاند و هاوارم کرد: "بۆچی لیم ده‌ده‌ی؟ تۆ کیتی که‌ لیم ده‌ده‌ی؟"

هه‌ر له‌م کاته‌دا ده‌رگای ژووره‌که‌ کرایه‌وه‌. پیاویکی که‌شخه‌ و گه‌نج هاته‌ ژووره‌وه‌، به‌ ته‌نکه‌ریش و پرچیکی داهینراو و خاوه‌وه‌، چاویلکه‌یه‌کی جوانیشی له‌ چاو بوو. سه‌یریکی هه‌ردووکمانی کرد، پاشان به‌ مه‌ئمووری تایبته‌ی گوت: "ئه‌وه‌ چ باسه‌؟"

راسپیراوی تایبته‌ سه‌ری داخست. دۆسیه‌کانی سه‌ر میزه‌که‌ی کوکرده‌وه‌: "ئه‌زیه‌تی ده‌دام، منیش لیم دا به‌رێزم." "ناماقولیت کرد. برۆ ده‌ره‌وه‌. دوایین جارت بیت ده‌ست له‌ به‌ندکراویکی ژیر چاودیری من به‌رز بکه‌يته‌وه‌." پاشان به‌ قامکی ئاماژه‌ی بۆ ده‌رگای ژووره‌که‌ کرد. ئینجا له‌ گۆشه‌یه‌که‌وه‌ راوه‌ستا تا ئه‌و برواته‌ ده‌ره‌وه‌. ئه‌و رویشته‌، ریک وه‌کو گۆریلایه‌ک.

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی هه‌موو هیژیکی خۆم خستبووه‌ گه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر خۆمدا زال بم، به‌لام به‌ ئاشکرا ده‌له‌رزیم و هانکه‌هانکم بوو. له‌و کاته‌دا بیرم کرده‌وه‌ که‌سیک هاتووته‌ هانامه‌وه‌. گوتم: "من به‌هه‌له‌ ده‌سته‌سه‌ر کراوم به‌رێزم! برۆ"

بکەن هیچ چالاکییەکی سیاسییە. ئیستا نازانم دەبی چی بکەم."

پیاووەکە پالی دا بە میزەکەو، دەستی خستە گیرفانیووە و گوتی: "من بەدوایدا دەچم بەرێز ئەسفاری. لیکۆلەری دۆسیەکەیی تۆ، منم. تۆ نەدەبوو دەم بخەیه دەمی ئەم کەسانەو. کەسانی ئاستنزی کۆمەلگە..." پاشان پووی گرژ کرد و سەریکی لەقاند.

نەختیک هەستم بە ئاسوودەیی کرد، دلێشم بەرانبەر بە لیکۆلەرەکەم لیوانلیو بوو لە متمانە و ریزیکی، کە تا ئەو رۆژە لە خۆمدا نەمبینیوو. بە هەژاوی راوەستام: "من هەر نازانم بۆچی هیناویانم بۆ ئێرە!"

لیکۆلەرەکە سەریکی کاتژمێرەکەیی کرد: "دەتوانم داوات لێ بکەم ئەمشەو لێرە بمانیوە تاکو بەیانی پیکەو قسە بکەین؟" "نازانم... بەلام چی بلێم؟ کێشە نییە، تەنیا هاوسەرەکەم..." "دەتوێت پەییوەندی بە مالهووە بکەیی و ههوالیان پێ بدەیی؟" "سوپاسگوزار دەبم ئەگەر..." "ئەمە مافی خۆتە، تکایە لەگەلم وەرە."

هیزە فەوتاو و پووخواوەکەم بە دەستەهینابوووە. بە هەنگاوی پتەو کەوتە شوێن لیکۆلەرەکە، بە دوو دالانی درێژدا تێپەڕیین، کە دیوارەکانی قاوہیی بوون و گلۆپەکانی نووسابوون بە میچەکەو.

لیکۆلەرەکە گوتی: "هەمیشە لەم جۆرە کارەساتانەمان هەیه. راسپێژاو پلە نزمەکان توندوتیژ و ناتینگەبشتوون. هەلبەت خەتایەکیشیان نییە. لێرە چاویان بە هەر کەسیک دەکەوێت پێیان وایە دژەشۆرش و تیکدەر و سیخوور و راسپێژاوی ئیمپریالیزمە، مەگەر ئەوہی پێچەوانەکیان بۆ بسەلمینیت.

سه ره‌رای ئەم هه‌موو پیلانگێری و په‌لاماره‌ی دوژمن، که
پۆژبه‌پۆژ پانتاییه‌که‌ی به‌ر فراوانتر ده‌بیته‌وه، ده‌توانین چی
بکه‌ین؟ ئەم داماوانه‌ش هه‌یچ چاره‌یه‌کیان نییه‌ جگه‌ له
پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی پێداگرانه و شۆرشگێرانه. ئی، خه‌ریکن
نیشتمان ده‌به‌ن به‌ریوه، توژیک هه‌قیان پێ ناده‌ن؟

تۆن و نه‌وای قسه‌کردن و ده‌نگی نه‌رم و دلنشین بوو.
رێکوپێک و خاوێن قسه‌ی ده‌کرد، ورد و به‌جێ قسه‌ی ده‌کرد.
گوتی: "هه‌یچ چاریش نییه، به‌پیتی ئەو فه‌رمانه‌ی پێیان دراوه
وه‌کو شوڤل ده‌که‌ونه‌ گیانی بینا، تا‌کو تیکوپێکی بده‌ن. هه‌ر
ئێوه، هه‌ستی هونه‌رییان نییه. خو تێده‌گه‌ن به‌ریز ئه‌سفاری.
ئێوه مه‌یگرنه‌ دل. فه‌رموون."

رۆیشتینه‌ ناو ژووریکی جوانه‌وه که ئینجانه‌یه‌کی گه‌وره‌ له
سێ سووچه‌وه په‌روبالێ کردبووه‌وه و گه‌لاکانی به‌ نیوانی
هه‌موو قه‌نه‌فه چه‌رمه‌کان و میزه‌ دارینه‌کاندا په‌ریبوونه‌وه.
لیکۆله‌که‌ له‌ پشت میزه‌که‌یه‌وه دانیشته و ته‌له‌فۆنه‌که‌ی نایه
به‌رده‌ستی من: "ئێره ژووره‌که‌ی منه. دانیشه به‌ریز ئه‌سفاری،
ئاسووده به‌."

ده‌ستم ده‌له‌رزی و نه‌مده‌توانی ژماره‌ی ماله‌وه بگرم. هه‌ر
به‌راست ژماره‌که‌ی چه‌ند بوو؟ بۆچی نه‌ده‌هاته‌وه بیرم؟ بۆچی
هه‌یچ ده‌نگێک نه‌بوو، وه‌کو وه‌ستانی هه‌ناسه‌ له‌ قوولایی
ده‌ریادا. واقورماو، ونبوو له‌ ناو بێده‌نگی و ناباوه‌پیدا.

لیکۆله‌که‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌ی لێ سه‌ندم و چه‌ند دانه‌یه‌کی لێ
راکێشا و ئەلۆ ئەلۆی کرد، پاشان توند ته‌له‌فۆنه‌که‌ی دانا: "ئێ،
ئهری ئەم ته‌له‌فۆنه‌ بۆچی پچراوه‌؟"

شەش

دوو میزی سپی رووبه پرووی یه کتر بوون و دوو کورسیی
رەشیش له پشتیانەوه. دۆسیه کهی ئەسفاریش له سەر
میزه کانه وه بلاو بوو بووه وه. لیکۆله ره که چه ند پارچه کاغه زیکی
که شتگه لیکی تیکه ل و پیکه لی له سەر نووسرا بوو، له سەر
یه کتری دانان و پیکه وهی نووساندن.

"نوسه ره."

مه ئمووری تایبەت سیوه کهی دەستی به لیویدا هیتا: "به لی
دوو کتیبی چاپ کردووه."

"به لام بیرکردنه وهی خراپه."

"کتیبه کانیته خویندوونه ته وه؟"

"به لی."

"تات لی نه هات؟"

لیکۆله ر به دوای شتی کدا ده گه را، بۆیه ناچار بوو دیسانه وه
کاغه زه کان بپشکنی: "پیش هه موو شتی ک ده بی بیرووخینین،
پاشان..."

"دوایین جارت بیته من ده خه یته ناو دۆسیه ی
نوسه ره کانه وه! خو تو ده زانی من هه یچ شتی ک ناخوینمه وه."
لیکۆله ره که گوتی: "چیت له باره ی خویه وه ده سته که وت؟"

"هەم بەزەهیم پینیدا دەهاتەو، هەم قیزم لێی دەهاتەو."
"کەسیکی وریایە. زۆر شت دەزانیت و یەکیکە لەو زۆل و
حەرامزادانە."

"بەراست؟"

لێکۆلەر دیسانەوێه کاغەزەکانی دیواودیو کرد: "لە وینەیی
مندالییەکەیی دەگەرێم."

مەئمووری تایبەت سیۆهەکەیی لە کراسەکەیی خشاندا:
"ژنەکەیی زۆر خۆش دەوێت، دوو کچیشی هەیە لەبەریان
دەمریت. لە قوتابخانە خۆشەوێستی مندالەکانە. زۆر بەی کات
بەیاننیشان چەند خولەکیک دواوەکەوێت. هەمیشە کتیییی بە
دەستەوویە. لە ناساندنی کتیب و فیلم و موسیقا بە
شاگردەکانی درێخی ناکات. بەشی کاروباری پەرەردە^۱ چەند
جاریک هوشدارنیشان پێی داو، بەلام گوێی نەداوەتی. دەلێت
بەچاوان، بەلام ئیشی خۆی دەکات."

"ئێتر چی؟"

"زۆر جگەرە دەکشیت. چەند جاریکیش تلیاکی کیشاوە."

"لەگەل کی؟"

"ناوی هەموویان لەناو ئەم لاپەراندەدا دەدۆزیتەو، بەلام
تلیاکی نییە، عەرەقخۆرە." هەرودەها لەناو لاپەرەیهکەوێه کە
مۆریکی مەحرەمانەیی پێو بوو، خۆیندیوێه: "یەک... دوو...
سێ، سەیرکە، تا ئیستا چوار دانە لە هاورپێهەکانی ئیعدام
کراون."

"زۆرتەرن، گەوج مەبە. هەرودەها گرنگتەر لە هەموویشی
ئەوێه کە؛ لە سالی هەزار و سێسەد و پەنجای هەتاوییهوێه

^۱ لە قوتابخانەکانی ئێراندا ئەم بەشە دانراوێه بۆ ئامۆژگاری و لە راستیدا
چاودیری مامۆستا و قوتابییهکان...

(هزار و نوسه و هفتاویه ک) له گهل ئازاد ئاشنا بووه. راپورتی چوار سالیان ههیه له ناو به لگه کانی ساواکدا. به لام باقییه که ی نییه. پاش ئه و ماوه یه هه تمن شوینه ونکی کردووه. خو گوتم! فره زوله.

مه ئمووری تاییه له سه ر میزه که دانیشته و قه پیکی له سیوه که ی دا: "ئیسته ده ته وی چی لی بکه ی؟"
"جه ره بابیه ده دم. خه ریکم بیر له وه ده که مه وه به کام شیواز باشتره؟"

"بیخه ناو به ندی قاچاخچییه کانه وه."
"ئه مه له و مارمیلکانه یه که به شی جیگرایه تی رۆشنیری (معاونت فرهنگی) 1 راسته وخو چاوی به سه ر دۆسیه که یه وه یه. رهنگه ماوه یه ک من خو می لی لادم، تو بکه ویته گیانی. تو باشتر ده توانی جه ره بابیه ی بده یته."

"خوت بوچی نایکه ی؟"
"من وام لی هاتوو له رووم هه لئه یه."
"ئی؟"

"ماوه یه ک تو کاری له سه ر بکه، دواتر من دیم و ده ستیک به سه ریدا ده کیشم."

"به لام من وه کو کرم ده پیلایشینه وه."
"به زیندوویی ده مه ویت."

"مه ترسه، نازداره که ی تو و جیگرایه تی رۆشنیری زایه ناکه ین."

1. ئه و به شه له هه ر دایره یه کدا، به تاییه تی له زانکو و قوتابخانه کاندایه، کومه لیک کاری وه ک دارشته تی سیاسه تی ئه و ئیداره یه و ریکخستن و جیهه جیکردن و ته نانه ت ئاراسته کردنی کاروباره رۆشنیرییه کانی ئه و ئیداره یه ی له ئه ستویه.

"چ له باره ی ئه م پیاووه ده زانی؟"

"گویی بگره، شتیکی کورتی یه کی له رۆژنامه کانت
دهرباره ی ئه و بۆ ده خوینمه وه، که باسی ئه و دهکا: ناسر
ئه سفاری، چیرۆکنووسی نوێخواز، سالی هه زار و سیسه د و
بیستوشه ش (هه زار و نوسه د و چلوحه وت) له تاران له دایک
بووه و دوا ی ته و او کردنی خویندنی سه ره تایی و دوانا وه ندی
رۆیشتو وه ته کۆلیژی ئه ده بیات و له ما وه ی سالانی
خویندنه که ی چیرۆکی زۆری نووسیوه. ئه سفاری زیاتر له
سۆنگه ی ئه و ئه فسانانه وه ناوبانگی ده رکردو وه، که له
چیرۆکه کانی دا باسیان ده کا. ئه م ناوبانگه گه یشتو وه ته ئه و
را دهیه ی که ره خنه گرانی ئه ده بی ئه و به دا هینه ری جو ره
چیرۆکنووسییه کی بیوه ی ده زانن.

ئه و بنیاتنه ری لیشاوی زهینه (شه پۆلی هۆش) له ئه ده بیاتی
ئیراندا، به په خشانیکی زور کورت و پوخت، ساده و ره وان.
زمانی ئاخافتنی ئیو به ره مه کانی ریک له گه ل واقیعه
که مه لایه تییه کان یه ک ده گریته وه؛ وه ک بلیسی هه رکام له
که سایه تییه کان له شوینی خویندا قسه ده که ن. ئه و له دونیای
خه یالی خویدا که شه واقیعه کانی به لاوه ناوه و که شیکی نویی
خولقاندو وه، که وا هه ست ده کریت هه یه. هاوئا هه نگکردنی
هه ردوو زوبانی ئه ده بی و بازا ری له چیرۆکه کانی دا، زوبانیکی
نویی خولقاندو وه، که بهر له ئه و که س نه یویرا وه هاوکات ئه و
دوو زمانه به کار به ییتن.

له چیرۆکه کانی ناسر ئه سفاری دا دهسته واژه کانی ئه ده بیاتی
لیریک له گه ل وشه و قسه ی کووچه و کۆلاندایک ته نراون و
یه کده ست ده بن، وه ک چۆن ئه فسانه کان له ژبانی خه لکی ناو
بازار و کۆلاندایه ن...."

لیکۆلەر گوتی: "یانی ئیستا ناسیت؟ یانی تو هر داویکی بۆ
بنیتهوه، ئەو لهوسه‌ریه‌وه دیته‌وه^۱؟"

مه‌ئمووری تایبه‌تی گوتی: "ئه‌ندامی کوانووی^۲ نووسه‌رانی
ئیرانیسه". پاشان دهستی کرد به جوینی بنیشت. که یفخۆشانه
بنیشتی دهجوی: "نیوه‌رۆ چی ده‌خوی؟" له‌پی دهستی راستی به
پرچیدا ده‌هینا.

لیکۆلەر له سه‌ره‌وه‌ی چاویلکه‌که‌یه‌وه سه‌یری کرد: "له‌گه‌ل
ئه‌سفاری نان ده‌خۆم."

"به‌زه‌لاته‌وه‌ بخۆ."

"به‌چاویلکه‌وه‌ بخۆم باشت‌ر نییه‌؟"

"نا. به‌که‌وچک بخۆ. ئەو دۆسیه‌یه‌ش له‌کۆل من بکه‌وه."

لیکۆلەر گوتی: "ناکریت." پاشان هر وا که سه‌رقالی
لاپه‌ره‌کان بوو، پیکه‌نی: "راستیه‌که‌ی من که‌یفم پیتی هات.
ده‌مه‌وی ورده‌ورده‌ کاری له‌سه‌ر بکه‌م. شتی‌ک له‌م کابرایه‌دا
هه‌یه‌ که‌ پالم پێوه‌ ده‌نیت تا کۆتایه‌که‌ی برۆم."

"به‌لێ برۆ، به‌لام من مه‌به‌."

پاشان سه‌یریکی کاتژمی‌ره‌که‌ی کرد: "ئاخ! بوو به‌ یازده‌ و
نیو. چاره‌ک بۆ دوازه‌ ده‌بی برۆین بۆ جیگرایه‌تی
پۆشنیری."

بیده‌نگ بوو. هه‌موو لاپه‌ره‌کانی له‌ناو فایلێکدا رێک خست،
گیره‌یه‌کی گه‌وره‌شی له‌ به‌شی سه‌ره‌وه‌ی دا و گوتی: "ئه‌مه‌"

^۱ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه، کلکی به‌ته‌له‌وه‌ نابێ.

^۲ کوانوو: بۆ کانوونی فارسی دامناوه. کوانوو بۆ ئاورگه‌ به‌کارهاتووه‌ له‌
کوریدا. نه‌یانه‌یشت کوانوویان سارد بیه‌ته‌وه، واته‌ وه‌جاگیان کوی‌یه‌ته‌وه.
کانوون واته‌ چه‌ق. ناوه‌ند. هه‌ست ده‌که‌م ئه‌وان له‌ کوانووی کوردیان
وه‌رگرتووه، چونکه‌ خه‌لک، یان خیزانێک له‌ دوری کوانووکه‌ کۆ
ده‌بونه‌وه، که‌واته‌ کوانووکه‌ ده‌که‌وته‌ چه‌ق و ناوه‌نده‌وه.

پاپورتی دەستبەسەرکردن، ئەمە وینەکان، ئەمەش چەند
نموونەیکە لە بەرھەمەکانی. بەلام دۆسییەکە تەواو نییە...
نازانم... ھەستە با برۆین."

باش لە بیرى مایوو که بەرپۆه بەرى پۆشنییری گوتبووی:
"تۆمەتبارەکە نووسەرە. بۆیە ئیۆه مان ھەلبژاردووہ."
گوتبووشی: "لەمەودوا ئیۆه کار لەسەر کەیسى نووسەرەکان
بکەن."

لینکۆلەرەکە گوتبووی: "نووسەرەکان! یان کاریک دەکەم
لەناو شۆرشدا بتوینەوہ، یان... پاشان وەک بلیی بابۆلە لە
دەستی کەسیک وەردەگریت، لەبەر چاوی جیگرایەتیى
پۆشنییری دەستی لەناو ھەوادا سووراندا: "یان کۆیان
دەکەمەوہ، بەرپۆم."

ئێستاش دەبوايە لەگەڵ ئەسفاریدا نانی نیوہپۆی خواردا و
دواى نیوہپۆ، پاش کێک و چا و قاوہ و جگەرە، بە فەرمى
کارەکەى لە سەر ئەم دۆسییەى دەست پى بکردبا.

حهوت

ليکۆلەر بۆ ئەوەی ئەسفاری هەست بە ئاسوودەیی بکات، دەستی کرد بە باسکردنی تونیلێک کە لەمسەری شارەوه دەروات بۆ ئەوسەری شار. وەکو میترۆکانی پاریس. هەندئ کەس دژایەتییان کردبوو و ویستبوویان داخەن. هەرچیپههکیش خۆل و بەردیان تیکردبوو، پڕ نەبووبوو. بووبوو تونیلێکی سیحراوی، تونیلێکی تونناوتوونی جوان کە بنیادەم هەر خۆزگە دەخواست ئاوهری بوايه و کرابا بەلەمیکی تیبخەي و سوار بیت.

ليکۆلەر پتر پیتی لەسەر سەوللیدانە کە داگرتهوه و بۆ ئەوەی ئەسفاری بەکەیفی بیت، گوتی: "بە گەلابە بەرد و خۆلی تیدەکەن، بەلام پڕ ناییتەوه. سەیر نییه؟"

هیچ سەیر نەبوو. ئەسفاری بەر لەوهی دەسبەسەر بکری، ئەم شتانە و هەزارانی دیکەشی بیستبوو. ژنەکەي پرسیبووی: "مەگەر چەنئ گەرەيه؟"

ئەسفاری گوتبووی: "دواتر دەیکەنە مۆزەخانە." ئینجا بە پیکەنینهوه لە ژنەکەي رامابوو: "تۆ چەند سادەي!"
ليکۆلەرە کە چاوی برییه ناو چاوی ئەسفاری: "ئەری توخوا، هەر بەراست زۆر سەیر نییه؟"

ئەسپارى لە بېتاقەتى و بۇ ئەو دەى تووشى كېشەى زىاتر
نەبىت، وتى: ئاگادار نىم. جگەرەىەكى داگىرساند و گوتى: "هەر
بەراست بۇچى مانتان هېناوہ بۇ ئىرە؟!"
"من خۇم هەر حەز دەكەم بىدوینم".

لىكۆلەرەكە وای دەنواند تاقەتى هەموو شتىكى هەىە. بە
كەیفخۆشییەكى مندالانەوہ گوتى: "من يەكېك بووم لە
دژبەرانى ئەم تونیلە و هەرا واش دەبم".

لەو برۆایەدا بوو كاتى دەكرىت كەسىك لە دەرگاوە بېئىنە
ژوورەوہ، ئىتر چ پىوېست دەكا لە ژىرزەمىنەوہ بېئىنە؟
شاردەنەوہى ناوى! مرؤف دەبى سەرى بەرز رابگرىت. ئەم
كارانە هىى رابردوون، هىى كاتىكە كەسىك ترسى لە خەلك
بىت؛ دىكتاتورى شاراوە. كاتى چاكەى كۆمەلگەت بوى،
دەرزى ئەنتىبايوتىكى لى دەدەى. راستە ئازارى هەىە، بەلام
ئاكامەكەى باش دەبىت. ئاكامەكانى بەرپوہن.

تىزەبزەىەكى هاتى: "چما قاچاخ دەكەىن. بە هەزاران ترس
و لەرزەوہ يەكېك بىنن بۇ ئىرە و هەناسەى بېرىن. رېك وەكو
ئەوہ وایە سەلىتەىەك بېىتە ناو ئەپارتمانەكەتەوہ. ئەوہ كەى
كارە؟ من هەر قبوولم نىيە. پىم خۆشە، ئەو دەمەى دەمەوى
ياسا جىبەجى بكەم، تەننەت بىوانم لەو راستەى شەقامە
يەكېك لە سىدارە دەم. تىدەگەى؟ خۇم لە سىدارەى بدەم، بۇ
ئەوانى دىكەى بكەمە پەند."

جگەرەىەكى ناىە لای راستى لىوېوہ و شقارتەى
داگىرساند. نىگای ئەسپارى بە ئاقارى بلىسەى شقارتەكەدا
رۆىشت تا گەىشتە چاوى لىكۆلەر. برژانگەكانى درىژ بوون و
برۆكانى رەش و كەوانى بوون. مرؤفىكى وردبىن و دلخۆش
دىار بوو و چاوە تىژ و بەبرشتەكانى ئاگایان لە هەموو شتىك

بوو. تاقه تیکى سه ییریشی هه بوو. پرسیی: "ئى، باسى خۆتم بۆ بکه."

"من؟ خۆت ده زانى مامۆستام. ژن و دوو مندالیشم هه یه. ئەندامى ههچ حیزب و لایه نیکیش نیم. ههلبهت ئاغهى چوخ بهختیاریش^۱ نیم. جار جاریش شتیک ده نووسم..."

"ده توانم نهختیک براده رانه بدویم؟"

"ئوه چ قسه یه که، له خزمه تتدام."

لیکۆله ره که که یفخۆشانه باسى کچیکى هینایه پیش، که له ماوه ی ئه و دوو ساله ی له ئیغیندا به ند کراوه، شه یداى که سایه تیبی ئه و بووه: "ده زانى ئەسفاری! من له بهر راستگویی ئه م کچه خۆم شه خسه ن رۆیشتووم بۆ لای حه زره تی ئیمام و لیبوردم بۆی وه رگرتووه، بۆ ئه وه ی ئیعدامی نه که ن. ده زانى! جیاوازی ئیعدام و به ندیی هه تاهه تایی له کوپوه تا کوپیه؟ ده زانى له بهر ئه م کچه من لیتره پووبه پووی چ که سانیک بوومه وه؟"

بیده نگییه کی وه ک به سته له ک، چه ند ساتی بالی به سه ریاندا کیشا. لیکۆله ر به رده وام بوو: "ئیسنا شه وان کاتی چا و لیک ده نیم، لای خودای خۆم، لای ویژدانی خۆم ئاسووده م، که کچیک به م راستگویییه وه، به م هه موو جوانیی ناخ و پوخساره وه زیندووه. ده بی دیداریکی سی که سی ریک بخه م تا کو ببینیت جوانی یانی چی، پروا یانی چی. سه رسام ده بیت."

"ئهی لیتره چی ده کات؟"

۱. جه نابی چوخ بهختیار "زۆر بهخته وه ر" وتاریکی سه مه دی به ره نگییه، له باره ی که سایه تیبیه که وه که ناوی "زۆر بهخته وه ره" و دنیا بروخی، به مه رجی زهره ری ئه و تیدا نه بی و که س حه قی به سه ریه وه نه بی، میش میوانی نییه

"لیره ئیمانی هیناوه. لیکۆله ره که ی من بووم. پیم خوشه بیناسیت، به لکو بتوانی چیرۆکی ژیان و ئەم عیشقه عارفانهیه و ئیمانی ئەم کچه بنوسیته وه. به لئنت پی ددهم ئەگەر به پینوسی تو بنوسریت، وهرده گیردیته سهر هه موو زمانه کانی دنیا و نانی تویش ده که ویته رو نه وه.

پاشان ههستا و دهستی کرد به پیاسه کردن به ژووره که دا: "ئیسنا دهنگی شوڕشه که مان به هه موو دونیادا بلاو بووه ته وه، کاتی ئە وهیه تو ئەم هانا و هاواره ناخه کییه بۆ عیشقی خودا بنوسیته وه. عیشقی که له دلێ قالبوویه کی^۱ شوڕشدا بلێسه دها و له بیچمی عیشق به مرۆفدا خۆی دهرده خات. نیمانه، له میژوودا شتی وه هاما نیه، ئەگه ریش هه مانیت، دهگمه نه. تو ده بی رۆمانی ئەم بوونه وهره قالبووه بنوسیته وه، که له لارییه کانه وه چ ریگه یه کی بریوه تا گه یشتووه ته یه کانگیری بوون! چ به لاگه لیکه به سهر هاتووه!"

"له ژیر ئەشکه نجه دا گه یشتووه ته ئەم ئیمانه؟"

"ئەشکه نجه؟ هه رگیز. هه ر له سه ره تا وه خو م کارم له سه ر دۆسیه که ی کردووه."

"که واته عاشقی تو بووه؟"

"تو وا بیر ده که یته وه؟"

^۱ قالبوو: که ئاسنیک له کووره و توونی ئاسنگه ریدا ده توینریته وه، پی ده لئین: ئەو ئاسنه قال کراوه. به تایبه تی له ئە ده بیاتی سیاسی کوردانی رۆژه لاتندا، وه ختیک باسی شوڕشگریکی به ئە زمون ده کری، ده لئین "قالبووی نیو کووره ی خه باته" لیره دا قالبوون ده کری له بری واتای تاووه و توانه وه مانای پوخته بوون و رسکان و پیگه یشتن بی. که لیره یشدا ریک به و مانایه یه. ئەگه ر تاووه دابنری، یه ک واتا دها، که له ده قه فارسیه که دا هه ردوو لایه نه که ی مه به سته، ده کری هه م بلئین تاووه ته وه، هه م بیژین پوخته بووه.

ئەسفارى شاننىكى ھەلتەكاند: "لەوانەشە شىت و شەيداي ئىۋە بىت".

"تواۋەيەكە، سەراپا عاشق، شەيدايەكى بەتەواۋ مانا، تاكىردنەۋەكەيشى داۋە دەبى بىيىنىت. دەبى بىنووسىتەۋە. تەنيا ھىوادارم كەس بۇ ئەم چاۋپىكەۋتنە لەمپەرمان بۇ دروست نەكات. بەراست تۇ جگە لە چىرۆك و پۇمان، چىي تر دەنووسىت؟"

ئەسفارى زەردەخەنەيەكى كىرد: "ھەر كورته چىرۆك و پۇمان."

"چى دەخوئىنىتەۋە؟"

"كورته چىرۆك، پۇمان، مېژوو، شىعر، راستىيەكەي... جىاۋازىيەكى ۋاي نىيە."

"ئەي مۇسىقا؟"

"زۇر ھەزم لە كارەكانى باخ و موتزارت و برامز و مالەرە، ھەندى جارىش گوى لە مۇسىقاي پۇپ دەگرم."

چاۋەكانى لىكۆلەرەكە شەۋقىان دايەۋە: "ھەزت لە پوك اند پۇل نىيە؟"

"نا."

"بۇچى؟"

"تاقەتىم نىيە. لەۋانەشە لىي تىنەگەم."

لىكۆلەرەكە زەردەخەنەيەكى كىرد: "دەبى لەگەلىدا ئاشنا بىت. خۇ ھەر ۋا نابىت گوى لە پۇك بگرىت. من پىم ۋايە ھەۋلىكى تايبەتى دەۋىت. من بە پىچەۋانەي تۇ ھەر تاقەتى مۇسىقاي ئارام و ۋەرسكەرم نىيە. ھەز دەكەم بتوانم بە گوىگرتن لە مۇسىقا دىمەنىك بىنمە پىش چاۋم."

"دەبى تواناي خەيالکردنت زۇر بەھىز بىت!"

"وہ لا خراپ نیم، بہ لام ناگہمہ تو."

"من ہر ہیچ نیم."

"وا مہ فہرموو. زور بہ باشی لہ شولاری ژنہ کان وینا
دہکھی."

"ئی، چیرۆکە و چیرۆکیش لہ ریگہی ہلہینجانہ
بیرکاریہ وہ دروست دہیت."

"ئەم وینانہ مودیلی زیندووشیان ہہیہ، یان بەس لہ ناو
خہ یالتدان؟"

"ئە سفاری زہردەخنہ یەکی وشکی کرد: "مودیلی زیندوو؟"
پاشان سہری لہ قاند: "خو من شیوہکار نیم."

"ہەر بہ راستی وینا دہکھی. منیش لہ تۆوہ فیہر بووم، بو
نموونہ سہمای ژنیکی رەشپیست بینمہ بہرچاوم، کہ چۆن
پووتوقووت لہ نیوان ژاودژاوی مہ کیئہی میکانیکی
ہلہبەزودابەز دہکات و عارہقہ دہریژیت. پاشان ہەر بہ دەم
سہماوہ بنیشتہکھی لہ دەمی دہردہینیت و دہیلکینیتہ نینۆکی
کہلہموستی^۱ پیی چہ پیہوہ. تو چۆن دہتوانی وینای بکہی؟
ژنیکی رەشپیستی پووت کہ خہریکہ لہ ناو مہ کیئہ کاندہ وەکو
بنیشت دہجوریت."

"ئی، چیرۆکە و وەھا..."

"تا نہ تبینییت خو ناتوانی ئە سفاری گیان!"

"خو حەتمەن نابئ وا بیت. مہگەر نووسەرێک چہ نیک
دہژیت تاکو بتوانی ہەموو نووسینہکانی ئە زمون بکات؟"

"حەزت لہ ژنی پووت نییہ؟"

"بەدبەختانہ، یان خو شہبەختانہ حەزم لیی نییہ."

"یان حەزت لہ سہمای ژنی پووت نییہ؟"

۱. کہلہموست: پەنجەگەورە ی پی. قامکەگەورە ی پی.

"بهائی وایه."

"حهتمن باله خانه شت ههیه بو کاتی ته نیایی وه کو سه لته کان."

"نا. به که لکی چی دیت؟"

"گوتم رهنه بته وی هندی جار ته نیا بیت، یان له گهل که سینکا بیت که نه ته ویت ژنه که ت ناگای لی بیت."

"نا. من په یوه ندیی شار اوهم له گهل که سدا نییه."

"به هه حال که وی ویستت من ده توانم کللی باله خانه یه کی بچو وکت بو دابین بکه م له نزیکي مهیدانی وه نه که وه، تا کو به ته نیا هه ر خوت بی و خوت." پاشان چاویکی لی داگرت."

"نا. سپاستان ده که م."

"هینشتا هه ر له گهل ئیسلامی کازمیهدا په یوه ندیت هه یه؟"

"ئیستا چی ده کات؟"

"ئیسلام له ئیران هه لاتووه. له وه ته ی رویشتووه بو پاریس ئیتر هیچ په یوه ندییه کم له گهل نه بووه."

"ئه ی میانه ت له گهل کام یه که له نووسه راندا هه یه؟"

"ته نیا هندی جار محمه د محمه دعه لی ده بینم. هه ر ئه وه."

"بوچی نیوانت له گهل به هرام سادقی تیک دا؟"

"ئه و باشتترین هاوړیم بوو، به لام له م دوا ییانه دا زیانی به"

کاره که م که یاند."

"یانی چی؟"

"یانی هه ر ئه مه ئیتر. پاش هه ر چاویکه و تنیک، چه ند رۆژیک له نووسین دوا ده که وتم."

"بوچی؟"

"به هرام چیرۆکیژی به شیره وه خواردبوو. له م دوا ییانه دا به هوی ئالووده بوونی له راده به دهر به ماده هوشبه ره کانه وه،"

ئىتر ھىزى نووسىنى نەبوو، تا وای لى ھات پىتى مرد. بەلام
كرمى چىرۆكېڭىڭىيەكەى وازى لى نەدەھىتىا. لە ھەر
چاوپىكەوتنىكماندا دەىگوت: چىرۆكېكەم نووسىوھ كە ئاوا و
ئاواى لى دىت، پاشان چىرۆكەكەى لە سەرەتاوھ تا كوتايى
دەگىراپەوھ و دەرۆىشت. دەزانى كرمى چىرۆكەكەى دەخستە
گيانى من و دەرۆىشت.

"كام چىرۆكانى بوو؟"

"ھىچ كام... چونكە ھىچيان چاپ نەبوون. دواى مردنەكەى زانيم
ئەو چىرۆكانە ھەر لە ئاراشدا نەبوون. ھەر لەوئى خىرا داينىدەرشتن
و بۇ منى دەگىراپەوھ و دەرۆىشت. دواتر بىرم كردهوھ چىرۆكەگەلېك
بەو جوانىيەم بۆچى تۆمار نەكرد، يان بۆچى لەبەريانم نەكرد بۆ
ئەوھى لانىكەم دواتر خۆم بياننوسمەوھ."

"سەرە! ھىچيانت لە بىر نەماوھ، بۆ نمونە ئىستا دووبارە
بىنوسىتەوھ؟"

"كەم تا زۆر چىرۆكەكانىم لە بىرە، بەلام دەرشتە و پىكھاتەكەى نا،
چونكە چىرۆك بەو پىكھاتەيەى وا ئەو دەىگىراپەوھ تازە دەبوو بە
كورتەچىرۆكېك بە شىوازى دەرشتىكى نايابەوھ."

"خۇ تۆ بريارت نەداوھ چىرۆكى راگوزەريمان بۆ بھۆنىتەوھ؟"

"بۆچى دەبى چىرۆكتان بۆ بھۆنمەوھ؟"

"تۆ زۆر سەيرى ئەسفارى گيان. زۆر لە نووسىنەكانت جىاوازى،
بۆ نمونە دەللى ھەزت لە ژنى روت نىيە، بەلام بەو ھەموو تواناوھ
وئىتاي دەكەى. لەوانەشە ھەر پىاو نەبىت."

"من بەگشتى ھەزم لە روتىي لە رادەبەدەر نىيە. پىم وايە
شەتە جوانەكان نابىت روت بن."

لىكۆلەر داي لە قاقاي پىكەنىن و سەرىكى لەقاند. پاشان
لەپر بە كەيفخۆشىيەوھ گوتى: "دونىاي ئەمرو يانى سىكس و

ئاسن و ھەراوھوریای سەھروسەمەرە. خۆشی و ھەژان. تۆ زۆر دواکەوتووی بەرپز ئەسفاری. دەبی سەفەرئیکی دانیمارک، یان فینلەندات پێ بکەم. نینگەران مەبە. دروستت دەکەم."

ئەسفاری گێژ و واقورماو سەیری دەکرد.

لێکۆلەرەکە گوتی: "ژیانە تاییەتیەکەت چۆن تێدەپەریت؟"

ئەسفاری بی چاویلکە وەکو پشیلەیی بی سمیلێ لی دەھات و ھەر ئارەقەیی دەکرد و ھەر سەیری دەرەوہی دەکرد. ھەوا شیدار و فینک بوو. سەرچلەکانی دارئیکی بەرز لە پەنجەرەیی ژوورەکەوہ دەبینرا. خەرمانەییەک دووکەل بەسەر شارەکەوہ وەستابوو: "دەنوسم، مامۆستاشم، عاشقانە ژنەکەمم خۆش دەوی، ئامادەم ھەموو کارئیکش بۆ کچەکانم بکەم."

لێکۆلەر پرسیی: "ھەموو کارئیک؟"

"بەلی ھەموو کارئیک."

"ئەگەر بیانەوہی بمری، دەمریت؟"

"بئگومان نایانەوئیت بمرم، بەلام... نازانم." سەری داخست و لە زەوئییەکە رامما. کەوتە بیڕ راخەری ناندینەکەیان... ھەر لەم رەنگە بوو. قاوہیی تۆخ. بەلام دیوارەکان دەبی سپی، یان کریمی بن، کە لەگەل فەرشەکەدا یەک بگرن، نەک قاوہیی. ھەموو شتەکان قاوہیی بوون. ئەسفاری تووشی دلەراوکی بووبوو. گوتی: "دەتوانم ھاوسەرەکەم ئاگادار بکەمەوہ؟"

"تەلەفۆنی ئەم ژوورە ناوخۆییە. دواتر کە رۆیشتینە دەرەوہ، تەگبیری دەکەم. باشە، ئەی ئەگەر کچەکانت بیانەوی ببن بە شوفییری لۆری، یان ببن بە سەماکار، چی دەکەیی؟"

"ئاخر ئەوان ھیشتا مندالن، بچووکن..."

"گۆتم بۆ نموونە ئەگەر گەورە بوون و ویستیان بینە سەماکار، یان شوفییری لۆری، چی؟"

"نا، بروا ناکەم حەزێان لەم شتانه بیټ، هەول ئەدەم کاری باشتریان پێ بناسینم."

لیکۆلەر تەکانیکی بە خۆی دا، گوتی: "ئاها. پیت خۆش نییە کاری دۆزینەو بەکن. وەکو دیریناسی... کازاناسی... ها؟"
"نازانم، نا."

لیکۆلەرەکه بە تیزەبزهیهکهوه چاوی برییهوه چاوهکانی ئەسفاری: "کەسیکی دیکتاتور و خۆپەرستی بەرپز ئەسفاری."
"هەلبەت نامەوی بە زۆر ئەم شتانهیان بەسەردا بەسەپینم. پیم باشە بە شیوازیکێ ژیرانە و خویندەنەو و ئەم شتانه سەرنجیان بۆ لای شتگەلی زیندوو رابکێشم. بە شتگەلی نوێ و ژین بنیاتنەر. حەز دەکەم ئافرینەر بن. ئاوا خۆیان باشتەر دەناسن."

"بە خواست و زۆری ئێوه."

"دەزانی؟ ئەسلەن من لە مالهوه یاسایەکم دانەناوه که بە زۆر و هەرەشه و ریکوپیکی بمەوی ناچاریان بەکم کارە دلخوازهکانی من بەکن، تەنانەت ژنەکەیشم لە هەلبژاردنەکانیدا ئازاد کردوو. هەر کەسیک دەبیټ رەوتی سروشتی خۆی تەبی بکات."

"بۆچی لە مالهکەتدا برەو بە میژوو نادهی؟ کاریک بەهی که هەر لە ئیستاوه دەست بەکن بە ناسینی رابردوو، جەنگەکان و دەسلەلاتەکان. ناسینی مردووەکان، ئاسەوارە دیرینیەکان، بەردە کۆن و شتە بەبەردبووەکان... چوزانم قوولایی دەریاکان، ئەشکەوتەکان و ئەم شتە باشانە..."

ئەسفاری لەپی دەستی بە هەنیەیدا هینا. دلتهنگ و بیزار بووبوو. ئیستا ئیتر دەینالاند: "من حەزم لە بۆنی مەرگ و کۆنەیی نییە. رقم لە شوینی تاریکه."

"دهترسی؟ تو ئەگەر نهختیک قوول ببیتهوه ناو ئەم شتانەى من باسم کردن، ترسهکەت دەرەوێتەوه. بە رای من هیچ شتیک سەرنجراکیشتر نییه له دۆزینەوهى شتى بەبەردبوو، یان تونیلێک."

ئەسفاری هەستایە سەرپێ و بە لەپى ئەو دەستەیدا کیشا" من لەناو ئەم ژووره نەفرەتییهدا خۆم وهکو گیایهک دێته بەرچاو، که دەبێ لەنیوان بەرد و گاشەبەردەوه بەدوای ژياندا بگەرێت. من رقمه له دووبارەبوونەوه. رقمه له م دیواره کونکریتییانه. پاشان لهسەرخۆ گوتی: "من حالَم هیچ باش نییه."

"حالت باش نییه؟ من بوومه ته هۆی ئازاردانت؟"

"نازانم بۆچی..."

لێکۆلەر قسهکهى پى برى: "بەلام من به خواستى خۆت خەرىکم لهگەلتدا قسه دهکەم. چيژ دەبينم له قسهکردن لهگەل نووسەریکی وهکو تو. بەلام وا بزانی تو نارەحەت دەبى."

"نا. بەلام من..."

"گۆتم بەر له وهى بين و بتگەيهنن، دەمه ته قییهک بکهين."

ئەسفاری دانیشت: "ژنهکەم نیکهرا نه..."

لێکۆلەر دووبارە قسهکهى پى برى: "له بەر چى له پەر هینده بیئوقره بووی؟"

"ئێوه منتان هیناوه بۆ ئێره... پاشان ههستا و کهوته رى."

"نیکهرا ن مه به هەر که شوفیره که هات بەریت دهکەم برۆى. سەیر بکه، بابەتى ئەم تونیلەى که باسمان کرد، منیش دژیم، بەلام حەزم لێیه، چونکه وهکو سىجری لى هاتوو و وهکو قەيسەرییهکانى سەردەمى ئیسماعیلییهکان که له تویی کێوهکاندا هەلیاندهکەند، خەریکه دەبیته یهکیک له ئەو

ئاسەوارانەى لە يادگەدا تۆمار دەبن و جگە لەوەش کەس ناتوانى پرى بکاتەو. چەند رۆژىک بەر لە ئىستا لەگەل يەکىک لەم کچە بەندکراوانە، لە حالىکدا کە مۆمان بە دەستەو بەو، تۆزە پياسەيەکمان کرد. ئەو کچە داماوە توقيبوو. هەر دەيوست بگەرپتەو، بەلام هينورم کردەو. پيم گوت وا بزانه خەريکى دريژايى ميژوو دەبرى. سەرەراى ئەمەش بينيم وەک کۆترىکى ديل دلى خەريکە دەرديت. هيشتا زوو ئەو شوپانانە ببينى. بەلام خەريکە راديت. ئىستا سەير لەوەدايە کە تۆيش تاقەتت نيبە. تەنانەت تاقەتى بيستتيت نيبە.

"من حالّم باش نيبە بەرپريم. من..."

لينکۆلەر شيلگيرتر لە جاران، راپوستا. وەکو ئەوئەوى گەمەکە دوايى هاتيبت، رووى گرژ کرد و گوتى: "دەتەوئى بتنيرم بۆ نەخۆشخانە؟"

"نەخۆشخانە؟ بۆچى؟"

"ئەگەر حالت باش نيبە..."

"مەبەستم ئەوئەويە..."

لينکۆلەر جاريکى تر قسەکەى پى برى: "ئەگەر حالت باش نيبە با بتنيرم بۆ نەخۆشخانە، ئەگەريش باشى، جارى پیکەو قسە دەکەين و..."

"سەبارەت بە چى؟"

"تۆ کەسيک دەناسى بە ناوى ئازاد؟"

"ئازاد؟"

نا. هەر هيچ کەسيکى زيندو نەبوو. نەدەهاتەو بيري. دەرويشت بەرپيوە و پىي وا بوو خەوتوو. خەونە. "باشە بەردەوام بە."

ئەسپارى ئىتر نەيدەتوانى ھىچ بلىت. نەدەھاتەوہ بىرى.
گەمەكە تازە دەستى پىن كرىبوو.
لىكۆلەرەكە گوتى: "تۆمان ھىناوہ تەنيا سەبارەت بە ئازاد
قسە بىكەى، پاشان بىرۆيتەوہ بۆ مالەوہ. سەبارەت بە ئازاد،
ھەرچى دەزانى بىلى." "ئازاد؟!"

ههشت

چهند سالان بهر له وهی ئازاد، به روخساریکی تازه وه
دهرکه وئ، ئه وم ده ناسی. ئه و کاتانه تا رادهیه ک منداڵ بوو. به
پانتۆلیکی خه تخه ت و پشتوینیکی باغه و کراسیک که هه میشه
سه وز بوو. به سه ریکی تاشراوه وه به نیو لیمو فرۆشییه کانی
گۆره پانی فه وزیه دا ده سوورایه وه. بیچمیکی تا رادهیه ک وردی
هه بوو، به رده وامیش غه مبار و گۆشه گیر دیار بوو. یه ک دوو
کیلۆ لیموی له ناو سه به ته که یدا جیا ده کرده وه و ده که وته ری
بو ئه وهی له سینه ما و باخچه و پاسدا بیفرۆشیت.

زۆر که س هیچیان له رابردوو بیر نایه ته وه. پاش ئه و
هه موو ساله، ئیستا ئیتر بوخوی بوو بوو به پیاویک، به
جلوبه رگیکی ریکوپیکه وه، چاکه ت و پانتۆلی پییه ر گادین، ریش
و سمیلنیک که تیکه لبوونه ته وه، له کۆلانه کانی نزامئاوادا
ژووریکی مانگانه به سیسه د تمه ن به کری گرتیوو. دیاره
ناویکی دیکه ی هه بوو، به لام له بهر ئه وهی باوک و دایک و
خزم و که سیکی تری نه بوو، هه روه ها کاری ئازادی ده کرد، به
ئازادبیش گه وره بوو بوو، ناویان نابوو ئازاد. هه فتانه دوو
جاریش ده رۆیشت بو سه رتاشخانه و هینده دابووی پرچه که ی
لوول یان خاو بکه نه وه، خه ریک بوو که چه ل ده بوو.

یہ کیسک لہ ہاورپیہ کانم کہ پیسی وا بوو ئہو ئازادی
 دوزیوہ تہوہ و ئہو پیکی ناساندووین، روژیکیان ہینای بو
 قوتابخانہ. سہرہتا نہ مناسیہوہ، بہ لام روخساری ئاشنا بوو.
 گوتم: "ئہری کاک ئازاد من پیشتر توّم لہ شوینیک نہ بینوہ؟"
 پیکہنی، پاشان فہرماندہرانہ و بہ لہ بزیکہوہ، کہ ہہولی
 ئہدا لہ دہنگی ئہکتہرہکان بچی، گوئی: "ئہگہر راستیت دہوی،
 ہہر دویئی لہ شہقامی تہختی جہمشیددا چاوم بہ کچیکی
 جوان کہوت. بیرم کردہوہ چوّن سہری قسہی لہ گہل
 دامہ زرینم، گوتم: خانم بیوورہ دوو قرانیت پیہ، بو تہلہ فون؟
 گوئی: ئا. دہستی کردہ ناو جانتاکہی و دہریہینا و پیی دام.
 پاشان گوئی: بہرپیزم بیوورہ توّم دہنگت لہ کوئی کرپوہ؟
 گوتم: نہ مکریوہ. داپیرہم لہ ژنیف بوئی ہیناوم. کچہکہ پیکہنی.
 من گوتم: خانمہ جوانہکہ من پیشتر توّم لہ شوینیکدا نہ بینوہ؟
 گوئی: ماوہیہکہ ہہموان ئہم پرسیارہ دہکن."

گوتم: "بہلی ئیتر، بووہتہ باو. بہ لام من گالتہ ناکہم."

گوئی: "بہ لام من بہ گالتہمہ."

دہزانی؟ کہسیکی زور قسہخوش و کوّمہ لایہتی و بہ
 قہولی ئیوہ رووحسووک بوو. ہہرچی بیرم دہکردہوہ بزائم لہ
 کوئی بینیومہ، وہبیرم نہدہہاتہوہ. ہہر لہو سہرہتای
 یہکترناسینہوہ ہہستم کرد پیی خوشہ لہسہر زاروزمانان بیت
 و وہکو رازیکیش بمینیتہوہ. ئہو ہاورپیہمان کہ پیی وا بوو لہ
 سوّنگہی ئہوہوہ بووینہتہ ہاورپی و ئہو ئازادی دوزیوہتہوہ،
 گوئی: "بہرپیز؛ ئازاد چہند سالیک لہ فہرانسہ بووہ و تازہ
 گہراوہتہوہ."

حہوشہی قوتابخانہ چول بوو بوو. تاکوتہرا قوتابی بہ
 پاسکیلہوہ لہ دہرگا گہورہکہی قوتابخانہوہ دہچوہ دہرہوہ،

فەراشەكان و بەرپۆدەبەرى قوتابخانەكە لەولای دارى ئالاکەوہ خەرىک بوون تۆرى تۆپى دەستەكەیان چاک دەکردەوہ، رەشەبا بوو. ئازاد بە ئاماژەى ئەرى لەقاند: "ئەگەر لە قوتابخانە تەواو بوویت، با برۆین بۆ مالەكەى من پیکەوہ چایەک بخۆینەوہ."

"ئاخر من بەم جلوبەرگە تۆزاویبەوہ...."

بەزۆر بۆ ژوورەكەى خۆى بردین. خاوەن مالێكى رەزاگران و دەمشپیشى ھەبوو كە بەردەوام لەبەر دەرگاكە راوەستابوو، ھەمیشە، ھەمیشە. ھەر جارێكى دەرۆیشتم بۆ ژوورەكەى ئازاد، ئەویشم دەبینى: "بەریار نەبوو لەگەڵ خۆت میوان بەینیتەوہ كۆرە!"

ئازاد شاكارى خوا بوو. وەلامى نەدەدایەوہ و زەردەخەنەىكەى دەھاتى، یانى مرۆفەكان چەندە بچووكن، ناییت وەلامیان بدەیتەوہ، ئیوہ گرنگی پى مەدەن.

ژوورێكى بچووك و تەرىكى ھەبوو كە بە زەحمەت دەكرا تیندا ھەلسووړی. پۆستەرىكى گەورەى جەیمز دینیش نیوہى دیوارەكەى سەر چەركاھى داپۆشیبوو. میزێكى زۆر بچووك بۆ نووسین، چەند كاسیت و تەسجیلیكى كۆن، ھەموو ئەو شتانەى بوون ژوورەكەیان دەرازان دەوہ. چەندەش ھەژارانە و رېكۆپىك، كە ھەر لەگەڵ جلەكان و قسەكانیدا یەكیان نەدەگرتەوہ! لەبەر چاوى من زۆر بچووك بوو، بەلام دەزانم ئەو لەوى ھەستى بە ئاسوودەبى دەكرد.

پرسیم: "بەریز ئازاد تۆ چ كاریك دەكەى؟"

گوتى: "من سیلزمانم."

"یانى....؟"

"یانى كابرای داماوى كتیفەرۆش."

گوتم: "چ کتییگه لیک دهرۆشیت؟"
 گوتی: "پیرشیا، خه یام، فیتز جیرالد، ئیران، پردی پیروزه."
 "به کتیان دهرۆشی؟"
 "وه زیره کان، به ریوه بهری فه رمانگه کان، جیگره
 دهوله مهنده کان، سکریتره جوانه کان و... نووسهره ئاقله کان."
 دیسانه وه چاوی بچووک کردنه وه و ئه وه زهرده خه نه
 شه رمیونه هاته وه سهر لیوی. دیسانه وه بووه وه به خوی. ئه وه
 که سه ی به میهره بانیه وه داوای یارمه تیت لی ده کا.
 خۆم لی گیل کرد و گوتم: "به لام منیش هه ز ده که م به کییک
 له م کتیانه م هه بیته."
 گوتی: "خۆ من پیتم گوتی! لیگه ری بۆ جه ژنی نه ورۆز
 یه کیکیانت وه ک جه ژنانه دده می."
 دهنگی خوی ده گۆری و برۆای وا بوو، وهختی مرۆف
 ده توانی ده موله فزی شیرینتر بی، بۆچی شیرینی نه کات: ته نها
 دهنگ ده مینیتته وه.
 منیش زۆر هه زم له م کاره ی بوو. که دهرۆشیتین بۆ
 مارکیت، یان ریستورانت، به م دهنگه ی سه رنجی هه موانی بۆ
 لای خوی راده کیشا. جاریکیان له ناو خواردنگه یه کی تاریک و
 ژیرزه مینیدا پیتم گوت: "بۆ نارۆی بۆ دوبلاژ؟"
 "ده رۆم، سه له های سه له، بۆ نه ته ده زانی؟"
 "نا."
 "به لی. من له جیگه ی ئالان دیلون و مارلون براندۆ،
 هه روه ها چه ند که سیکی تر قسه ده که م."
 چه ند قسه یه کی به دهنگی ئه وانه وه کرد. دیم خراپ نییه.
 گوتی: "سه یر که بزانه ئیستا من کیتم؟ چاوقایمییه، به لام
 به ریژ سه رکۆمار ده بی پیتان بلیم، ئیمه نان له گه نم دروست

دهكەين نهك له سهبر و ددانبهخوډاگرتن. ددانبهخوډاگرتن. ديوارى پاسهوانى چهكدار نابري.

"مارلون براندو."

"ئىستا ئه مەيان؟ روزالى، تو دەبى دادگايى بکری، چونکه زور به سەر دایکتدا دهنه پىنى... ئه مە کى بوو؟"

گوتم: "ئالان ديلون."

خيرا ئاوازي دهنگى گوڤى: "دوژمنهكانتان به كه م مهگرن! بگه پىنه وه. ئه گه ر خانووه كه تان ئاگرى گرت، ديسان چاكي

بكه نه وه، ئه گه ر خه رمانيان سووتاندى، ديسانكه دايچيننه وه، ئه گه ر مندالتان مردن، ديسان زاووزى بكه نه وه، ئه گه ر له

دوله كان دهريانكردن، برۆنه يال و داوينى شاخ، به لام بژين."

كه سيك له سەر ميژه كه ي تهنيشتمان وه گوته: "ئيميليانو زاپاتا. پاشان بينيمان چه ند كه سيك له ميژه كانى تهنيشتمان وه

به زه رده خه نه وه و بيدهنگ سهيرمان دهكهن.

ئازاد ته واو دلى داکه وت، له ژير چاوه وه ئاگاي له هه موان بوو، دلخوش دياربوو: "دهست و قاچى ببهستن... گولله باران!"

"مارلون براندو."

هه ردووكمان پيکه نيین و نانی ئيواره مان خوارد، پاشان دهنگى نزم کرده وه: "تو خه ريکى له گه ل

هونه رمه نديکدا نانی ئيواره ده خووى، خانه دانىکى ليکه وتوو.¹

گوتم: "بوچى ليکه وتوو؟"

دهسته كانى کرده وه: "ئاخر، له وه دهسته به تالانه پتر هيچ شک نابه م."

¹. ليکه وتوو: كه سيك كه لى دهكەوى. له دهوله مهندييه وه هه ژار دهكه ويته وه، يان له دهسه لاتداری دهكه وئ...
٧٤

هه‌ندی جار له‌په‌ر بیهێز دیاربوو. جار جاریش هی‌نور ده‌بووه‌وه و پرسیکه‌ی دلی ده‌کرده‌وه.

رۆژیکیان لیم پرسی: "به‌راست ئازاد، پیم بلێ پیشتر من تۆم له‌ کوی بینبوو؟"

که‌ پێده‌که‌نی و چاوه‌کانی بچووک ده‌بووه‌وه، ده‌یتوانی داوای هه‌موو شتیکم لێ بکات و منیش نه‌توانم دلی بشکێم. سه‌ری خوار ده‌کرده‌وه و زه‌قه‌زه‌ق ته‌ماشای هه‌موو شوینیکی ده‌موچاوی ده‌کردم.

گوتی: "له‌ بیرته، رۆژیکیان چه‌ند که‌سیک ده‌یانویست لیمۆکانی تۆ بدن، من به‌رۆکیانم گرت و سه‌رم شکا؟" ئه‌و کاته هه‌موو سه‌له‌کانی مندالیی خویان کوتایه‌ باوه‌شم: "نه‌فره‌تت لێ بی ئازاد، بۆچی زووتر نه‌تگوت؟"

مندالییه‌کان هاتن و گیانیان به‌به‌ردا هاته‌وه. ده‌موچاوه‌ مندالانه‌که‌ی به‌ بیجامه‌ و سه‌به‌ته‌ی لیمۆوه‌ هاته‌وه‌ پیش چاوم. له‌گه‌ل جووتیک کلاشی شروشینال و کراسیک که‌ هه‌میشه‌ سه‌وز بوو. ئازاد. به‌لام ئیستا به‌ چاکه‌ت و پانتولی نیلی و بۆینباخی ده‌سچن و پیلایوی وێرنیه‌وه، له‌ به‌رده‌مدا دانیشتبوو، جگه‌ره‌ی ده‌کیشا، یان که‌بابی قه‌وقازی ده‌خوارد و ده‌شیخواردوه‌وه.

جاریکیان گوتی هاوڕێیه‌کی سه‌مه‌ره‌م هه‌یه‌ چه‌ز ده‌که‌م بیناسیت. قبوولم نه‌کرد و پیم وا بوو کاتم نییه‌ بۆ هاوڕێیه‌کی دیکه‌ش، خۆ نووسینگه‌ی دۆزینه‌وه‌ی هاوڕیم نه‌کردوه‌ته‌وه. گوتی: "یاساکانی دۆزینه‌وه‌ی هاوڕێیه‌تی دیل کاره‌نگیت خویندوه‌ته‌وه؟"

"نا."

"تۆ ده‌بی ئه‌م کتیبه‌ بخوینیه‌ته‌وه."

"باشه، من دەست بە ږووی هیچ کتیبیکه وه نانیم. ئەگەر پیت وایه کاریکی به نرخه، دهیخوینمه وه."

"ئەی بۆچی ناتووئ ئەم هاوږییە من بناسیت؟" پاشان دیسانه وه چاوه کانی بچووک کرده وه و سهری خوار کرده وه، به هه مان زهرده خه نه وه.

"باشه، دیداریک ږیک بخه تا بهم هاوږئ سه مه ره یه ت ئاشنا بيم."

پاشان ئیمه له هۆتیلی ئیکسیلسیقه ږی چوار ږییانی تهخت جه مشید، له ناو خوار دنگه نیوه تاریکه کهیدا چاومان به یه کتر کهوت. پیاویک بوو به ږرچیکی کال، ته نکه ږیشیکی کال، چاویلکه ی هه تاوی، پانتولیکی مه خمه لی، چاکه تیکی جگه ری، هه روه ها بۆینباخیکی خه تخه تی کریستیان دیور؛ وا بزانه بۆنیکی ئویپونی سه ږیشی له خۆی دابوو، که هه ر که سیک به ته نیشتماندا تیده په ری، هه ناسه یه کی قوولی هه لده کیشا و سه ږیری هه رسیکمانی ده کرد.

ږوخساری له مه سیح ده چوو، مه سیحیک که لای ږاستی هه نیه ی، هینده ی چوار قامک شوینی دروینه وه ی به رز بوو بووه وه، رهنگی پیستیشی نه ختیک سپی و مه یله وئال بوو. دواتر ئازاد پیی گوتم له خۆپیکدادانی دوو سه یاره دا وهخت بووه بمرئ و ږزگاری بووه و له سه ره ئه رکی شا له نه خۆشخانه یه کی شاهانه ی به ږیتانیا دا نه شته رگه ږیبان کردوه. هه موو هه ولکیان خستو ته گه ږ بۆوه ی نه مریت. گوئی: "تییوږیسییه نیکی زۆر گرنگه."

ئهو شه وه من بۆ یه کهم جار له گه ل ساواکییه کدا نانی ئیواره م خوارد. ساواکییه کی ته ږپۆشی کتیبخوین که یادگه یه کی سه ږیری هه بوو، جا باسی هه موو شتیکیشی ده کرد،

چی زانیاری بوو له بن زمانی بنیاده می دهرده کیشا. چاوی دهرترووکاند، چاوی دهرترووکاند، به وردییه وه گوئی له پرسه تاییه ته کان دهگرت و وای دهنواند که به لایه وه هیچ گرینگیه کی نییه، به لام هینده به ئارامیه وه قسه ی دهرکرد، که ناچار دهبووی ئابرووی خوټ بیاریزیت، به رده وام وای لی دهرکردی، به رگری له خوټ بکهیت.

گوتی: "من ئیران به شه ترهنجیک ده زانم که به لابردنی شا، گه مه ی ژیان به رده وام ناییت."
گوتم: "هه له ی ئیوه له وه دایه ژیان به جوړه گه مه یه ک تیگه یون..."

سه یریکی ئازادی کرد: "به ریز ئازاد، من وام گوت؟"
پاشان ئازاد زهرده خه نه یه کی بو من کرد که یانی ئینسافیش شتیکی باشه بو مروټ. ئینجا گوتی: "ئیمه پیشتر باسی ئه و بابه ته مان کردوه، به ریزیان له و بروایه دان ژیانی ئیرانییه کان یاسایه کی یاریکردنی هه یه، که له شه ترهنج ده چی، به لابردنی شا باقیی مؤره کانیش نرخیان نامینیت."
نه ختیک تووره بوو بووم. به لام هه ولم دها به سه ر خوټدا زال بم: "من بیستبووم پیای ساواک نایدرکینن، که ناشقی شان، به لام تو زور عاشقی خاوه نشکوی."

دهسته کانی به حاله تی تکاردن هینایه پیشه وه، چاوی ترووکاند: "بروات بی، به و لایه نه دا به روکی تو ناگرم. من کولتور و میژووی ئیرانم خویندوه ته وه و لیکم داوه ته وه، که ئه نجامه که ی بووه ته ئه مه. دها له بزوتنه وه ی مه شرووته دا نه یانده هیشت شا بمینیتته وه. ئه وان له هه لومه رجیکدا بوون که به ئسانی ده یانتوانی شا لابه ن، به لام هه ر له بهر ئه م هوکاره هیشتیان بمینیتته وه."

"خۇ ئەگەر لە ئاكامى دواندىنى تۆنەترسىم، دەبى بلىم پادشا
و پادشايتى لە ئيراندا كۆتايى پى ھاتوۋە. بزوتتەنەۋە چەپ و
دىنى و مىللىيەكان خەرىكن لىكتىر نىزىك دەبنەۋە، ھەرۋەھا لەم
سالاندا چوارچىۋەى پادشايتى دەپووخىت."

شانىكى ھەلتەكاند: "ئەمە بابەتىكى دىكەيە. ھىچ
پەيوەندىيەكى بە باسەكەى منەۋە نىيە. سىستەمى پادشايتى
دەكرى ھەرەس نەھىتت، لەۋانەشە ھەرەس بەھىتت، بەلام من
گەيشتوۋمەتە ئەۋ ئەنجامەى كە گەلى ئىران لە پۈۋى
كولتورى و ريشە ميژوۋى و مىراتەۋە، بەبى پادشا توۋشى
سەرلىشىۋاۋى ميژوۋى و تەنانەت جوگرافىيى دەبنەۋە."

خراپ عاشقى پادشا بوۋ. گوتم: "ئىۋە ئەم نوسخانەتان^۱ لە
كۆى دەست خستوۋە، كە بۇ گەلى ئىرانى دەنوۋسن؟"

ئەگەر پىت خۆش بىت، دەتوانىن زياتر پىكەۋە قسە بكەين.
تەنانەت دەتوانىن پىكەۋە كار بكەين تاكو بگەين بە ئەنجامىكى
باش، يان من قەناعەت بە ئىۋە دەھىنم، يان ئىۋە من قايل
دەكەن."

ھاۋكارى؟ ھەموو گيانم ھاتە لەرزىن: "بە پىۋىستى نازانم.
ئىۋە ئاۋەھا بىر دەكەنەۋە، لىگەپىن با منىش بە جۇرىكى تر
بىر بكەمەۋە."

"چۆنت پى خۆشە با ۋا بى، بەلام ئەۋەت لە بىر بىت، پاش
ھىرشى عەرەبەكان، خەلىفەكان ناچار بوۋن بۇ بەرپۋەبردنى
ۋلات پادشايتەك دابنىن، ئەگەرچى ئەۋ شكو خودايىيە بە
كوژانەۋەى دوايىن پادشاى ساسانى لە ۋلاتى ئىمەدا كوژايەۋە،
بەلام جىگرەۋەى ھەمان پادشاش بۇ ماۋەى ھەزار و
چوارسەد سال كارەكانى راپەراند. تەنانەت خەلىفەكانى

^۱. نوسخە: لىرەدا رەچەتە.

عه باسییش له ماوهی شهش سهده دهسه لاتیان بهسه ر ئیراندا،
به ریوه بردنی ولاتیان دایه دهستی شا.

"به لام خه لک له شا بیزار بوون."

چهند جاریک به ئارامی چاوی ترووکاند و به
پشوودریژییه کی زوره وه گوتی: "تو له شوینی دیکهش ئهم
قسه یه دووباره ده که یه وه؟ جگه له مهش تو نوینه ر و ته بیژی
خه لک نیی... ههیت؟"

ههستم کرد خه ریکه هه ره شه م لی دهکات. گوتم: "بروانه،
من که ئاوا خو مانه و به ئاسوودی قسه له گه ل تو ده که م،
له بهر ئهمه یه که ههست به ئاساییش ده که م."

دیسانه وه چاوی ترووکاند: "هه ل بهت تو چاکهت
به سه رمه وه یه، وا بزانه کاته که له نیوه شه و تیپه ریوه." پاشان
فه رمانی دا بانگی شو فیره که ی بکه ن و گوتی پسووله ی
خواردنه که بنیرن بو فه رمانگه که ی. له گه ل ئیمه دا زور به
نه زاکهت و ئه ده به وه مالا ئاوا یی کرد، هه روه ها گوتی: "هیوادارم
بتبینمه وه. حه زم له شیوازی چیرۆکه کاتته. هه ر کاتیک حه زت
لی بوو یه کتر ببینن، به نازاد گیان بلین."

پاشان نازاد تا لای پلیکانه کان له گه لی رۆیشت و که
گه رایه وه پیی گوتم: "دکتور زور که یفی به تو هاتوو،
ئه سفاری. تا ئیستا نه مبینیوو چهند سه عاتان ئاوا خو مانه
له گه ل که سیکدا قسه بکات."

گوتم: "نازاد ئیستا تو که وتوو یته ناو خو شه ویستی ئه و
دکتوره نه ئینی ئامیزه وه! مرؤف نازانیت چون که سیکه، رۆشن بیره
یان ساواکی! راستیه که ی ئیستا نازانم له گه ل توش چون بم."
نازاد ئاوه ها بوو. پاشان ئیتر باسی ئه و دکتوره
نه ئینی ئامیزه ی نه کرده وه. تا ئه وه ی که رۆژیک هات و باسی

کچيکي کرد که ناوی مریه م بوو، ئەمیش خوښی دەویست. به لām خانەوادەي کچه که رازی نه بوون کچه که یانی بدەنی و گوتبوویان، چونکه ئازاد باوک و دایکی نییه، ئەم کاره سهەر ناگریت. دەیگوت: "حهیف که دایک و بابم نییه. نازانم بوچی له م هه موو نیعمه ته هه یچ به من نه برآوه."

که سێکی خه م بار بوو. سه رباری ئەمه ش هه ولای ئەدا وا بنوینی شاد و کۆمه لایه تییه. بو نموونه له ناو تاکسیدا وای قسه ده کرد که هه موو موسافیره کان سه یری بکه ن، یان له رێستوراندا له ناو هه موو میزه کاندای هه میشه میزیکي هه لده بژارد که ده وری قه ره با لبع بیته. له هه ر شوینیکیشدا باسی شتیکی نویی ده کرد، له شوینیکیدا باسی فرۆشتنی قیلا بوو، شه وان و له تاریکی تاکسیدا باسی به ره مه پینانی فیلمی ده کرد و هه ولای ئەدا له ناو موسافیره کاندای بدره وشیتته وه، ئەویش به دهنگی ئالان دیلۆن. له شوینی دیکه دا باسی رۆیشتنه وه ی دووباره ی بو پاريس ده کرد و من ده زانم تا ئەو کاته چاوی به ئەفغانستان و به حره ین و تورکیاش نه که وتبوو، چ بگا به پاريس و رۆما و له نده ن.

ده یگوت: "تاقه یه ک رۆژم مابیت، ده بیت پاريس ببینم. ئەگه ر بو یه ک سه عاتیش بووبیت."

دوای ئەو رۆژانه، من زانکۆم ته وای بووبوو، چووبوومه سه رباری. که چوار مانگی راهینان کۆتایی هات و من گه رامه وه تاران، براهه م گوتی، ئازاد له سووچیکی شه قامی عیشره ت ئاباددا شریترۆشی داناوه. چه ند جاریک رۆیشتم بو لای، هه موو شریته کانی ئۆلده سانگ و بیتیلز و نانا موسکوری و خولیۆ و پینگ فلۆیدم به هۆی ئەوه وه هه یه. ئەو رۆژانه پینگ فلۆید تازه بازاریان گه رم بووبوو.

هاورپنيه تييه كه مان وا بوو، كه هر شريتيكم ويستبا، به خوږايي دهيدامې، به لام له بهر نه وهى هرچونيكى بى من پارهى شريته كانم هر ده دايه و تنانته هندی جار باقىي پاره كه يشم لىي وهر نه ده گرتو، زور زورى ريز ده گرتم. حه زم ده كرد له شوينيكدا بگيرسيته وه و بتوانى ژيانى خوى به سهر به ريت. به لام وازى له ئه ويش هينا و ديسانه وه رويشته وه ديار كتيه كاني پيرشيا. كرىي دوكانه كه ي پى نه درابوو، بيستم خاوه ن دوكانه كه كه لويه له كاني خستو ته سه ر شه قامه كه و دوكانه كه ي داوه ته وه كرى.

روژيكيان له گه ل ژنيكى جوانى بيستو حوت سالاندا بينيم. ئه ويش له سينه مادا. سه رم برده لاي گويچكه يه وه و گوتم: "ئه م به ريزه كتيه؟"
"هاوسه رمه."

"تو كه ي زه ماوه ندت كرد؟"

"زه ماوه ندمان نه كردووه. هر وا پيکه وه ده ژين."

شه وي دواتر بانگه يشتى كردم بو ماله كه ي خوى. به فر ده بارى. به زحمه ت توانيم ماله كه ي له ناو كو لانه كاني يوسف ئابادا بدو زمه وه. چه پکه گوليكيشم بو كريبوو. ئيواره پيتزامن خوارد. ژنه كه ي گوتى: "ئه مشه و شيوى ئه وروپى بخوين؟"
دواى نانى ئيواره، ئازاد له سهر قه نه فه يه ك پاكشا و گوتى: "بمبورن هاوړپيان، من زور ماندووم. ئه مړو له به يانيه وه ده سووړيمه وه."

ژنه كه ي گوتى: "تلياك ناكيشى؟"

ئازاد گوتى: "نا له گه ل ئه سفارى بكيشه."

پاشان ده ستى نايه پشت چاوى و خوى ليكه وت. ژنه كه ي مه نقه ليكى بچووكى هينا و به خه لووزى جه كسون كه وته

گیانی بافورره که. به دم لکاندنی تلیاکه که وه، گوتی: "به ریز
ئه سفاری، ده کیشی نازیز؟"

ژنیکی ده ستوی سپیلکه ی شپریو نه بوو، به لام رانه
پووته کانی وا ناسک و ریک خستبوونه سهر یه ک، که به
باشی نهیده توانی دایپوشیت. پیشده چوو خوئی نه یه وئ. دوو
لوولی په یته پته کیشا. ئیستا ئیتر کولمه کانی سوور
هه لگه رابوون و ئاگر له چاوه ره شه کانی وه ده باری. گوتی:
"به ریز ئه سفاری، دلنای حه زت لئی نییه؟"

گوتم: "حه زم لئی نییه، ده ترسم حالم تیک بچیت."

گوتی: "بو ئه م شتانه پیویست به خولک ناکات. ئه گهر
حه زت لئی وه ره ته نیشته منه وه دانیشه." پاشان به له پی
ده ستی، له به تانییه که ی ته نیشته راکیشا. ئینجا که له وئ
دانیشتم ئماژهی کرد و گوتی: "وه ره پال بده به م پشتییه وه،
که خووت به دوو که له وه گرت، که یفخوش ده بیت." پالم دا به
پشتییه که وه، گویم لئی گرت تا کو قسه بکات، په یته پته
دوو که لئ به با ده کرد و قسه ی ده کرد. قسه خوش بوو. هه ندئ
جاریش سهری ده خسته سهر شانم و خوئی شل ده کرد.

من پیم وا بوو ئه م ژنه ش یه کیکه له وانه، له و هاورپیانه ی
نازاد که هه ر جارنه جاریک پی دهناساندین: هاوسه ره که م. هه ر
بویه ده سته کانیم گرت و ده ستم کرد به نه وازشتردنیان. هیچ
به مه به سستی جووتبوونیش نا. هه ر وا بوو خوشی یاریم به و
ئه نگوستیله ناسکه ی ده کرد که له په نجه بچوو که که یدا بوو و
ئارام و بیخه یال دانیشتبووم و گویم دابوو قسه کانی. شله په ته
قسه ی ده کرد و منی ده خسته پیکه نین. له بیرم نه ماوه ناوی
چی بوو، ته نیا ئه وه م له بیر ماوه نیوه ی ته مه نی له روما
ژیا بوو.

ئازاد لەسەر قەنەفەكە خەوتبوو، خەویکی ئارام و قوول. بەبێ ئەوەی بچووكتترین جوولەیهك بكات. من پێم وا بوو خەوتوو، بەلام لەپەر بینیم بە ڕوویەکی گەرژەوه لە بەرانبەرمانەوه ڕاوەستاوه و سەیری ژنەكە دەكات. ژنەكە ڕاچلەکی و بە ترسەوه خۆی داپۆشی و ڕایكرده دەرەوه. ئازاد هەر وا زەقزەق دەپروانی. من نەمدەتوانی بچوولیم. چما نووسابووم بە زەوییهكەوه. پاشان، ئازاد دەستی راستی بەرەو لام ڕاداشت و گوتی: "مالئاوا".

هەستام و دلگران لە مالهكەیی هاتمه دەرەوه. دەمهوبەییانی بوو، هەواكەشی زۆر سارد بوو. نەمدەزانی بۆ كۆی بڕۆم. سەرگەردان مابوومهوه.

لەوهبەدوا ئیتر یهكترمان نەدەبینی. ماوهیهکی دوورودرێژ ئاگام لێی نەبوو تا ئەوەی پار لەبەر دەرگای كوانووی نووسەراندان بینیم. بە سمیلێ بابڕ و كلاوی ڕووسی ڕەساسی و جلوبەرگینکی ڕیکوپینكەوه وەستاوو. كە وەژووركەوتم، هاته پێشهوه و سلای کرد.

گوتم: "تو لێره چی دەكەیی؟"

"خۆ هەمیشه لێرم."

وهها سەیری كردم كە یانی چەند ساله من دیم، بۆچی نازانی؟! هەلبەت لە هەموو شویننیک هەر وا بوو. خۆی بە خانەخوێ دەزانی. هەرچییهکی بوستبا خیرا هەلی دەگرت، بە ئاسوودەیییهوه ڕادهكشا، دەخواردهوه، دەخوارد، نیتوانی لەگەڵ هەمواندا خۆش بوو. ژن و پیاو بە لایهوه وەك یهك بوون، لەگەڵ هەمواندا خۆمانه بوو.

هەندێ جار دەمیینی ناتوانی هەندێ وشە جوان گۆ بکا. تەنانهت ئەو کتیبانهشی دەخویندهوه كە ئەو ڕۆژانه باو بوون.

وهكو كتيبه‌كاني فالاجي، سارتر و گارسيا مارکيز و ئەم شتانه. به‌لام به پيچه‌وانه‌ي رواله‌ته‌که‌ي، خوینده‌واريه‌کی وای نه‌بوو. تهنانه‌ت ديپلومي‌شي نه‌بوو. هەر کتیی ده‌خوینده‌وه، یان هه‌ندی جار ده‌رۆیشت بۆ زانکۆ و له پۆله جياجياکاندا به شيوه‌ي ئازاد به‌شداری ده‌کرد. که چوینه ناو بينای کوانووی نووسه‌ران، بينيم له‌گه‌ل هه‌مواندا سلاو و ده‌ستومشتاق^۱ ده‌کات. پاشان پيشان ده‌لێت: "ده‌تینمه‌وه دکتور گیان."

هەر ئەم رێزه‌ي له خه‌لکی ده‌گرت، هەر ئەو له‌بزه دۆستانه‌يه، هەر ئەم دکتور دکتوره‌ي وای له زۆربه‌يان ده‌کرد وه‌ک ئاشنا و ئەندامی‌کی فه‌رمی له‌گه‌لی بجوولینه‌وه. هەر ئەمه‌ش ده‌بووه هۆی ئەوه‌ي زوو له‌گه‌لیدا بینه‌ هاوړی و تهنانه‌ت ليشیان نه‌ده‌پرسی ناوی چيه.

هەر به‌و جوړه هاتبوو خۆی واته‌نی، خۆی بسه‌لمينیت. زۆر که‌يفی به‌وی ده‌هات و که‌سه‌کانی ئەوی زۆر خۆش ده‌ويست و به‌هه‌مووشيانی ده‌گوت دکتور.

پاشان وه‌ختی کۆمه‌لیک که‌سيان له کوانووی نووسه‌ران ده‌رکرد، ئەويش ئیتر نه‌هاته‌وه. پيم وايه ئەمه‌ش بۆ ئەوه بوو خه‌لکی پي فریو بدن، بۆيه ئەويشيان به‌غه‌نيمه‌ت زانیبوو، له‌گه‌ل خویاندا برده‌بوویان. له‌وانه‌شه کۆکردنه‌وه‌ي لایه‌نگر و جه‌ماوه‌ريان پيوه ده‌هات.

پاش ئەوه ئیتر مه‌گه‌ر به ریکه‌وت يه‌کترمان بينيبا. سلاو. له‌کوێی؟ چی ده‌که‌ي؟ خوات له‌گه‌ل. هەر ئەوه‌نده. جار جاريش هه‌ولێ ئەدا بابه‌تيک بينيته گۆرێ و قسه‌يان له‌سه‌ر بکات. به‌لام من به هۆی بيتا‌قه‌تبيه‌وه له‌ده‌ستی هه‌لده‌هاتم. زۆر

^۱. ده‌ستومشتاق: تۆقه‌کردن. ده‌ستلیدانه‌وه... سوار و پياده ئەگه‌ر بيانه‌وي، ده‌توانن ده‌ستومشتاق بکه‌ن.

پووکەشیانە و بیناوەرۆک بوو. تەنیا برەوی بەو شتانه دەدا
کە باو بوون، ئیتر بە لایەوێ هێچ گرنگ نەبوو راستە یان هەلە،
بوخویشی شروۆفە دەکردن و خیرا برۆای پێیان دەهینا.

ئاشقی خۆی بوو. چەند سەعاتان لەبەر ئاویندا رادەووستا
و هەر خەریکی دەموچاوی بوو. سەر سەمیلەکانی، خەت
پیشەکەیی، برۆ و پرچەکەیی پێک دەکرد. هەمیشە بیرى لە
ئامانجە نایابەکان دەکردووە. خەزى دەکرد شوو بخەوێت و
بەیانى لە ژێر سەرىنەکەیدا سەفتەیهک پارە بدۆزیتەو.

شەوێکیان تەلەفۆنى بۆ کردم و بە کۆلیک هەقايەت و باس
و لیکدانەوێ زیادهوێ گوتى: "دەموێ بابەتییكى زۆر گرنگت
لەگەلت باس بکەم. ئەمشەو بوارت هەیه؟"

خەوم دەهات گوتم: "ئێستا؟"

"حای حای برا. تازە سەعات بووئە یازدە و دە خولەک. تا
بەیانى کاتى زۆرمان بەدەستەوێه. من هەر ئێستا دەکەومە
پى."

هات. چایم بۆ لینا، نزیکەى سەعاتیک قسەى کرد، پێکەنى،
چای خواردووە و پاشان گوتى: "دەموێ داواى یارمەتیت لى
بکەم."

"بۆچی؟"

"دەموێ هەندى قالى ئالتوون ببەمە دەرەو. تۆ
ماشینەکەت بفروشه، بە قەرز بیدە بە من..."

گوتم: "من کارى وا ناکەم!"

"دەموێ قازانجىكى زۆر بکەى."

"من قازانجى زۆرم ناوێ."

"بەخت دوو جار لە دەرگای مالت نادات، ئەسفارى گيان
وەرە ببە بە شەرىکم. لیگەرێ با دەولەمەند ببینەو."

گوتم: " قالبی ئالتون؟ چون؟"

"له چۆنه که ی گەری بۆ من، به لئنت پی دەدم به لانی
که مه وه نیو ملیۆنت دهستکه ویت."

"تو شیت بووی ئازاد!"

"بیستوهه شته می مانگ دهکه وینه ری."

"تیکچوویت؟"

"وام داناوه، من هه شتا قالبی ئالتون ده به مه دهره وه.
دهرۆم بۆ له ندهن. له ناو فرۆکه خانه ی له ندهن کاتی ئالتونه کان
ئه ده مه که سی به رانه ر، ده سه به سه ر ده کریم."

"ماخۆلانت گرتوه؟"

"به لام گرنگ نییه، پاریزه ریگ ده گرم، دوو سی هه زار
فرانک خه رج ده که م، دوا ی بیست رۆژ ئازاد ده بم. پاشان
دهرۆم پشکه که ی خۆم وهر ده گرم و ده گه پیمه وه تاران. نیوه ی
بۆ من، نیوه ی بۆ تو."

"با خه لگی تر ئه م کارانه بکه ن. له من و تو ناوه شیتته وه
ببین به قاچاخچی قالبی ئالتون."

ناره حه ت و جازر رۆشیت. هه لبه ت هه میشه وا به رزه فر و
خه یالاوی نه بوو. هه ر کاتیک هه سته به دامای ده کرد،
دیسانه وه هه ز و ئاره زووه کۆنه کانی هه له سوونیان دینایه وه.¹
ئه و کاته ئیتر که وتبووه ناو خه ونی رۆمانسی و سه یر
سه یره وه. پی خۆش بوو خیرا شوینپی خوی له جیه ک
بکاته وه و له پر سه رمایه یه کی ده ست بکه ویت. خراپیه که شی

¹ هه له سوون: وه ختیگ داریک له بنه ورا ده برنه وه، یان گیایه ک
ده دروونه وه و سه ر له وی شین ده بیتته وه، ده لئین هه له سوونی هیناوه ته وه.
هه له سوون هینانه وه، واته سه ره لدانه وه و زیندو بوونه وه ی شتیگ که مت
بووه.

له وهدا بوو له هیچ شتی وهستا نه بوو. بهردهوام بیرى لای
کارى سهیروسه مه ره و گوره بوو.

هر ئه و هاوړییه پى وا بوو ئه و ئازادى دوزیوه ته وه و
بوو ته پردى هاوړییه تیمان، بوى گيرامه وه سى سال بوو
ئازادى نه بینیبوو، ماوهیه ک پيش ئیستا ئه وى بینوه و لى
پرسیوه تاكو ئیستا له كوى بووى ئازاد؟ دیار نه بووى؟
ئازاد گوتویه: "له پاریس، خهړیکى خویندنى هوتیلدارى
بووم."

"ئهى بو هاتویه وه؟"

"دو هفته ی تر ده چمه وه. پشووه، هاتومه وه بو
سهردان."

ته نانه ت گوتویه: "له فرۆكه خانه ی پاریسه وه
ته له فونم بو مریه م کردووه. گوتی: له گه ل ئه ندان یاریکدا
زه ماوه ندم کردووه. من گوتم: خهړیکم دیمه وه.
دیاریشتم بو کریوى. مریه م گوتی: سوپاست ده کم.
خوات له گه ل... من گریام و بیهیوا هاتمه وه بو تاران.
ئىستا نازانم چى بکه م. جارئ بریارم داوه له ئیران
کیلگه ی به خپوکردنى ماسى دابنیم. له شیمالی ئیران
زه ویه کم کریوه. زور گونجاوه بو به خپوکردنى ماسى.
ده لیم تو ئه ندان یاری به خپوکردنى ماسى، یان
ئه ندان یاری کشتوکال، یان بو نمونه پسپوری کاروبارى
به خپوکردنى ماسى نانا سیت؟"

هر ئه و هاوړییه مان گوتی: "که رویشته، زور
به زه یم پیدایا هاته وه. له بهر ده رگای سانابه ره که دا پى
گوتم: تکایه په نجا تمه نم به قهرز بده ری، جزدانه که مم له
بیر چوه."

پېم وا بى ئەو رۆژانە ماۋەيەكى زۆر بوو ئازادىم نەبىنىبوو، تا ئەۋەدى كە رۆژىكىيان بە پەلە و شلەژاۋ ھات بۆ مالەكەم. سى دەفتەرى گورەدى لە بنھەنگىدا بوو. لەسەر مېزەكە دايانان و گوتى: "ئەسفىارى چايىت ھەيە؟"

چايىم بۆى ھىنا. بە دەستىكى كوپە چايەكەى گرتبوو، بەۋ دەستەكەى لاپەرەدى دەفتەرەكانى ھەلئەدایەۋە.

گوتىم: "چ باسە؟"

"ھىچ، سى رۆمانم نووسىۋە، دەمەۋى چاپپان بكەم. بلاۋگەى باش ناناسى؟"

گوتىم: "كەچەل تىماركەر با، سەرھتا سەرى خۆى تىمار دەكرد." دلگران بوو. گوتى: "چۆن تۆ بلاۋگە ناناسى! ئەسفىارى، ئاى ئەسفىارى!"

"باشە خۆ خۆت دەزانىت پەيۋەندى ئىمە لەگەل بلاۋگەكاندا چۆنە." "تىدەگەم... بەلام ئەگەر بوۋبايتە شوفىرى لۆرى، تا ئىستا ھەزار فىتەرت دەناسى و ھەزار شوفىرىش لەناۋ جادە لايتيان بۆ لىدەدايت." گوتىم: "بەلى ئىتر. بەدبەختى مېنىش ھەر ئەمەيە."

"تازە تىدەگەم. نووسەرىش جگە لە تراۋىلكە، ھىچى تر نىيە." پاشان چايەكى تىرى بۆ خۆى تىكرد و خىرا فرى كرد و گوتى: "من ئاخىرى ئەم سى رۆمانە چاپ دەكەم." پاشان رۆشىت.

ماۋەيەك دۋاى ئەۋە لە گەر مەى بگرەۋبەرەكانى كۆمەلە سىياسىيەكان، يان بە قەۋلى ئىۋە، تىكدرەكاندا، جارىكىيان لەپەر لەناۋ تاكسىيەكدا چاۋم پىنى كەوت. ھەۋلى ئەدا سەيرم نەكا و سەرىشى وا راگرتبوو سەرنجم رابكىشىت. لەگەل كۆكەى درۆيىنى، چاۋىلكەيەكى ھەتاۋى نابوۋە بەر چاۋى و تا نىۋەى دەموچاۋى گرتبوو. سىمىلىشى ھىشتبوۋەۋە و جلى سىپورتى لە بەردا بوو.

گوتىم: "سلاۋ ئازاد."

دەزانم بېستى. بەلام بى ئاورپادانەو، سەيرى شەقامەكەى دەکرد. ديسانەو بە بانگم کرد و قولېم راکىشا. بە مۇرەو تەماشای کردم و بە نەرمى، بەلام بە دەنگىكى گرەو گوتى: "بەلى بەرېزىم؟! كىشەيەك ھەيە؟"

وام زانى نامناسىت. جارىكى تر گوتم: "ئازاد، منم، ئەسفارى!"
بە دەنگى جاك نىكىلسۇنەو گوتى: "چىتان فەرموو؟ ئىشىكىتان بە من ھەبوو؟"

سەرم سوور ما. بەلام ھىچم نەگوت. راوہستام تا دابەزى. پاشان منىش بە شوينىدا بازم دابە خواریو. وەكى قەت نەیناسىيىتم. لايەكى شوستەكەى گرت و بە خىرايى كەوتە رى. منىش كەوتەمە شوينى. ھەر كە لىيى نىزىك بوومەو گوتم: "ئازاد! ئازاد! منم."

بى ئەوہى ئاورپادانەو، يان تەنانەت سەيرىشم بىكات، لەژىر لىوہو بە دەنگە گرەكەى گوتى: "دەزانم. لىم دوركەوہو كابر! خوت تووشى بەلامەكە."

ھەر وا رۇيشت و منىش بە شوينىدا، وەكو سىيەر. پاشان سوورايەو ناو كۆلاننىكى چۆل و لەسەر سەكويەك دانىشت. گوتى: "ئاخ ئەسفارى! خەرىك بوو تووشى ھەلەيەكى گورە دەبووى."

گوتم: "من؟"

"بەلى. تو."

"چى بوو؟ ئەم تەمسىلانە چىن دەيانكەى؟"

"ژيانى من لە زنجىرەيەك تەمسىل و دەور دروست بوو."

نۆ

خۆ زۆر باش دەزانی حەوت مانگ و شتیک لە تاکە سیدا، لەناو ئەو ژوورە کۆنکریتییه بچووکه دا، که نه گلۆپیکی ههیه و نه په نجه رهیه کیش، ئەویش بئ ئەوهی هیچ ئاگایه کت له دهره وه بیته، بنیادهم چۆن له په لویۆ دهکه وئ و گیانی دیته سهر لیوی. باشه منیش دواى ئەوه گوتم ئازاد که سیکی گرنگ نییه، به لام به زه ییم پیندا دیته وه و هیچ قسه یه ک ناکه م. هاوارم کرد بۆ ئەوهی له بیریان بیته. پارامه وه. گریام که نه من و نه ئازاد، که سمان سهر به هیچ لایه نیکی سیاسی نیین. من ته نیا چیرۆک دهنووسم و ئازادیش ههر نازانیت بۆچی زیندوووه. چ بگا به وهی کارى سیاسى بکات.

پاشان بئ ئەوهی بچووکتین هه والیکم له ژن و منداله کانم هه بیته، دهسته وه ئه ژنۆ مامه وه. هه شت رۆژم له ناو کۆمه لێکی سى که سیدا تێپه راند. پیم وا بئ سه ره تاکانی مانگی به فرانبار بوو. ژووریکی کۆنکریتی، که من و بیستونۆ که سی دیکه ی تیدا بووین. ژووری چواره می هۆلی سێیه م. فه نکوه یله که ی لای چه پی دیواره که به درێژایی هاوین باى گهرمی لیوه دههات، که هه وایش ساردی ده کرد، ئەمجاره هه وای ساردی دههات. بۆنى ئارهقه و هه ناسه ی سى که سه که مان تیکه ل به یه کتر ده بوو،

هەر که به ئاگا دههاتینهوه، ههستمان پینی دهکرد. دهتگوت هۆلی
راهینانی زۆرانبازییه.

هاونشینهکهی من گهنجیکی قژکورت بوو، چاویلکهی ژماره
پینجی نزیکیین، دهموچاویکی رهقهله و قاچهکانی که بهردهوام
کیم و زنجکاو له نینۆکهکانی دهچۆرا. دهیگوت بهر لهوهی
زنچکاوهکهی قاچی چهپم وشک بکا، دهمبهن و نینۆکیکی تر له
قامکهکانی پینی راستم دهردههینن. دیاره لاواز و له ئازاردا
نیوهزیندوو دههات و دهستی دهکرد به بهستنی برینهکهی. به
ههرحیهک که دهستی بکهوتبایه، خوینهکهی دوهوستاندهوه.
شهلالی ئارهقه دهبوو، به ئاستههیش قسهی پین دهکرا.

دهیگوت: "ئیراهیمی ناو ئاگرت دیتهوه بهرچاو... یانی
ئهمه."

ناوی قهیسهر بوو. ژنهکهشی له بهندی ژناندا بوو، بهلام
ههوالی کچه ههشت مانگانهکهی نهدهزانی. جهستهشیان به
جگهره کونکون کردبووه، ریک وهکو پولهکه. ئیخهکهی
کردهوه و نیشانی دام. هاورپیهتی ئیمه به دهمهقالئیهک دهستی
پین کرد. وهکو زۆربهی هاورپیهتییهکان. من که چوومه ناو
بهندهکهوه، کهسیکی قژبژی تۆزاوی گوتی: "تویان له کوپوه
هیناوه کاکه؟"

گوتم: "تاکهکهسی."

قهیسهر هاته بهروهه: "چ کارهی؟"

"مامۆستام... یانی نووسهرم."

"کهی گیرای؟"

"مانگی گولان."

"حهوت مانگ پینش ئیستا؟"

"بهالی شهوی یادی له دایکبوونی کچهکه م."

چاوی برییه ناوچاوه کانم: "بۆ یادی له دایکبوونی خۆیشت
ئاههنگ دهگێریت؟"

هه موان دایانه قاقای پیکه نین. من تووریه و شهکته بووم.
گوتم: "هیچ په یوه ندییه کی به ئیوه وه نییه."

قه یسهر گوتی: "له ئیستاوه ئیتر هه تا ئه و کاته ی لیره ی،
هه موو شتیکت په یوه ندیی به ئیمه وه هه یه!"

پیاوه قزبژه که گوتی: "هه تا ئه و کاته ی لیره ی، لۆکه
ده ته پینیه ناو گوئییه کانت، چاوه کانت داده خه ی و هیچ شتیکت

نا بینیت. ئه گه ر هاتوی لیره سیخوری بکه ی، تیداده چیت."

قه یسهر گوتی: "چه ندیان بۆت بریوه ته وه؟"

"نازانم."

"تاوانت چیه؟"

"نوسه ری. نازانم. هیچ نازانم."

پیاوه قزبژه که گوتی: "ئیسنا خۆت بناسینه. ناو، پیشه و ئهم
شتانه."

گوتم: "ناسر ئه سفاریم..."

قه یسهر گوتی: "هه مان ئه و ناسر ئه سفارییه ی کتیبه ی
سیبه ره راوکراوه کانی نووسیوه؟"

سه ریکم له قاند و هه ر له و کاته دا ره زامه ندیم له ناو
چاوه کانی قه یسه ردا خوینده وه. تازه ئیتر هه ستم ده کرد

ده توانم دا بنیشم، هه روه ها تازه تیگه یشتبووم هیشتا هه ر
زیندووم. هیچ کات هینده ی ئه و پوژه له نووسه ری و له وه ی

کتیبه م هه بوو، دلخۆش نه بووم. وه ک ئه وه ی بمه وی له
سنووریکه وه بپه رمه وه و پاسپوورته که شم هه ر ئه م کتیبه م

بوو... هه ر ئه و کتیبه ی خه ریک بوو ده یفه وتاندم، ئیسنا وه کو
فریشته یه کی بالدار هاتبوو بۆ رزگار کردنم، بۆ ئه وه ی له

نەبوونەو، بمهینیتەو نە ناو ژیانى زیندوو کانهو. ئەو شەو یەکەم شەویەک بوو هەستی زیندە بەچالیم نەبوو. هەناسە یەکەم ئاسوودەبیم دا، پاشان بە ئارامی خەوتم.

تازە دانیشتبوو. قەیسەر زۆر دلخۆش بوو. لە تەنیشتمەو دانیشت و دەستی گرتم: "چی بوو بەرێز ئەسفاری! خۆ کاری سیاسیت نەدەکرد؟! "

و لەلام نەدایەو. گوتی: "چۆن بوو ریت کەوتە ئێرە؟" لەو کاتەدا هەموویان بێدەنگ بوون. هەروەها لەو کاتەدا بوو کە پێم خۆش بوو قسەیان بۆ بکەم. حەزم دەکرد چیرۆکیان بۆ بگیرمەو، یان کاریکیان بۆ بکەم. زۆر بەیان ناوی منیان بیستبوو، بەلام جگە لە قەیسەر، کەسیان نووسینەکانى منى نەخویندبوو. قەیسەر گوتی: "لەبەر چی قۆلبەستیان کردی؟"

"نازانم. هینشتاش لێم پوون نەبوو تەو."

گوتی: "حەوت مانگ تاکە کەسى و... یانى چی؟"

"بڕوا بکەن هیچم نەکردوو."

ئەوان فیزیان کردم چۆن شەو، پۆژ بکەمەو و چۆن پۆژم بگەیهنمە شەو. جا چونکە هەندێ جار بەشەخۆراکە کەیان دەبێ، ئەوان ناچاریان دەکردم نان و خۆی و شەکرە کەم پاشەکەوت بکەم. هەموو شەویەک سێ ژەم پاسەوانیان هەیه، دوو کەسیان لە تەنیشتم فەنکوەیلە کەو دەدەنیشتن و بە بەتانی بەرى بایه کە دەگرن، چ بە زستان و چ لە هاویندا. هەروەها کاتە کەیان بۆ کارگەلیک تەرخان دەکرد، کە جگە لە فەوتان، ناتوانم ناویکی دیکەى لى بنێم. بەلام هەموو ئەم شتانهیان پێ فیڕ کردم و گوتیان ناچارى، دەبى ئەم شتانه بزانی.

دهمیک بوو هیچ خه به ریکم له لیکۆله ره که م نه بوو. زور لاواز بوو بوومه وه و به هۆی شی و سه رماوه تووشی تا بوو بووم. ئەوانیش به چمکی به تانی باوه شینیان ده کردم. قهیسەر بیستوهه شت سالان بوو، ئەوانی تریش هه موویان ته مه نیان له ژیر بیستودوو سالانه وه بوو. تاوانی سی که سیان زور سهیر بوو؛ "کردنی سیکۆتین به قوفلی خه لکی حیزبوللاییدا، دوانیشیان به په مپ له سه ر دیوار دروشمیان نووسیوو، یه کیکیشیان میزی کردبووه ناو ته نکیی به نزیی ماشینی ئاخوندیکه وه، که له قافا گرتیویان. ئەوانی دیکه ش یان لایه نگر بوون. یان رۆژنامه ی چه ییان فرۆشتبوو. حوکمی هه موویان هاتبووه وه. له سی ساله وه تا ده سال. ته نیا من و قهیسەر دیار نه بوو چیمان به سه ر دیت. من به رده وام بییری ماله وه م ده کرد، بی ئەوه ی ته نانه ت یه ک جاریش ئا مازه به م بابه ته بکه م. ده ترسام ئا گاداری خاله لاوازه که م ببن و هه ر به وه ش له ناوم به رن. رۆژه کان به تالی و خاوی تینده په رین تا ئەوه ی که شه ویکیان، ریک له شه وی سیه ه مدا حوکمی هه موویان هه لوه شایه وه و هه موویانیان برده ناو حه وشه که وه. کومه له که سیک هاتن و به هه راوه وریاوه گوتیان حوکمی هه مووتان هه لوه شاوه ته وه، یاللا یاللا خیرا وه رنه دهره وه. بیستوهه شت که سیان له بهر دیواریکی به رزی کۆنکریتییه وه ریز کرد و به قهیسه ریان گوت ئەگه ر ئەمشه و قسه نه کات، هه موویان دهنه بهر ده ستریژی گوله.

قهیسەر شه لالی ئاره قه سه ری داخستبوو، ددانی توند توند له یه ک نابوون. تا به خۆیدا هاته وه، خیرا فه رمانی گولله بارانیان دا، دوو پاسه وان، سی جار ته قه یان کرد. بوو بووه هه رایه ک، سه گ خاوه نی خۆی نه دهناسییه وه. قهیسەر

دهینالاند. وهکو ئه وهی منداله کانیا نی ئه ویان کوشتیت،
ئه ژتوه کانی نووشتانه وه و دانیشته. پاشان دهستی لیکۆله ره
جینو فرۆشه که ی گرت و پاراپیه وه. حاله تیکی خه ماویی هه بوو.
به رده وام بانگی لیکۆله ره که ی ده کرد.

زۆر سارد بوو. هه موومان له سه رما هه لده له رزیین.
ئه وانه ی به ر دیواره که، له سه ر زه وییه که که وتیوون. هه موویان
زیندوو بوون. ئه و یاری و نواندنه ته نیا بو شکاندنی قه یسه ر
بوو.

قه یسه ر به گریانه وه گوته: "باشه، تکایه ته واوی بکه ن. من
له گه لتان دیم."

دوای رۆیشتنی قه یسه ر، هه موو به ندیه کانیا نی هینایه وه ناو
ژوره که و منیا ن برده وه بو ژوره تاکه که سییه که ی خۆم.
به یانییه که ی لیپرسراوی تایبه ت هاته وه بو لام.

له بهر سه رما و ترس خه وم لئ نه كه وتبوو و تاميسكه م لئ هاتبوو. مه ئموورى تاييه ت هات بو ژووره كه م و گوتى ليكو له رى دوسيه كه م هيشتا له سه فهره پئ ئه سپيڊر او ده كه ي نه گه راوه ته وه و دياريش نيه كه ي ده گه رپه ته وه. پيم وا بي به يانويه كه ي يه كه مين به فرى ئه و سالا كه وت.

گوتى: "ده زانى ئه مرق هاورپكه ت له ته له فزيوندا قسه ي كردوه."
گوتم: "ئازاد؟"

"نا. قهيسهر. رهنگه بر وا نه كه ي جه نابى ئه سفارى، به لام به يانى خوت ده ييني."

گوتم: "هيج په يوه ندييه كى به منه وه نيه. خو من لايه نگرى ان نيم."
"كه واته لايه نگرى ئيمه ي؟"

"نا. لايه نگرى هيج كه سينك نيم."

ژووره كه م زور بچووك بوو. مه ئموورى تاييه ت دوو ههنگاو ده رويشت و دوو ههنگاو ده گه رايه وه. گوتى: "سه ير كه ئه سفارى، تو ههشت مانگه بيهو سه رگه ردانى. ليره خوتت مائل كردوه. چه ز ده كه م هه رچى سه باره ت به ئازاد ده زانى، بيللى و بر ويته وه بو ماله وه."

"ماله وه؟ كام مال؟"

"مهگر چهند مالت ههيه؟ نهكا شتيك ههيه و ژنهكه ت نازانيت؟"

تاقه تم نه بوو. گوتم: "ههشت مانگ له ته مهني من به فيرؤ چوو به پړيز. له بهر چي فريام ناكه ون؟ به چ ياسايه ك..."
"هاوار مه كه!"

"من هاوار ناكه م. ئيوه شيتتان كردووم!"

"هئوربه روه، هئور!"

"وازم لي بينن. من سكالاتان له سهر تو مار ده كه م."

"بزانه! نه گهر ده ته وي هاوار بكه ي، با من وه شوين كاري خو م بكه وم، نه و كاته تو... لي ره... تا قيامه ت... هر بزه پينه."
"ئاخر تو خو ت له جيي من دابني..."

"من خو م له شويني تو دابني م؟ بو ميشكي كه رم خوار دووه؟ تو بريار بوو هه رچي سه باره ت به ئازاد ده يزاني راستگو يانه بيلئي و پاشان برؤي به دواي ژياني خو ته وه. چي بوو؟"

"خو پيم گوتن! من ده يناسم و ده زانم هيچكاره نيه. ئيوه به دواي مه كه ون."

"به دواي چي نه كه وين؟ ئازاد بووه ته سه رو كي گروويكي ترسناك، كه نه گهر نه يدؤ زينه وه ديار نيه چ كاره ساتگه ليك ده نيته وه!"

"بووه ته سه رو كي چ جو ره گروويك؟"

"منيش دهمه وي هر پرسيا ري نه مه ت لي بكه م."

سهيره! نه ي له بهر چي من نازانم؟ گروويكي ترسناك؟
گوتم: "بروا بكه ن تا ئيستا هه رچيه كم زانيوه، گوتوومه. به لام نه گهر بمه وي درؤتان بو بكه م، وه كو نه وه وايه زينا له گه ل مردو و بكه م."

"ئەمەش ھەر لەبەر گەمژەیی و کەرتیی خۆتە. ھیشتا ھەر ساویلکەى، ھیشتا چاک نەبوویت! پىنم وایە دەبى ماوەیک لە بەندیخانەدا بمىنیتەوہ تاكو زمانت بکرتەوہ."

نەمدەوېست شەپەقسەى لەگەل بکەم. گوتم: "خۆ من تا ئىستا بەرگەم گرتووە، بەرگەى باقىيەكەشى دەگرم."
"بە دلئى خۆت بکە، خۆت چاکتر دەزانیت."

ئىتر رویشت. روژى دواتر كەسىكى چاوزەق ھات كە ناوى ئوستوار بوو. ھەلبەت ئوستوار نەبوو. وەكو حاجىيە دروینىەكان، تەنیا ناوى ئوستوار بوو. زوریش قەلەو و دەمبەپىكەنن و خاوخلیچك بوو. كورسىيەكى ئاسننى ھینا و لە سووچىكى ژوورەكەدا داینا و پاشان ھەندى كەرستەى تايبەتى لەناو جانتا رەشەكەيەوہ ھینايە دەرەوہ، كە من تا ئەو كاتە نەمىننىبوو. ئاماژەى كرد لەسەر كورسىيەكە دابنىشم.

دانىشتم، دەست و قاچمى بە دەسك و پىچكى كورسىيەكەوہ بەست. خۆى لەسەر چەرپاكەى من دانىشت، بە ھىمنىيەكى تايبەتەوہ، سى پاكەت جگەرەى ھینايە دەرەوہ و گوتى: "پىيان گوتمووم ئەم جگەرەانە بە جەستەى تو بكوژىنمەوہ."

من كۆلم دابوو، ھەر گوئىشم لى نەبوو. گوتم: "دەكرىت دانەيەك لەو جگەرەانە بەدەن بە من؟"

جگەرەيەكى داگىرساند و گوتى: "ئىزنى ئەوہم نىيە."
گەمژە ديار بوو. ھەر لە يەكەم نىگاوە دەكرا تىبگەى كەماسىيەكى تايبەتى ھەيە، بەلام تىنەدەگەيشتم چىيە. بى ئەوہى ئىتر ھىچ بلایت، جگەرەكەى تەواو كىشا و لەسەر مەچەكى من كوژاندىەوہ. لە چاوەكانم رامابوو تاكو ببىنیت

چون ددانه کانم توند توند لیک ناوه و هه موو دهموچاوم
 شه لالی ئاره قه بووه. من ته نیا گوتم ئاخ.
 "هه رچی خوراگرتر بیت، خراپتره."
 "مله^۱ ناکه م."
 "وهکی فرمیستک نایه و ناگریه ی، یانی خوراگری."
 "کاریکی دیکه م له دهست نایه."
 "دهته وی بلی گویت به و جگه رانه نابزوی."
 "ئاخر کاریکی ترم له دهست نایه."
 "سهیر که، رهنگت سوور هه لگه راوه، خه ریکی له تاو ئازار
 ده مریت."

"به لی."

"ئه ی بوچی ناگریه ییت؟"

"ئاخر گریانم نایه ت."

"هه رگیز ناگریه ییت؟"

"که باپیرم مرد زور گریام."

"ژنت هه یه؟"

"به لی."

ئوستوار چاویکی به ژووره که دا گیرا و زه رده خه نه یه کی کرد.

گوتم: توش خیزانداری؟"

هیچی نه گوتم. ته نیا به که یفخوشییه وه ته ماشای ده کردم. پاشان

گوتم: "چی لی ده که ی؟"

بیدهنگ بووم و هه و لیم دا شه ره قسه ی له گه ل نه که م.

جگه ره یه کی تری داگیرساند، چه ند مژیکی لی دا، پاشان له سه ر

^۱مله: به ره ره کانی. به ره نگاری. (مقاومت) هینم ده لی:

ریگه ده برم گه رچی هه نگاوم شله

راسته بیه ییزم، ده که م ئه ماما مله

قوْلَم داینا. ئینجا چاوی برییه ناو چاوم: "گوتم چیی لی دهکهی؟"

ئیسقانه کانم دهیانزیراند. ئازاره که ئیستا له یهک خالدا نه بوو، هه موو گیانم دهیشا و ئازاره که به هوی شوینی سووتانه که وه نه بوو، هه موو گیانم دهسووتا. سه ره رای ئه مه بیده نگ چاوم برییه ناو چاوه کانی. له چاوه کانیدا ده مخوینده وه مروقیکی هیچوو پووچه. له وانهی ئه گهر تووی پیاو له دنیا بپریت و ته دنیا ئه و بمینیت، ئه و جووقه واری پیاو ده بریت. گوتم: "هیچ."

بو ساتیک وام به خه یالدا هات که ئه م پیاوه له وانیه گرفتیی سیکسی هه بیته. له وانهی وا ته دنیا باسی ده که ن و ده میان ته دنیا به گوتنی هه لوا هه لوا شیرین ده بیته.

گوتم چش له هه موو شتیک، با به ختی خوْم تا قی بکه مه وه: "من له ناو فه رمانگه که ماندا، له گه ل دوو کچه هاوکارم هاوپی بووم، جار جار سه ردانی مالیانم ده کرد..."

پاشان خیرا چیرۆکیم دروست کرد بووی و به تام و بوئیکه وه بوْم گیزایه وه. گری جگه ره که ی له سه ر مه چه کم لابرده و خستیه ژیر پیی و پانی کرده وه. من به رده وام بووم له گیزانه وه ی چیرۆکه که م.

هه ر به و جووره ی وا سه یری ده کردم، پا که ته جگه ره که ی له جانتا که ی ده ره ینا، جگه ره یه کی هینایه ده ره وه و له سه ر لیوی داینا. دایگیرساند، پاشان جگه ره که ی سه ر لیوی دایه ده ستم و گوئی: "بیکیشه."

هه ر که دوو مژم لیی دا و دوو که له که م به ره و ناو سییه کانم هه لمژی، هه ستم کرد خه ریکه سه رم له گیزه وه دی. دلم خه ریک بوو تی که ل ده هات. جگه ره که ی له سه ر لیوم

هه‌لگرت و خستیه ژیر پیی و پانی کرده‌وه. ئینجا له‌ناو جانتاکه‌ی ئاوپرژینتیکی بچووکى هینایه دهره‌وه و پژاندیه سهر سووتاییه‌که‌ی ده‌ستم. ئازار و کزه‌کزه‌که خیرا دامرکا، هه‌ستم کرد ده‌بی زور له جاران ئاسانتر چیرۆک بگێرمه‌وه.

گوتم: "من له‌م کارانه‌م زور کردووه. ژنیک بوو سکرتیری شاره‌دار بوو، سه‌نتوورژهنیش بوو. له‌ سینه‌مایه‌ک ناسیم. ناوی ئه‌فسانه‌ بوو...؟"

هانکه‌هانکی بوو. که بیده‌نگ بووم گوتی: "تا له‌م جووره چیرۆکانه بگێریته‌وه...". ئاماژه‌ی بو جگه‌ره پانبووه‌کان کرد: "له‌مانه‌وه پاریزراویت."

من یه‌ک دوو بابته‌ی راسته‌قینه‌ی سه‌رده‌می گه‌نجیه‌تیم له‌گه‌ل خه‌یالدا تیکه‌ل کرد و ده‌ستم کرد به‌ گێرانه‌وه. ئوستوار به‌ چاوی گه‌ش گه‌ش و ده‌میکی کراوه‌وه له‌ ده‌موچاوی من پامابوو، ههر ده‌یه‌ویست به‌رده‌وام بم. گوتم: "ماندوو بووم. ئیتر ناتوانم. لیگه‌ری بو به‌یانی."

ئوستوار دوو رۆژ له‌سه‌ر یه‌ک هات و له‌باتی دوو پاکه‌ت، چوار دانه‌ی به‌ جه‌سته‌م کوژانده‌وه. پاشان مه‌ئمووری تایبه‌ت هات و منی برد بو ژووره‌که‌ی خوی.

چوار شوینی جه‌سته‌م هاوکات ده‌کزانه‌وه. مه‌ئمووری تایبه‌ت مه‌ره‌می ساوییه‌ برینه‌کانی سه‌ر ده‌ست و مه‌چه‌کم گوتی: "بوچی خۆت ئه‌زیه‌ت ئه‌ده‌ی؟"

گوتم: "هیچ باش نیم، ئیتر به‌رگه‌ ناگرم."

"باشه، ده‌ی قسه‌ بکه، ئه‌سفاری."

"سه‌باره‌ت به‌ چی؟"

"سه‌باره‌ت به‌ ئازاد."

"خۆ من هه‌موو شتیکم گوت."

مەئمورى تايبەت سەرى داخست و گوتى: "خۆ تۆ ھىچت
نەگوتوۋە."

"خواتان ھەيىت. ھەر لە سەردەمى مندالى و گەنجىيەۋە
تاكو ئىستايىم بۇتان گىرايەۋە. ھەرچىم ۋەبىرھاتەۋە. بىروا بکە
ئىتر ھىچم ۋەبىر نايەتەۋە. نە يادەۋەرىيەك، نە پووداۋىك، نە
شتىك. كەسىكى تىكشكاۋ بوو كە ئامادە بوو تەنيا سكى تىر
بکەن و دلخوشى بکەن، ئەوجا ئىتر تا كۆتايى تەمەنى، ۋەكو
كۆيلە ھەموو كاريكى دەکرد. من واى لى تىگەيشتم. ھەرچىيەك
كە بوو، دەرەۋە و ناۋەۋەى يەك جۆر بوو. سادە و دۆستانە.
دللى نەدەھات ئازارى كەسىك بدات، تەنانەت مېروولە يەكيش."

يازده

مه ئموورى تاييه ت پيکه نی و گوتی: "ئه م که سه ی باست کرد، کی بوو؟"

ئه سفاری گوتی: "نازاد."

مه ئموورى تاييه ت لچيکی هه لقرچاند و چاوی برپيه ناو چاوه کانی ئه سفاری و گوتی: "خه ريکی پيم راده بویری!"

ئه سفاری گوتی: "به ئه رک نه بی چايه کم...."

مه ئموورى تاييه ت له ته رموزه که ی ته نيشتيه وه دوو چای تیکرد و يه کيکيانی له بهرده م ئه سفاری دانا: "فهرموو ئه مه ش چای."

جگه ره يه کی خاريجيشی داگيرساند و دايه ده سستی. ئه سفاری مژيکی لی دا و سه ری له گيژه وه هات و بهرچاوی ره ش بوو. هه زی ده کرد بکه ويته ناو چالیک و بو هه ميشه خه وی لی که وی. شه که ت بوو. مه ئموورى تاييه تيشی ماندوو کردبوو.

"باشه، بهرده وام به."

"..."

له گه رمه ی بگه وه بهرده ی تاقمه سياسیيه کاندا، يان خو تان واته نی تیکده ره کاندا، پرۆژيکیان سواری تاکسييه ک بووم، بينيم

له بنبه بانى دانىشتوو. ئه وىش منى بينى، به لّام هه ولى ئه دا
ته ماشام نه كات. چاويلكهى هه تاوى له چاو كردبوو، نيوه
دهموچاوى داپوشيبوو. سمپلىكى چى گىقارايى هيشتبوووه و
جلىكى سپورتىشى له بهر بوو. گوتم: "سلاو ئازاد."
"دهزانم بىستى، به لّام خوى گيل كرد. ديسانه وه بانگم كرد
ئه مجاره يان موره يه كى لى كردم به دهنگى جاك نىكىلسون
گوته: "به لى به ريز؟! گرفتىك هه يه؟"
"پيم وا بوو نه يناسيوم. جاريكى تر گوتم: "ئازاد، منم،
ئه سفارى".

ديسانه وه هه ر به و دهنگه وه گوته: "چيت فهرموو؟ كاريكت
به من هه بوو؟"

"چاوه ريم كرد تا دابه زى. پاشان منيش به دوايدا دابه زيم. له
نزىك زانكوى پيشه سازيه وه لايه كى شوسته كهى گرت و به
خيرايسى كه وته رى. پاشان خيراى كرده وه، به جورىك كه
نه مده توانى بگه م پى. پاشان دهستم كرد به راكردن. كاتى
گه يشتم پيم گوت: "ئازاد، ئازاد، منم."

"ئاورى نه دايه وه، ته نانه ت سه يريشى نه كردم، ته نيا له ژير
لنوه وه هه ر به و دهنگه گر هه وه گوته: دهزانم، دووركه وه ليم
كو ره! خوت تووشى گرفت مه كه."

"هه ر وا ده رويشت و منيش وه كو سيبه ر به شوينيه وه
بووم. پاشان سوورايه وه بو ناو كو لانيك له خوار زانكوى
پيشه سازيه وه و له به رده م مالىكدا دانىشت. گوته: "ئاي
ئه سفارى! خهريك بووى تووشى هه له يه كى گه و ره ده بووى."

گوتم: "من؟"

گوته: "به لى. تو."

گوتم: "چيه؟ ئه م ئوين و به زمانه چيه دهريان دهه ينى؟"

گوتی: "من بوومه ته ئەندامی گروویپکی چهپ، ئیستاش
دەرۆم بۆ لای ئەوان کۆبوونه وەمان هەیه. خۆ ناتەوی گیانی
چەند کەس بخەیتە مەترسییەوه."

پاشان بە پەله خۆی گەیانده سەر شەقامەکه و بە
تاکسییەکی دیکە رۆیشت.

مەئمووری تایبەت داوای لە ئەسفاری دەکرد دیسانەوه
بیلێتەوه. بیلێتەوه بزانیته له کوتاییدا چی دەبیت. بەلام قور بە
سەری ئەگەر هەموو ئەو شتانەهی گوتووێه چیرۆک و داهێنانی
خەیاڵی بووبیت. مەگەر ئەوه نییه ئەسفاری نووسەرە و ئەم
کارانەهی لێ دەوشیتەوه. ئەسفاری سویندی خوارد بە گیانی
دوو مندالەکهی که هەموو ئەو شتانەهی گوتووێه راستین.
پاشان کەوتەوه بێر کچهکانی. گەرەکه وا راهاتبوو بەیانیمان
کاتی دەرۆیشت بۆ قوتابخانە، له کاتی ماچکردنی ئەسفاری
فووی دەکرده ناو گوێچکهی. ئەسفارییش چێژی له و کارەهی
دەبینی.

راسپیراوی تایبەت بواوی بێرکردنەوهی نەدەدا. گوتی:
"پێچوپەنای زۆرت هەیه ئەسفاری گیان، بەلام پێچوپەنا و درۆ
و راستی هیچ گرینگییەکیان نییه بۆ من، تەنیا ئەوهم بە لاوه
گرنگە قسه بکهی."

"کام پێچوپەنا؟ کام درۆ؟ من هەرچییهکم بێر بیتەوه،
دەیلیم."

راسپیراوی تایبەت گوتی: "بیلێ، بەلام له گەل مندا
راستگۆ به. به سادەیی بلێ له کوێیه، کارێک مه که په نا ببه مه
بهه به کارهێنانی شیوازگهلی دژوارتر!"
ئەسفاری تیزه بزهیه کی کرد: "ئیتەر دەتانه ویت چی بکهن.
هەشت مانگە ئاگام له خیزان و مندالەکانم نییه. له خوت و

خوږايی منتان هیناوده ته ئیره و چیتان پی خوش بووه،
دهستان لی نه گپراوده ته وه و لیی نه پرینگاونه وه، ئەشکه نجه،
سووکایه تی،...

"خۆت به خۆت کرد."

"مه گەر نه خوښیی دهر وونیم ههیه خوڻم خوڻم ئەشکه نجه
بدهم؟"

"یانی ئیمه نه خوښیی دهر وونیمان ههیه؟"

"ئەگەر نه خوڻ نه بان، ئەم هه موو به لایه تان به سه ر من
نه ده هینا."

"باشه، تۆیش زیره ک به، قسه بکه و بچۆره وه بۆ
ماله که ت."

ئە سفاری ئیتر هیزی تیدا نه مابوو، به هر ریگه یه کدا
ده پویشت ده گه یشته بنه ست. بوو به گریانه وه و له
ناخی دله وه گریا: "مه گەر من چیم کردوو؟"

راسپیژاوی تایبهت لاپه ره کانی دۆسیه ی سه ر میزه که ی هه لدايه وه:
"نوو سینه کانی خۆت هه موویان لیره ن. هه موویان به تویکن و دوو
دیویان هه یه. هه ر ئەمانه به سن بۆ ئەم ماوه یه ی لیره بووی. تۆ
لاساری ده که ی به ریژ!"

"له گه ل کی؟"

"له گه ل رژییم، له گه ل شوږش..."

"من هه ر هۆشم به خوڻمه وه نییه تا بتوانم بیر له شتیکی بکه مه وه.
هه شت مانگه ئاگام له ژن و منداله کانم نییه. من ده بی بتوانم لانیکه م
ته له فونیک بکه م."

"په له مه که."

"هاواری کرد: "ئهی چی بکه م؟"

"هیۆر به ره وه."

ئەسفارى سەرى خستە نىو لەپى دەستەكانىيە و چاوەكانى لىك
نان. ئىتر هېچى لە لاپەرەى زەينىدا نەمابوو. ئىتر هېچ شتىكى
نەدەگرت. نە ژن، نە مندال، نە دار، نە كىتب، نە هېچ شتىكى تر. تەنيا
سەرى ژانى دەکرد.

"من سكالات لەسەر تومار دەكەم."

مەئموورى تايبەت بە دەنگىكى مېهرەبانەوہ گوئى: "لەسەر من؟"

"لەسەر ھەمووتان، لەسەر ئەم كۆلانەى ريسوايە."

مەئموورى تايبەت نەراندى: "قسەى جوان بكە! ئەگەر ئاسوودە
نىت، تاكو بتنىرم بۆ بەندىكى تر." پاشان پەرداخەكەى ئەسفارى پر
کرد لە چاى: "چايەك بخۆرەوہ، پاشان بەردەوام بە."

"لە لە كوئە؟"

"لە دواھەمىن جارىكەوہ كە ئازاد تىنى."

"..."

دوايىن جار كە بىنىم. لە تۇپخانە بوو. گوتم: "ئازاد توى؟"

گوئى: "بەلى منم."

جلىكى تايبەتى لە بەر كەردبوو؛ كراس و پانتۆلىكى كەتانى سىپى.
جانتايەكىشى بە شانيدا دابوو و بە پەلە دەرويشت. من سى چوار
كتىنىكم لە بنھەنگلدا بوو. يەك دوانىكم پى دا. گوتم: "بۆ كوئ دەروئى؟"
"گوئى دەروم بۆ باشوور. پىم خۆشە لەمەو بەدوا تاكرەو بم و بە
باشى بژىم و پاشانىش بە باشى بمرم. وەكو ئالكوس پاناگوليس.
دەمەوئى خەلك دلخۆش بكەم، خزمەت بكەم."

گوتم: "ئىستا دەتەوئى چى بكەى؟"

گوئى: "بىرم كەردووتەوہ، نامەوئى كەس ئاگای لە نھىنىيەكەم بىت،
بەلام گرنگ نىبە... لىگەرئى با لانىكەم بۆ توى بلىم. دەمەوئى بەلەمىك
بكرم و بىمە بەلەمچى. پاشان راكردووەكان پىەرېنمەوہ."

گوتم: "كوئ؟"

گوتی: "باشوور."

"به لام کونیهی باشوور؟ من تینهگه یشتیم. به منی نه گوت و
رؤیشت."

راسپیژاوی تایبیت گوتی: "هه ئه مه؟"
"ئه وهنده."

"باشه دواتر؟"

"پاشان ئیتر نه مینیه وه."

"سه برکه! ده زانی سه بارهت به دوایین چاوپینکه و تنتت چه ند
چیرۆکت بۆ گیزاوینه ته وه؟ هیچ کامیشیان راست نین، پرن له درۆ، پر
له ناته بابی، ئاخر بۆچی هینده درۆزی تو؟"
"ئه ی من ئه مانه م له کوئ هیناوه؟"

راسپیژاوی تایبیت تال و گرژ پینکه نی: "توانای چیرۆکنووسییه کی
دره وشاوهت هه یه، جه نابی ئه سفاری... من ئیتر کارم پیتت نه ماوه. ته نیا
ئه وهت له بیر نه چی من قسه ت له بنی زمانی دینمه درئی. ته نانهت
ئه گهر له مهش به ناوبانگتر بیت... ته نانهت ئه گهر رادیو بیانیه کانیش
له سه ر تو بیکه نه هاتوه راش."

ئه سفاری سوور هه لگه رابوو، هاواری کرد: "ئه ی بۆچی یه کسه ر
ته واوی ناکه ن؟ هه شت مانگه زینده به چالتان کردووم..."

"هینورتر. درواستییه کانت به خه بهر هینا خویری! به یانی یه کیک له
چیرۆکه کانت ده خوینمه وه بزانه چ گوویه کت خوار دووه. پیتت وایه ئیمه
تیناگه یه؟ جووله بکه ی، له ژیر زهره بینه که ی ئیمه دا بازت داوه. من پیم
خۆش بوو بی سه ر ئیشه قسه بکه ی و به ریزه وه برۆیت به لای
ئیشی خۆته وه، چونکه پیم وا بوو هونه رمه ندی. ملت شکا هه ر لیره
دابزره."

"کاتی ئاگام له هیچ نییه چی بکه م؟"

"بمره!"

دوازده

تک....

"تو عاشقی ئەم لیکۆلەرە بوویت؟..."

تک...

"نەفرەتت لێ بیّت... ئازاد... لەبەر چی زووتر

نەتگوت؟"

تک...

"ئازاد چی بوو؟ پیم بلی..."

تک...

"بۆ نازانی؟ نا لە کوئی بزانی؟..."

تک...

"پاکە... برۆ... لەم ولاتە برۆ..."

تک...

"شەقی برد... سەرم شەقی برد... من قسە دەکەم."

تک...

"تو خوا من لێرە ببەن، هۆو..."

تک...

"دوایین جار... ئەوم لە... مەیدانی وەنەک بینی..."

تک...

خەرىك بوو دەروېشت يەككە له... گورجیله كانى بفرۆشیت...
تک...

"جەنابى لىكۆلەر ئىوھ قسەكەم پى دەبرن..."
تک...

"گۆتم مەگەر تۆ كىنى كە ئاوها..."
تک...

"من نەجىيزادەيەكى لىكەوتووم..."
تک...

من... رەقم... لەم پچرپچرىيە...
تک...

"بۆچى رۆخسارتەم... لە بىر نەماوھ كچەكەم... رۆخسارت چۆن..."
تک...

"هۆو پاسەوان... وەرە ئەمە ببەستەوھ... ئەم زۆلە..."
تک...

جگە لە دەنگى تەككى دلوپەكان هىچ دەنگىكى تر نەبوو.
ئەسفارى لرخەلرخى دەكرد و پىنى وا بوو خەرىكە هاوار
دەكات.

پاشان بىدەنگ بوو، ئىتر قسەيەكى نەبوو بۆ وتن. تەواوى
بابەتەكە هەمووى هەر ئەوھى بوو كە گوتبووى. بەلام ئىستا
ئىتر ئەگەر داواى شتىكى دىكەشيان لى بگردبا دەگوت، تەنيا
كىشە لەوھدا بوو، كە ئىتر نەيدەتوانى لە خۆيەوھ چىرۆك
دروست بكات.
تک...

دەنگى تەقىنەوھ لەناو مېشكىدا بوو. ناو مېشكى. پاشان
دەنگى خۆشى قىژەى كچەكانى بىست كە لە ژوور سەرى
دەسوورانهوھ و دوور دەكەوتنەوھ. دەيوىست هەلبەزىتەوھ و

به سهر په نجه بدات له قاچی بچوکه که. به لام دهستی نه یگه یشتی و دهنگی خوشحالی بچوکه که هه موو میثکی داگیر کرد.

مه ئمووری تایبته کردیه وه و گوتی: "زیندووی یان مردوو؟"
تک...

ئه سفاری بیرى له وه کرده وه ئه گهر بیکه نه وه هه موو شتیکیان بو ده لیت، هه ولیشی دا ئه مه به مه ئمووری تایبته بلیت، به لام ته نیا لرخه لرخى ده کرد. بی هیز له ناو خه و و بیداریدا، یان له شوینیک له نیوان خه و و بیداریدا که وتبوو.
هه ر جاریکى ده یان کرده وه، رای ده کرده سووچیکه وه و هه لده کورما و ده رشایه وه، به لام ئه مجاره یان به پیچه وانیه هه همیشه، هه ر له وئى مایه وه و ته نیا لرخه لرخى کرد.

مه ئمووری تایبته بر وای به وه هینابوو ئه سفاری خه ریکه فیلیان لی ده کا و ئه م هه موو خوړاگرییه ی بو ئه وه یه ئازاد رزگار بکات. ده یه وئى وه زاره تی زانیاری چه واشه بکات و ئه م بوونه وه ره ترسناکه له داوه که رزگار بکات. گوتی: "هیشتا هاره ی نه کردوو. به لام ئه گهر هاره بکات!"

به لام لیکولر رایه کی تری هه بوو: "ئه گهر که سیک تا بیستوچار سعات، ئه وپه ری تا چلو هه شت سعات به چوکدا نه یه ت و نه شکیت، ئیتر مه حاله دم بکاته وه، ئه گه ریش له ژیر فشاره کانی دوا پیدا بشکیت وه کو به نداوی لیتیان، تاران ده خاته ژیر ئاوه وه. ئه گه ریش نه شکیت ئه وه قورساییه که ی، هه ناسه ی تاران ده بریت. دوا جاریش فشاری به نداوی لیتیان ده بیته هوی بووله رزه له تاران، هه ر ئه م به نداوه گه مژانه یه که دیار نییه بوچی دروستیان کردوو."

ئەسفارى سۈيىنى دەخوارد، ھەموو بىرەۋەرىيەكان و تەنانت باسى دوايىن ديدارەكەشيانى كردوۋە، پاشان لەو ھەدوا ئىتر نەيىنىۋەتەۋە. چەند رۆژ دواى ئەۋەش ئىتر قۇلبەست كراۋە و وا لىزەيە.

مەئموورى تايبەت گوتى: "جاريكى تر دوايىن ديدارەكەتم بۆ باس بىكە و خەلاس."

ئەسفارى ھەستى نەدەكرد كراۋەتەۋە و لەسەر كورسىيەك داياننىشاندوۋە. پىيى وا بوو لەسەر چەرپاي قايشار راکىتشاراۋە. دەست و قاچيان بەستوۋەتەۋە و لەناو قەلای سەنگباراندا گرفتار بوۋە، بەلام جياۋازىيەكەى لەۋدا بوو ئەمجارە ھەستى دەكرد بەردبارانى كەللەسەرى تەۋاۋ بوۋە و لە مردن پرزگارى بوۋە، ھەر ئەمە. ھەر ئەمەى كە زىندوۋ ماۋە، دەبى شوكرانەبژىر بىت، خراپىيەكەى تەنيا لەۋەدایە كە ئىتر ژيان ھىچ مانايەكى نىيە بۆى. ئەم ھەۋلدانانە، ئەم ھاتن و رۆيشتنانە، ئەم رىكى و نارىكيانە، ھەموو ئەم دونىايە و كائىناتە ھىچ نىن جگە لە گالتە جاريەكى گەمزانە. بۆچى مروڤ لەدايك دەبىت و لەم جەۋرەدا ۋەكو بەردىكى فرىدراۋ دەروات، بە دەنگ و ھەراۋە دەروات تاكو كاسەى سەرى كەسىك بشكىنىت، يان جامى پەنجەرەيەك وردوخاش بكات. پاشانىش؟ بەكەلكى چى دىت ژيان؟

لە راستىدا لەدايكبوون تا مردن، رىك ۋەكو فرىدانى بەردىكە لە دەستى مندالىكەۋە بەرەۋ شوينىكى نادىار، كە ھۆكارەكان و ئەنجامەكەى نە بۆ بەردەكە و نە بۆ ئەۋە كەسەى فرىى دەدات و نە بۆ ئەۋ كەسەى بەردەكەى بەر دەكەۋىت، روون نىيە.

مەئموورى تايبەت گوتى: "ئى، چى بوو؟ بۆچى لال بوۋى؟"

ئەسفاربييان لەسەر كورسييهك دانيشانديبوو، بۆ ئەو هەي
قسە بکات. بەلام ئەو پيني وا بوو خەوتوو و ئیستا دلۆپەكە بە
دەموچاويدا بلاو دەبيتهوه.

تک...

مووچرک لەبەر تەوئيليهوه دەکەوتە رێ و تا قاچەکانی
دەچوو. پاشان تا دلۆپەكەي پيشووی لە ياد دەکرد، يهکيکی تر
لووزەوی دەبەست؛ وەکو دلۆپي مەرەكەب لاپەرە سپی و
بيرهنگەكەي رەش دەکردهوه و ميشکی دەتهنی. پاشان
تەقینهوهي ميشکی خۆي لەبەر چاوهکانيدا دەبينی.

"گويمان ليتە."

ئەسفاری لەوه ماندووتر بوو بتوانيت شتيکی وەبیر بيتهوه.
گيژ و وړ سەيري دەکرد: "چيتان پرسى؟"
"قسە بکە. لانیکەم باسی دوايين دیدارەكەت بکە."

سیازده

دوایین جار له فانفاردا بینیم. کچه کانم جۆلانییان ده کرد و سواری سه یاره ده بوون. منیش له گه ل ژنه که مدا سه رقالی ته ماشا کردن بووین. پاشان ئه وانم برد سواری چه رخوفه له کم کردن. ژنه که یشم سوار بوو. ههرسیکیان پیداگر بوون، منیش سوار بم، به لام نازانم له بهر چی تاقه تم نه بوو، هه ره له وئ پراوه ستام و سه یرم ده کرد که چۆن به سه رمدا تیده په پرن.

ئه و شه وه جه نجال بوو، خه لکه که جمه ی ده هات و هه راوه وریایان بوو. کچه کانم له هه ره ده وریکدا که له سه ره سه رمه وه تیده په پرن، ده تریقانه وه و له خۆشیا ده یانقیژاند. منیش ده سه ته کانم به رز ده کردنه وه که یانی ده مه وئ بیانگرم. ئه وانیش ده یانقیژاند و به ژوور سه رمدا تیده په پرن. هه ره له م کاته دا بوو، که سینک له پشت سه رمه وه ریک له ناو گویمدا به ده نگه ی عومه ره شه ریف، گوته: "ئه سفاری! تکایه بو چه ند ساتیک وه ره."

ئاورم دایه وه و سه یرم کرد. بر وا بکه ن نه مناسی. چه ند جار یک سه یری سه رتا پییم کرد، له چاوه کانی رامام، پاشان له گه لیدا رۆیشتمه سووچیکی چۆله وه و گوتم: "ئازاد، لی ره چی ده که ی؟ به م جلو به رگه وه؟!"

جلوبه‌رگی قه‌شه‌یانه‌ی له به‌ر بوو. چاویلکه‌یه‌کی ناسکی له‌به‌ر چاو بوو، که عه‌ده‌سه‌کانی ئه‌ستووور بوون، شه‌پکه‌ی له سه‌ر بوو، زه‌نجیری مه‌سیحی چوارمیخه‌کیشرای له مل بوو، گوچانیکی ره‌ش و باریکیشی به‌ده‌سته‌وه بوو، که چه‌نده له جله‌کانیسه‌ی ده‌وه‌شایه‌وه. هه‌موو شتیک خاوین و جوان و به‌سه‌لیقه. سه‌رنجی سه‌رتاپییم دا: "تۆ که‌ی بوویته قه‌شه، که ئیمه‌ ئاگادار نه‌بووین؟"

"من هه‌ر له سالانی گه‌نجییه‌وه قوتابی بووم."

هه‌موو شتیک له‌ودا گۆرانکاری به‌سه‌ردا هاتبوو. ده‌نگ، جلوبه‌رگ، حاله‌ته‌کان، ته‌نانه‌ت شیوازی پۆیشتنیشی تازه و سه‌یر بوو. پێش و سمیل و پرچی یه‌کده‌ست ره‌ش و لوول کردبوو، هاوشیوه‌ی شاکانی هه‌خامه‌نشی له ته‌مه‌نی گه‌نجیه‌تیاندا، خوایه‌ گیان ئه‌م قه‌شه‌ی ئیمه‌ چه‌نده سه‌رنج‌راکیش و که‌شخه‌ بووبوو!

به‌دریژی کاته‌که ته‌ماشایم ده‌کرد و بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که چه‌ند لێی ده‌هات. له‌راستییدا خوشحال بووم و هه‌ستم به‌شانازی ده‌کرد که هاو‌پیه‌ داماوه‌که‌ی من، ئه‌و کورپه‌ هه‌تیوه، ئه‌و گه‌نجه‌هه‌ژاره‌ دوور له‌چاوی ئیمه‌ خه‌ریکی خاوینکردنه‌وه‌ی ناخی خۆی بووه و پۆحی خۆی ساف کردبووه. له‌و کاته‌دا هه‌ر ته‌قله‌ده‌ودان و درۆ و خراپه‌کانی نه‌هاته‌وه بیرم. له‌و کاته‌دا هه‌موو ته‌مه‌نی له‌ناو جله‌کانی به‌ریدا کورت بووبوووه، له‌ناو ته‌نیایی و هه‌ژاری و میهره‌بانیدا.

گوتم: "ئێستا لێره چی ده‌که‌ی ئازاد؟"

به‌ئاماره‌ی گۆچانه‌که‌ی له‌سووچیکه‌وه کۆمه‌لێک مندالی پیشان دام خه‌ریک بوون له‌سه‌ر عاره‌بانه‌که‌ی فانفار بابۆله و ساردییان ده‌کری. دوو خوشکی ره‌به‌نی جلسپیش ئاگاداریان

بوون. گوتی: مندالەکانی بنەمالە مەسیحییەکانن که لە تۆپبارانی خۆرەمشاردا باوک و دایکیان لە دەست داوه، سەیر که! بەرخە بیگوناھەکانی خوا تەنانت لە کاتی جەنگ و کارەساتە دژوارەکانیشدا بی شوان نامیننەوه. دیسانەوه چاوه‌کانی تەنگ بوونەوه و زەرەدخەنەکه‌ی جارانی هاتەوه سەر لیۆه‌کانی: "ئەمانە مندالەکانی ئێمەن."

برواکردن بەوه بو من ئاسان نەبوو. دیسانەوه سەیریکی سەرتاپیتیم کرد: "بەلێ، بەلام... تو له که‌یه‌وه..."

گوتی: "من به درێژایی ئەم هەموو سالە سەرقالی فیروبونی زانستی خواناسی بووم، بەلام خۆت باش دەزانی رِقمه له خۆنواندن. زۆرم پێی خۆش بوو له رپۆرەسمی سویندخواردنەکه‌مدا بەشدار بیت، بەلام بوار نەپەخسا. ئیستا خوا یارمەتی داوم و سەرپەرشتیاریی مندالە هەتیوه‌کانی خستووته ئه‌ستۆی من."

پێم وا بی گەیشتبوووه ئاواتەکانی. سەرپەرشتیاریی مندالە هەتیوه‌کان که له سۆزی دایک و باوک بێبەش بووبوون، خرابوووه ئه‌ستۆی ئەو. هەستیکی باشم هەبوو و به ستایشه‌وه سەیریم دەکرد. تەنانت دوودل بووم له‌وه‌ی ئاخۆ به تو یان به ئیوه‌ قسه‌ی له‌گەڵ بکه‌م. سەرباری ئەمەش گوتم: "دەمزانی دواجار عاقیبه‌تبه‌خیر دەبیت. زۆر خۆشحالم ئازاد."

نووی گۆچانەکه‌ی به زه‌ویدا کوتا و دیسانه‌وه زەرەدخەنەکه‌ی جارانی هاتەوه ناو سیمای پۆشییه‌وه: "دەمیکه له جولفای ئیسفەهاندا دەژیم. ئەگەر پیت خۆش بوو بمیینیت وەرە... من له کلێسه‌ی وانه‌کم، له‌و نزیکانه‌دا خانوویه‌کی بچووک و ژیانیکی هەژارانەم هەیه."

هەر له‌م کاتەدا بوو که مندالەکان هاتن و له هەردوو لاوه خۆیان به دەستمه‌وه هه‌لواسی، ژنه‌که‌یشم هات له تەنیشتمه‌وه

پاوهستا، ئەوانم بە يەكتەر ناساند، سەير لەویدا بوو
هاوسەرەكەشم ئازادی نەناسیەو.

پرسیم: "یانی ئەم منداڵانەت لە ئیسفەهانەو هیناوه بۆ
ئێرە؟"

پیکەنی: "ئەمانە ئاوارە جەنگییەکانی ئابادان، کە لە تاران
بەخێو دەکرین. من بۆ جەژنی پاک هاتبووم بۆ تاران،
خوشکەکان بەرانبەر بە من لوتفیان هەیه. ئەمشەو شەوی
کۆتایی بوو، لەگەڵ ئەم منداڵانە هاتووین تاكو کاتیکی خۆش
بەسەر بەرین. کەرەیی بەیانی دەرۆمەو بۆ ئیسفەهان."

پاشان لە کاتی مالاواییدا لەگەڵ هەمووماندا تەوقەیی کرد و
بە گوێی مندا چرپاندی: "تکایە بە کەس مەلێ من لە کویم. ئەمە
پازیکە لەنیوانماندا."

چوارده

مه ئمورى تاييه ت گوتى: "هر هينده؟"

"هر ئمه."

"زور باشه، دوو رۆژ كاتت پى ددهم بير بكه يته وه. رهنگه سه بارهت به دو ايىن ديداره كهت چيروكيكى راسته قينه ترت دوزيه وه."

مه ئمورى تاييه ت فه رمانى دا دوو رۆژى يه كه م له ناو ژووريكى وشكدا به تهنيا به جى بهيلن بو ئه وهى بير بكاته وه. ئه سفارى هه ولى دا له و تهنيا ييه دا چيروكيك دروست بكات، به لام هيچ شتىك له زه يني دا خو ئى نه ده گرت.

به دريژايى ئه و ماوه يه، له ناو ژووره بچووكه كه دا هاتوچوى كرد و بيرى كرده وه. هه شت ههنگاوى بچووك. وهكو ژووره كه ئى خو ئى له نه ئومى سه ره وه كه ده ور تا ده ورى كتىب بوو، هه ره ها ميژيكى بچووكيش له سووچى ژووره كه دا هه بوو. جيگه ئى سى كه سى نه ده بو وه وه. باش بو له هارو هاجيه كانى بچووكه كه رزگارى ده بوو. ئىتر كتىبىك نه ده درا. به زوپا يه كى عه لادين گه رمى ده كرد. به لام هاوينا ن له تاو گه رما شه لالى عاره قه ده بوو.

ئازارى هه بوو. نه يده توانى دا بنيشيت. يه كه م جار بوو دواى سى هه فته وازيان لى هينا بوو. بو ساتىك ئه وهى وه بير هاته وه

سهری به و کونکریتانه دا بکیشیت، توند توند بیکیشیت پیناندا، بۆ ئه وهی هه موو شتیک کوتایی پی بیت، به لام توانای ئه و کاره ی نه بوو. په نگه یه ک دوو رۆژی تر له بهر دیواریکدا بیانوهستاندایه و به گولله ی نه جات بیانپیکایه و ئیتر بۆخوی پزگاری بوایه. ئیستا ئیتر مردن له پله ی دووه مدا بوو، ژیان هینده دوور بوو، که دهسته کورته کانی ئه سفاری له توانایاندا نه بوو چنگی لی گیر بکه ن و بیگرن. وهکو تاریکی شکاو بوو، که ههر دهیانژه نی، یان وهکو ته پلکی ته قیو که کاتیک دهیکوتن ته نها دهنگی دراویی ده دا.

ئه و شته ی ئه وان دهیانویست ئازاد بوو که ئه سفاری شتی زیاتری له باره یه وه نه ده زانی. ئیستاش هینده ماندوو بوو که حه قی به باوکی ده دا: "جا توخوا ئه مه ئیشه؟! پاش ئه و هه موو سال خویندنه، خوتت داماو کردوه بووی به مامۆستا؟! لانیکه م دزییش بکه با ژیا نته هه لسوورپی، باوکی باوکم." باپیری گو تی: "وازی لی بینن با به دلای خوی بژیت. ئیوه که یارمه تیی نادهن، بۆ له کولی نابنه وه؟"

باپیری حه زی ده کرد ئه سفاری شیعریش بنووسیت. گوتبووی: "ههر که سیک که له دایک ده بیت چاره نووسی خویشی له گه ل خوی ده هینیت. هه ندی که س مندالی دارتاشه، به لام ده بیته ئاسنگه ر."

ئه سفاری بییری کرده وه ئه گه ر شانس ی هه با، ئیستا عه زابی نه ده کیشا. هه ستی کرد هه له ی کردوه له م ولاته دا به قسه ی باوکی نه کردوه. ده بوایه له با تی ئه م هه موو خویندنه، له ناو بازاردا حه مبالیی بکردبا، ئی، بیگومان ئیستا له ناو بازاردا دوکانیکی هه بوو، زکی به ژن و منداله کانی نه ده سووتا.

ژنه که ی ئیستا چی ده کات؟ نه یده زانی. ته نیا ئه وه ی ده زانی کاتی دلای خۆش نه بیت روو گرژ ده کات و خوی به کاره کانی

ماله وه سه رقال دهكات، يان شيوه كارى. لاي كه سيش هيچ ناليت. نه ئاخىك، نه ناله يه ك. ته نيا خوئى ده خواته وه....

دوو رۆژ ههر له ناو ئه م بىر كردنه وان دا سوورايه وه تا ئه وهى كه دوو دانه له هه مان ئه و دكتورانه ها تنه وه بو لاي: "ئه سفارى كاته كه ت ته واو بوو."

ئه مجاره به ريزه وه برديان بو ناو ژووره كهى مه ئموورى تاييه ت، كه له پشت ميژي كه وه دانيشتوو، كاكاو به شيره كهى به قاميش ده خوارده وه. پرسى: "چيت كرد ئه سفارى؟" "ئيتر مه مبه نه ژوورى ئه شكه نجه."

"دلنيا به ئه سفارى. به لىنت پى دده م. به لىنى شه ره ف. تو ئه گه ر عاقل بيت ئيتر كه س ناتوانى ت ته نانه ت به خراپيش سه يرت بكات. ده لىم له فه رمانگه ده رت نه كهن و مووچهى ئه م چه ند مانگه ش بخه نه سه ر حيسابه كه ت."

پاشان ته له فونى كرد و داواى بابولهى مريشك و ساردى كرد: "تو قسه كه ت بكه." پاشان خوئى به كه لوپه له كانى سه ر ميژه كه يه وه سه رقال بوو.

ئه سفارى برسى نه بوو، به لام بابوله كهى قووت دا، ساردى به كهى به سه ردا كرد و جگه ره يه كيشى كيشا.

راسپىزاوى تاييه ت گوتى: "تو ده بى بزانى كه ئيمه مه حره مى رازه كانى توين. جگه له مه ش، بژى. مه گه ر چه ند جار ده ژىت؟ ئه سلن چيت ده وئى له ژيان؟ ها؟"

"من بىزارم له بارو دوخى خو م، كهى ده مزانى ها ورپىه تى له گه ل كه سىكى وا ژيان و گه نجىم ده فه وتىت؟"

"راستى ئه سفارى، له سه ره وه پىيان گوتووين ئاگامان لىت بى. ئه گه ر كيشه يه كى تاييه ت هه يه به من بلئ."

ئەسفاری ھەزی دەکرد ئیزنی پى بدن پىنج خولەك لەگەل
ژنەكەيدا بە تەلەفون قسە بکات. بەلام ترسا خالە لاوازەكەى
بدۆزنەوہ و لەناویبەرن.

گوتى: "نا كىشەيەكم نىيە."

"ليرە دەلیم. ئەگەر ليرە... خو دەزانى، شتىكت دەوى...
شەرم مەكە!"

"نا. نا. سوپاس."

شەرم دەكەى ھا! سەير كە، قسەى خو مان بى ھا، ليرە
كچىك ھەيە لەنيو كورەكاندا دەستاودەستى پى دەكەن، ھەلبەت
قەحبە نىيە، بەلام بە لايەوہ ئاساييە. بوى گرنگ نىيە و بو
خوى خو ش رادەبويريت. ليكۆلەرەكانى تىپەكەى ئەولا ھىندە
ئازاريان داوہ، لەكاتىكەوہ گواستوومانەتەوہ بو ئەم لا، پى
وايە لە بەھەشتدا دەژيت. زەرى نەماوہ. بىر لە ھىچ شتىك
ناكاتەوہ. بە ھەر حال خوى ھەز دەكات. ئەگەر تۆ بتەويت..."

"نا. من ھەر بىر لەم بابەتانە ناكەمەوہ."

"خو دژى ئەم بابەتانە نىيت؟"

"زۆر پابەندى ئەم شتانە نىم."

مەئموورى تايبەت بە چاوى بريسكەداروہ لە جەستەى
لاوازى ئەسفارى پام: "دەى باشە، وازى لى بىنە. بىرت
كردەوہ؟"

"بەلى. ھەموو شتىك دەلیم."

"بلى."

ئەسفارى ھەر لە يەكەم وشەدا زمانى وەستا. نەيدەتوانى
ھەموو ئەو شتانەى لەناو ھزرى خویدا ئامادەى كردبوو
بىھىنيتە زمان. لال بووبوو.

راسپىراوى تايبەت تەماشای کرد: "ئى؟!"

دلی ئەسفاری خیرا لینی دەدا: "من... من ئاگادارم ئازاد
سالی رابردوو شانەیهکی نەینیی خستبووه ڕی."

چاوهکانی راسپیژاوی تایبەت زەق بووهوه: "چی کردبوو؟"
"شوینیکیان تەقاندبووهوه."

راسپیژاوی تایبەت لە توورەبییدا قاقایهکی کیشا و بە چاوی
خوینتیزاوهوه گوتی: "ئازاد؟"
"بەلی."

"خۆ شوخی ناکە ی ئەسفاری؟"
"نا."

"هەلە دەکە ی. من نامەوی ئەزیت بی ئەسفاری."
"کاری که کردوویە، من بلیم نەیکردووه؟ مەگەر ئیوه هەر
ئەمەتان ناوێت؟"

راسپیژاوی تایبەت پەنجە ی دۆشاومژە ی لی راداشت و
گوتی: "تۆ چیت دەوی، خوێری؟ خەریکم بە زمانی خۆش
لەگەلت دەدویم، هێلکە ناکە ی راکەیش دەخۆیەوه؟ چیرۆکم بۆ
دەهۆنیتەوه؟" پاشان هاواری کرد: "تۆ چیت دەوێت؟"

ئەسفاری نەواندی: "من؟ ئاشکرایە، مردنم دەوێت؟"
"لە کاتی خۆیدا دەگەیتە ئەویش، پەلە مەکە."

"بۆچی وازم لی ناهینن، من لەوه زیاتر نازانم."
مەئمووری تایبەت هیدی و بە پشوودریژییهوه خوی
سەرقال کرد بە تەماشاکردنی ئەو دیمەنانە ی ئەسفاری
هەرگیز نەیتوانیبوو بیانینیت: "ئەگەر بتەوی ناپاکی لە من
بکە ی، مردنەکەشت بەگان دەدەم، جەنابی نووسەر."

"ناپاکی چی؟ کام ناپاکی؟"

"تۆ یەکەم کەس نیت ئاوا بیتام ددان بە شتەکاندا دەنی. بە
هەلە تیگەیشتووی جەنابی نووسەر، بیت وایە زۆر پالەوانی!"

وهك بلیی گریان له ئەسفاری بەردابیت، شین بووبوووه و به دهنگیکهوه چما دهگریت، گوتی: "به گیانی منداله کانم من چهند رۆژیک بهر له وهی بگیریم ئازادم بینی، هەرچییهک ههبوو گوتم."

"ههتیوه خوێرییهی دایکحیزه، کاریکت پی دهکهم تهرمه کهت وهکو سهگ بلوورینت."

"دادگاییم بکهن... دادگاییهکی ئاشکرا... له تهله فزیوندا، هەرچیم پی بلین، دهیلیمه وه."

مه ئمووری تایهت پیکه نی: "گه مژه! تو نووسه ری، ئەگەر بمانه وئ داگاییت بکهین و بهرپرسیاریه تی ته قینه وهیهک بخهینه ئەستوت، کهس برۆا ناکات. خه لک پیمان پیده کهن."

"ئه م خه لکه هەرچییهک ببینن، برۆای پی ده کهن."

"له شوینیکی باشتتر خه رجت ده کهین."

"ئه ی هاوار، کابرای هیرۆینکیش خو بیر له په له ی ددان، یان کاکۆلی ناکاته وه. من ته نیا ده مه وئ ته واو بم."

"ده ی باشه، تا سه بارهت به ئازاد قسه نه که ی، هه یچ خه به ریک له دادگایی و ئیعدام نییه. تا ئیستاش هه رچیت گوتوو هاته ران پاته ران بووه. هه ر نایی رۆو بده نه که سی وه کو تو. دیسانه وه دهنگه رینمه وه بۆ ئه وئ. ده تکه مه به شه ر."

گریانه کانیشی هه یچ سوودیکیان نه بوو: "نا. توخوا نا."

مه ئمووری تایهت فه رمانی دا بیبه نه وه بۆ ژووری دلۆپه ئاوه که. گوتی نه یه توانیوه باش بیر بکاته وه. ده بی واز له پاله وانیه تی بینت.

ئیسنا دلۆپه ئاوه که به ده موچاویدا بلاو ده بووه وه. وه کو کو تکیک وه هه نیه ی ده که وت و وه ک بریسکه ژیا نی له میشکی ده تاران د. پاشان چه رخوفه له که که به ئه سه په دارینه کانه وه سوو ری ده خوارد و دوور ده که وته وه.

تک...

"دوایین جار که ئازادم بینی... بازارى ته جريش..."

تک...

"لیره چى دهکەى... شوینیى ئەو ساواکییه م دۆزیوه ته وه..."

تک...

"کام؟ هەر ئەوهى عاشقى شا بوو... یارمه تیم دهدهى؟..."

تک...

"هیشتا له سهەر کارم... یارمه تیم دهدهى؟..."

تک...

"وازی لى بیینه ئازاد... تو کارت چیه بهر سهەر ئەم

شتانه وه؟..."

تک...

"یارمه تیم دهدهى؟... تو خو دەرانی من ئوقره نا..."

تک...

ئەسفاری هەرچییه کی دهگوت ئەوان ته نیا لرخه لرخیان
دهبیست. دلۆپه کان له ناو میشکیدا دهته قینه وه و ناخیان
تیکوپیک دها.

دوو رۆژ دواتر کۆتاییه کانی مانگی ریبه ندان بوو،
کلیلى ده رگا که سوورا و ده رگا که کرایه وه، دوو کهس
کردیانه وه و لیکۆله ره که له سهەر سه ریه وه راوه ستا و به
دهستی بهر دلۆپه ئاوه کانی گرت: "کى جه نابتى هیناوه بۆ
ئیره؟"

پیاویکیشى له گه ل بوو. پیاویکی قژکال، ته نکه ریشه که یشی
کال بوو، دهموچاوی له دهموچاوی مه سیح دهچوو، مه سیحیک
که لای راستی ته ویلی هینده ی چوار په نجه شوینی دوورینه وه
قوت بوو بووه وه، رهنگی پیستی نه ختیک سپی مه یله وئال بوو.

ئەسفارى بە يەك نىگا ناسىيەو، بەلام بە ترسەو ە راي
 كرده سووچى ژوورەكەو ە ەلترووشكا. وەكو لاپەرەيەكى
 بيكەلك لۆچ بووبوو. دەستى برد بۆ گوڭى. مووى سەرى
 ەلەكەند و بە توندى يەككە لە قامكەكانى خۇى گەست. خوڭين
 لەسەر پەنجەيەو ە داچۆرا. پاشان رشاىەو.
 ليكۆلەر گوتى: "بە لوتقى جەنابى جىگرايەتى كولتوورى
 رزگارت بوو ە پريز ئەسفارى."

ئەسفارى ئىستا ئىتر بەرەنسكى دەدا. بەلام كى دەيتوانى
 بليت مەگرى! تەنانت ليكۆلەرىش بەو ەموو سوۆز و
 ميهرەبانييەى بەرانبەر بە ئەسفارى بووى دەرەقەتى نەدەهات
 و نەيدەتوانى كاريك بكا تاكو بەسەر خۇيدا زال بيت.
 سەرەراى ئەمەش گوتى: "ئەسفارى گيان، خۇ پياو ناگرى."
 ژوورەكە بوڭى ئاوى گەنيوى ناو سكى كەسيكى خنكاوى
 لى دەهات. ئەسفارى وەكو تەرمى مؤمياكراو كە لە بنى
 دەرياو ەينايتيانە دەرەو، لە سووچى ژوورەكەدا گرمۆلە
 بووبوو و دەگرىا.

پازده

بۆنى سووتاوييه كه تا دههات ته شه نهى ده سهند. له
دهره وهش به و تاريكييه كرپوهى ده كرد. ماريا چاوى برپيه ناو
چاوى ئه سفارى: "ديسانه وه بلج. قسه م بو بكه."

ئه سفارى گوتى: "ئه م سووتمانه¹ ئاسايى نيه؟"

بۆنى وايهرى سووتاو دههات، تايهى سووتاو، يان
بيچووه پشيله يه كى هاروهاج، كه به بازنهى ئاگر دا قه له مبابزى
دهدا بو ئه وهى نه سووتيت، به لام گرى ئاگر له ناو يه كيك له
بازنه كانه وه به ره و تاريكى بلتسهى ده سهند و بۆنسويه كى تا
دههات ته شه نهى ده سهند. دوو كه ليكي خنكيته ر و چه ور له
سييه كان ده نيشته وه.

ماريا گوتى: "سه ير كه چاوه كانت چون سوور هه لگه راون!"

ئه سفارى گوتى: "چاوه كانى تويش هه ر وا. به لام سه يره.
ليكو له ره كه ديار نيه."

ماريا سه يريكي ده رگا داخراوه كى كرد و لچى هه لقرچاند:
"خه ريكم بير له و به سه ره اتانه ده كه مه وه كه بو ت گيرامه وه،
ئيس تا ئيره ي ژيانم له لايه ك و ئه م چه ند سه عاته ي له گه ل
تو قسه م كردو وه له لايه ك. هه ندئ جار مرؤف ده كه ويته ناو

¹. سووتمان: ئاگر كه وتنه وه.

قوتووی شقارتوه و پیی وایه ئهوه هه موو دونیایه. به لام ئیستا ئیتر هیچ شتیک به لامهوه گرنگ نییه.

ئه سفاری گوتی: "کهس ئاگای له دهردی کهس نییه." ئیتر بیدهنگ بوو، له په نجه ره کهوه سهیری ئاسمانی کرد. کلوه به فره گه وره کان له بهر چاوی دهنیشتنه وه و بیگومان باریکی قورسیان داده نا.

ئه سفاری گوتی: "هه موو شتیک گالته جار ه. ژیان له پیش چاوی من وه کو بینایه کی کۆنه که سهیری هه ر شوینیکی ده که ی، خه ریکی دارمانه. ده زانی ماریا، من جاریکیان بو خه رجیی نه خو شخانه ی که چه که م که تووشی به ره زام بو بوو، هه زار و دو سه د تمه نم له برا که م قهرز کرد. یه ک دوو مانگ تییه ری، به لام دو خه که م وه ها نه بوو بتوانم قهرزه که ی بده مه وه. به م موو چه ی مامۆستایه تیه... خه م بار بووم. پیم گوت ده ته وئ بایی هه زار و دو سه د تمه ن کتیت پچ بده م؟ گوتی باش. هه ر ئه و دوا نیوه رۆیه هات بو مالم ان. له بهر چاوی ژنه که م... ده زانی... هیچ شتیک هینده نه یشکاند بوومه وه. ئه و کتیبانه ی دانه دانه کۆم کرد بوونه وه، له گه ل هه ر کامیکاندا بیره وه رییه ک... هات جیای کرد نه وه، کومه لیک کتیبی باشی جیا کرده وه و له گه ل خوی بردی. ئینجا ئیتر پاکمان له پاک."

چاوه کانی ماریا ته ر و گه ش بوون. ده بریسکانه وه. وه ک تازه گریاییت.

ئه سفاری له پهر ژنه که ی بیر که وته وه، که چه کانی بیر که وته وه، ئازادی بیر که وته وه، له سه ر کورسییه که ی هه ستا، چه زی ده کرد پیاسه بکات. ئیتر نه یده توانی بیر له م شتانه بکاته وه. بو نچروو کیکی قورس و چه ور هه موو دنیای پر کرد بوو؛ هینده ی که سییه کانی له تاو ئازار قورس بوو بوون و هینده ماندوو بوو بوو باویشکی ده دا.

ماریا گوتی: "سییه کانم ئازاریان هه یه. تو باشی؟"

"نا ئەم دووکه له پیاو دهکوژی."

ماریا گوتی: "ناخهوین؟"

ئەسفاری دیسانه وه کهوته وه بییری ژنه که ی که گوتبووی:

"ناخهوین؟"

"نا ئازیزم . ئەمشه و دهمه وئ بنووسم."

"کهواته کاتی ویستت بخهوی سه ریکیش له ژووری

منداله کان بده."

"حه تمهن."

پاشان ژنه که ی گوتبووی: "گلوپه که ش بکوژینه وه."

ئەسفاری که سه ری هه لئنا، له ژووریکی تاریکدا بوو.

ماریای نه ده بیینی که پرووته. ته نیا جله کانی ده بیینی که ده که و ته

سه ر کورسییه که.

"من هه ر لیتره له سه ر ئه رزه که ده خه وم. تو ئاسووده به

ماریا."

پاشان هه ردووکیان بیده نگ بوون. ئەسفاری ئیتر نه یزانی

که چه که خه وتوو، یان به خه به ره. چاکه ته که ی داکه ند و له

سه ووچیکی ژووره که دا راکشا. ژووره که گه رم بوو، له

فه نکوه یله که وه گه رما ده پزایه ژووره وه. برسیی بوو. نانی پی

نه خورا بوو. گیژ بوو، زور سه ییری شته کانی ده کرد به لام

نه یده بیینی ته نیا چاوی ده ترووکاند و راده ما. پو شن یان

تاریکبوونی ژووره که بو وی هیه جیاوازیی نه بوو. بو چرووکه

چه وره که وه رسکه ر بوو.

ماریا به حاله تیکه وه وه ک بلیی خه ریکه خه وی لی

ده که ویته، پفیکی کرد: "چه نده گه رم بووه! ئاخو ناکرئ ئەمه

بکوژینینه وه؟"

شازده

ئەو ھەبوو گەرما بوو و خاک و بیابان. سارا بوو. سووتاو و تینوو. لەگەڵ ئەو ھەموو مرۆڤەدا کە لەناو ھزری ئەسفاریدا بەرھو لایەک ڕایان دەکرد. تەپوتۆز لەپشت پێیانەو ھەل دەسا و شەوقی شمشیرەکانیان و ھەکو تیخە تیشک کە شەکەیی شەق دەکرد. ئەسفاری سەری خستبوو ھیوان دەستەکانی و ھاواری دەکرد. ئەو ھەموو مرۆڤە تاو ھسووت و تینوو ھانکە ھانکیان بوو. ڕایان دەکرد و بە دەمیکی کە فکردوو ھ بەرھو لایەکی تر ملیان دەنا.

ئاو نەبوو، بەلام تا چاو ھەتەری دەکرد، تراویکە بوو. تیشکانەو ھ فریودەرەکی، ئەسفاری و قەیسەری خۆنەو بیستانە بۆ لای خۆی ڕادەکیشا. ڕایان دەکرد و دیسانەو ھ دەگەیشتەو ھ گەرمەکان. ئەسفاری و قەیسەر بەرھو لایەک ڕایان دەکرد و ئەو ھەموو خەلکەش بەرھو لایەکی تر. نە دەنگیک ھەبوو، نە شین و پۆرۆیەک. تەنیا گەرما بوو لەگەڵ تینوویەتیدا. خۆرەتاو زیاتر غاری دەدا و ھەر لە مێشکەو ھ تا ئیسقانی قاچەکانی دەسووتاند. دیسانەو ھ ڕاکردن و تینوویتی بوو. قەیسەر سەیری لایەکی دەکرد: "ئاو، ئاو!"

ئەسفاری گوتی: "ئاو نییە، لێرە ئاو نییە. تینوومە." کاسەیی چاوەکانیشی سوور بوو بوون. و ھەکو دارخورمایەکی گری

گرتبیت. بی ئیختیار پایده کرد. وهک گرگرتووهکان بهدوای قهیسهردا پایده کرد: "تیتتر ناتوانم."

دهور دهمی وشکه لیتدابوو. دهنگی ههنگاوهکانی ئهو ههموو مروّقهی رایانده کرد نهیده هیشته بیر بکاته وه. ئه ویش پایده کرد. قهیسهر ته ماشای ده کرد: "ده بی بیدوژینه وه. دلۆپیک ئاو..."

"نییه. چه نیک رابکه یین؟"

"دهیدوژینه وه."

ههرچی رایانده کرد، جوولهکان خاوتر دیاربوون. ئه سفاری شهکته و داماو دانیشته. ده گریا. جلهکانی توژاوی بوون. دهستی دهله رزی و چاووهکانی دهفرین. خوړه تاو به رهو پوژئاوا دهرویشته و له ئاسوو، قومه قومه رووباره کهی دهخواردوه. ئه سفاری ئاورپیکی دایه وه. سارا بوو. رایانکرد به رهو لای رووبار و هه تاو. قهیسهر خه لکه کهی پیشان دا و گوتی: "ئه مانه بهر ئاووه که یان گرتووه."

شمشیزیان دهرهینا و هه لیا نکوتایه سهر ئهو ههموو خه لکه. ئهو ههموو خه لکه له ژیر عه باکانیاندا چه کیان هه بوو. سیزیان لی گرتن. دهنگی دوو ته قه هات. له پر بیابانه وشکه که تاریک داگه را. ئه سفاری چاوی لیک نا و کردیه وه. ده بیینی هه ردووکیان که وتوونه ته ناو چالیک و برینی قاچه کانیان کیمی کردوه. هاواری کرد: "ئاو!"

پاشان دانیشته سهر ئه ژنو و سهیری چواردهوری خوئی کرد. قهیسهر له ژوور سه ریه وه دانیشتیوو، له ئاسمان رامابوو. چل هه تاو له ئاسماندا بوون. ئاره قه له دهموچاویه وه دهچوړا و ده بوو به هه لم. گوتی: "ئاو. له وئییه، له پشت دارباده مه که وه."

گه رما و تینوویه تی ته شه نهی ده سه هند. دهنگه دهنگی ترسناک له دوور و نزیکه وه ده بیستران. ئه سفاری چاووهکانی

داخستن و کردنیوه. قهیسەر کیوکی نیشان دا و هردووکیان کهوتنه ری. رایانکرد. له و هه موو خه لکه کهسیان نه مابوو. قهیسەر تافگه یه کی گه وره ی پیشان دا که له سهر گاشه بهرده کانه وه که فی کردبوو، له لیژاییه که دا دلۆپه ورد و درشته کانی ده پرژاند به دهموچاویاندا. قهیسەر به دهمدا له ناو ئاوه که دا خهوت و تیر ئاوی خوارده وه. ئه سفاری له ناو ئاوه که دا راوه ستابوو، ئا و تا سهر ئه ژنۆی ده هات. قهیسەر سه ری بهرز کرده وه: "وه ره پیکه وه بخۆینه وه."

"تینووم نییه."

"من پاراو نابم."

پیکه نی و سه ری له نیو ئاوه که نا. ئاوه که بهرده وام له سه ره وه را ده رژا و ئه سفاری ته ده کرد. سه رمای بووبوو. هه ر که دلۆپه کان ئه یاندا له دهموچاوی، ده له رزی و ته زوو به له شیدا ده هات. ده که وته وه بیر ژووری دلۆپه ئاوه که. هاواری ده کرد: "سه رم شه قی برد، ته واوی بکه ن!" پاشان چاوی کرده وه، دلۆپه ئاوه کان له سه ره سه ریه وه ده هاتن.

تک...

گلۆپی ژووره که هه لکرا. ئه سفاری ده ستیکی به دهموچاویدا هینا، سه یری کرد: شه لالی خوین بوو. له برانکارده که وه ده تکا. له سووچی ژووره که وه، هه ر ئه و شوینه ی خه وتبوو برانکار دیکی تایه داریان له ژوور سه ریه وه دانابوو.

مه گه ر چه ند تپه ری بوو؟

خوینا و له برانکارده که وه ده تکا. ئه سفاری راچله کا، رایکرده سووچیکی ژووره که وه، پیی و بوو خه و ده بینیت، هاواری کرد، ده نگه که گه رایه وه بو لای خو ی. چووه یه ک. ده ترسا

ته ماشا بکات و پشیله یه کی مردوو ببینیت. سه ری بهرز کرده وه و لاختیز بوو. ماریا له سه ر برانکارده که خه وتبوو، شوینی گولله، دانه یه که له سه ر شانی و دانه یه کیش له سه ر سنگی ده می کردبو وه. هینشتا هه موو به فره کانی جله که ی نه توابوو وه. ئه سفاری پیی وا بوو خه و ده بینیت. بانگی کرد: "ماریا...!" و دهنگه که به ره و لای خو ی گه رایه وه.

ئیس تا ئیتر ون بوو بوو. له هیچ شتیک تینه ده گه یشت. تک...

ده ور به ری بیده نگ بوو، ده رگای ژووره که ش نیوه کراوه بوو. له دووره وه دهنگی قسه کردن ده هات، دهنگی پی و دهنگی قسه کردن. ئه سفاری ملی کیشا؛ لیکۆله ره که له وسه ری دالانه که وه ده هات. ئه سفاری ده سه ته کانی ده لهرزی. نه ییده زانی چی پرووی داوه، نه ییده زانی چیی به سه ره اتوو، کاتی چاوی ده تروو کاند، سه ری سووری ده خوارد.

گه رایه وه بو ناو ژووره که. سهیری چه رای گۆشه ی ژووره که ی کرد. ئه و شوینه ی ماریای لی خه وتبوو، ئیس تا به تال بوو. دهستی گرت به برانکارده که وه. تهرمه که ی ماریا جوولا و دهستی له لیواری برانکارده که وه شوو بوو ونه وه. تک...

ئه سفاری خو ی کیشا دواوه و به چیچکانه وه دانیش ت. نه گریانی ده هات و نه ههستی به بو نی سووتاوی ده کرد و نه هیچ پاشان بینی لیکۆله ره که له سه ر سه ری تهرمه که وه راوه ستاوه و زهرده خه نه ده کات: "کچیکی جوان بوو. ئیس تا که سهیری ده کم به راستی..."

ئه سفاری به دهنگی کزه وه گوتی: "لیزه چ قه وماوه؟" وه کو مندا ل وای گوت. وه کو مندا له هه تیوه مه زلومه کان. لیکۆله ره که گوتی: "ده زانی ئه سفاری، له ناو ئه م ولاته دا یاسا

تەنیا بیستوچوار سەعات ئەوپەڕی چلوهەشت سەعات حوكم دەكات و پاشان دەكهوئیتە دەستی كهسانىكى تر، كه هه‌لووكانى پێده‌كه‌ن. "سه‌رخۆشانه پێكه‌نى. بووبوووه سو‌عبه‌تچى.

"چ مۆته‌كه‌يه‌كا!"

"خه‌ونى خراپت بى‌نى؟"

"خه‌ونى خراپ ده‌بى‌نم؟... يان..."

"تۆ نه‌خه‌وتووئى ئازىزم. سه‌ير كه‌."

قامكه‌كانى له‌پيش چاوى ئەسفارىدا جوولاند: "ئەمە چەند

دانه‌يه‌؟"

ئەسفارى له‌ په‌نجه‌ره‌كه‌وه‌ چاوى بـېرىيه‌ ده‌ره‌وه‌. كه‌شه‌كه‌ خه‌رىك بوو رووناك ده‌بووه‌وه‌ و به‌فر هه‌شتا هه‌ر به‌ ئارامى ده‌بارى. جگه‌ره‌ داگىرساوه‌كه‌ى ده‌ستى لى‌كو‌له‌ره‌كه‌ى وه‌رگرت و مژىكى قوولئى لى‌ دا. دلئى تىكچوو، به‌لام دىسانه‌وه‌ مژئى لى‌ دا.

لى‌كو‌له‌ر گوتئى: "وه‌كو شىته‌كانت لى‌ هاتوووه‌. مردوووه‌ ئىتر. كىشه‌ى تۆ ئەم‌ه‌يه‌؟ دوئىنى ته‌قینه‌وه‌يه‌ك رووى دا كه‌ به‌رئىز جىگرايه‌تىسى سىياسى فه‌رمانى گولله‌بارانكردنى بىستوسئى كه‌سى دا. يه‌كىكىشيان ئەم خانم ئازىزه‌ بوو. لانىكه‌م بۆ من زۆر ئازىز."

ئەسفارى دىسانه‌وه‌ مژئى له‌ جگه‌ره‌كه‌ دا: "سەعات چەندە؟"

"شه‌ش و نىو، خه‌ونت ده‌بى‌نى؟"

"ئممم."

"چ خه‌ونىكت ده‌بى‌نى؟ له‌به‌ر چى له‌ژئىر برانكاره‌كه‌دا

نووستبوئى؟"

"نا. من له‌م سووچه‌دا... برانكارد نه‌بوو."

"مه‌لئى نه‌بوو."

"يانى من ئەم ھەموو كاتە لەژىر ئەو برانكارەدا
خەوتبووم؟"

"گرنگ نىيە. ئىستا خۇ بەئاگاي."

"چ شەويكى گەرم بوو! بەردەوام تىنوم بوو."
"تىنوى خوين؟"

ئەسفارى ۋەكو تۆپ شووت كرابوو بۆ دەرەۋەى كات و
شوين. ھىچ شتىك ماناي نەبوو بۆى. نە رابردوويەك ھەبوو،
نە داھاتوويەك، نە كىشىك...

"سروشتى مرۆف وايە كە دەلەين خوين مرۆف ھيور
دەكاتەۋە. مرۆف كاتى دەچىتە گورستان، يان كە مردوويەك
دەبىنيت بە خويدا دىتەۋە و ھەستىكى خۆش دايدەگرىت. تۆ
ئاۋھا نىيت؟"

ئەسفارى دەموچاۋى برده ناو دەستەكانى. بىئوقرە بوو.
ويستى برواتە دەرەۋە. بەلام دەرگاي ژوورەكە داخرابوو. بە
پەلە بازى دا بەرەو سووچى ژوورەكە و رشايەۋە. بەردەوام
ھىلنجى دەدا. پىچ بە زگىدا دەھات.

لىكۆلەر گوتى: "تۆ ھىچ باش نىيت. ۋەرە لىرە دابنىشە."

دەستى گرت و لەسەر كورسىيەكە دابنىشانىد. شانەكانى
شىلا و گوتى: "تات ھەيە؟ ئەرى، تايەكى خراپىشت ھەيە."

دەستى نايە بەر ھەنيەى ئەسفارى، پاشان مەچەكى گرت:
"ئەرى... بزىم دوينىشەۋ چىت كرد؟"

"لىرە خەۋتم."

لىكۆلەرەكە بە دەست ئاماژەى بۆ تەرمەكە كرد: "لەگەل
ئەمە؟"

ئەسفارى تەماشاي ماريى كرد؛ ۋەكو گەچ سىپى بووبوو،
چاۋەكانى لىك نابوو. دەستى ھىشتا ھەر شور بوو، خويناو

لهسه ر قامكى دوشاومژهى دلۆپ دلۆپ بووبوو بۆ ئهوهى
داكهوئيت.

تک...

قامکگه لیکى زراف و بلند که ئهنگوستيله يه کى ناسک
لهناوياندا شهوقى دهدايه وه، ئیستا سپی بووبوو، لاواز و سپی.
"نا. لهو سووچه وه... به ته نیا..." پاشان مات سهیری
دیواره که ی به رانه بری خوی کرد.

"له ژیر برانکار ده که دا؟"

"برانکار د؟... نه بوو."

لیکۆله ره که گوتی: "دیسانه وه ده لیت نه بوو!" پاشان به
له بزیکى شیلگیرانه وه گوتی: "چۆن نه بوو؟ من زۆرم پی سهیر
بوو که بینیم رۆیشتوی له ژیر برانکار ده که دا نوستوی."
ئه سفاری بیده نگ بوو.

"رهنگه له بهر ئه وهى دویشه و له گه لیدا نه خه وتی، دلت تیکه ل
دیت؟ ده ته وئ برۆمه دهر وه خۆت به تال بکه یته وه؟ ها؟
کاره که ت له گه لی ته واو بکه."

"نا."

لیکۆله ر به ئاههنگیکى فریودهرانه وه پرسیی: "تاكو ئیستا
له گه ل ته رم جووت بووی؟"

"نا."

"مردووه که یان له زیندوو ده که یان باشته ره. ده ته وئ برۆم
تاكوو؟..."

ئه سفاری دیسانه وه رشا یه وه: "نا... من... من لیره ببه نه
دهر وه...."

جل و پیلاره که ی پیس بووبوو. رهنگی مردووی لی
نیشتبوو، به چاوگه لیکى سوور و چالکه وتوو، به شانگه لیکى

چه ماوه و ئیسقانییه وه که وته شوین لیکۆله ره که و له ژووره که
پۆیشته دهره وه. نهیده زانی ته نیا تاکه پیلایوکی له پییه،
نهیده زانی خهریکه دهروات به ریوه، نهیده زانی له کوپوه هاتوو
که ئیستا لیره یه، ته نانهت نه شیده زانی پرچه کانی به رچاویان
گرتوو.

لیکۆله ره له ناو پلیکانه کاندایه دهستی ئه سفاری گرت بو ئه وه ی
نه که ویت: "ده بی چه ند روژیک له نه خووشخانه دا پشو و بده ی.
پاشان قسه ده که یه. تو ئیستا له بارودوخیکی ترسناک دای."
ئیستا ئیتر نهیده توانی سه ری بکیشیت به دیواره که دا.
ئه ژنۆکانی له خۆرا ده چه مانه وه و به رده وام سه ریشی سووری
ده خوارد. ئیتر ته نانهت نهیده توانی که وچک بگرییت به
دهسته وه. وه کو مردوو یه کی به جووله بو هه ر لایه ک
بیانویستایه دهرۆیشت. هه رچییه کیان ده گوت دووباره ی
ده کرده وه و ئیتر هه ر ژن و منداله کانیشی وه بیر نه ده هاته وه.

حه قده

رؤژئیکیان پیاوئیکی که له گهت چوو ه ناو ژووره که ی
ئه سفاری و ماوهیه کی زۆری خایاند تا کوو ئه سفاری سه ری
هه لبرپی و (نیگای) له پییه کانه وه برده سه ره وه، برده
سه رتره وه تا کو گه یشه نزیك میچه که وه و پیاوئیکی بینی و
حالی نه بوو له بهر چی پیاوئیکی دریزیان نار دووه.

پیاوه که په یامئیکی زۆر گرنگی بو ئه سفاری پی بوو. هه روه ها پاش
یه ک دوو سه عات هه ولدان له گه ل ورییه که ی ئه سفاری، هه موو توانای
خوی خسته گه ر بو ئه وه ی تئی بگه یه نیت ئه وان به سه هوودا چوون
و ئه وه بی له ده زگا ببوو ریت. گوتی هاتوو ه داوای گه ردن ئازای له
ئه سفاری بکات. گوتی به م هه موو هیرشانه ی له لایه ن دوژمنه
ناوخویی و ده ره کییه کانه وه ده کریته سه رمان، ده بی قه بوولی بکه ی
ئه م هه لانه ش ده کرین. جیا کردنه وه ی راست و درو کاری خواجه.

گوتی خو ژیان هه ر ئه م چه ند روژه نییه، به خته وه ری و
ژیانی سه ره کی له شوینئیکی دیکه دایه. مروقه کان پاداشتی
مه عنه ویی خو یان له قیامه تدا وه رده گرنه وه، ئیره داری
موکافاته = واته دنیا و الحمد لله ئه سفاری به سه ره برزییه وه
له تاقیکردنه وه کانی خوای گه وه هاته ده ره وه و ده توانیت
بگه ریته وه ناو مالو حالی خوی.

زور قسه‌ی کرد، به لام ئه‌سفاری له هیچ تینه‌گه‌یشت. ته‌نیا گوتی: "ماریا!" و زه‌ق زه‌ق ته‌ماشای کرد، پاشان پویشته له‌سه‌ر چه‌رپاکه‌ی پراکشا و چاوه‌کانی لیک نان. پیاوه‌که گوتی: "باشتر وایه پابکشی، من قسه‌کانم ته‌واو ده‌که‌م و دواتر له خزمه‌ت مه‌ره‌خه‌س ده‌بم.

قسه‌ی کرد، قسه‌ی کرد، قسه‌ی کرد، ئه‌سفاری چاوه‌کانی داخستبوون و ده‌نگی ئه‌و پیاوه له هووه‌وی سازیکی دارینی ئه‌فریقی ده‌چوو، که به دیواره‌کانی می‌شکی ئه‌سفاریدا بلاو ده‌بووه‌وه و هی‌نده دووپاته بوو که شه‌که‌تی کرد و خه‌وی لی‌که‌وت. خه‌ویکی قوول و ئارام، که وه‌خه‌به‌ر هات، دوو مه‌ئمووری شه‌خسی ئه‌سفاریبیان سوار په‌یکانیکی سپی کرد و بردیانه‌وه ماله‌که‌ی. چونی هینابوویان، ئاوا بردیانه‌وه. ژنه‌که‌ی له ماله‌وه نه‌بوو. ئه‌وان هی‌نده له‌به‌ر ده‌رگادا چاوه‌رپیان کرد تا ژنه‌که له‌گه‌ل دوو کچه‌که‌ی گه‌رایه‌وه. له شتکرین گه‌رابوووه‌وه. هانکه‌هانک دوو عه‌لاگه‌ی گه‌وره‌ی هه‌لگرتبوو و منداله‌کانی دؤندر مه‌یان ده‌خوارد.

نه‌ده‌کرا له‌به‌ر چاوی منداله‌کان ئه‌سفاری پی بسپیرن. یه‌کیک له مه‌ئمووره‌کان ناچار بوو دابه‌زیت و ریک له‌و کاته‌دا ژنه‌که‌ی خه‌ریک بوو ده‌رگا‌که‌ی ده‌کرده‌وه، پویشته به‌ره‌وه و سللوی کرد. پاشان تییگه‌یانده منداله‌کانی بنیریته ماله‌وه، چونکه ده‌بی سه‌باره‌ت به ئه‌سفاری بابه‌تیکی گرنگ بیستیت.

ژنه‌که‌ی واقورماو سه‌یری ده‌کرد، پاشان قه‌بوولی کرد منداله‌کان بیاته ژووره‌وه و بگه‌ریته‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌سفاری له به‌ندیخانه‌دا بوو، ژنه‌که‌ی هی‌نده سه‌ردانی خه‌سته‌خانه‌کان و پزیشکی دادوهری و بنکه‌ی

پۆلیسی کردبوو، تا ئەوێی که دواجار بووی دەرکهوتبوو له زیندانی ئیقفینه.

پێیان گوتبوو تاوانی ئەسفاری هاوکاریکردنه لهگهڵ باندیکی تیکدهرانه و سیخوریدا. ئەگەر گیانی مندالهکانی خۆش دهویت، بهدوایدا نهچیت. جارێ واز بهینیت و ئاگای له مندالهکانی بیت! هەر ئەوه. هەر کهسیکیش پرسیی ئەسفاری له کوویی، بلێت چوووته سهفهەر، دهنه عاقیبهتی باش نابیت، به نرخێ لهدهستدانی گیانی، یان تهنانته زیاتریش. بهراست کچهکان چۆن، بهتایبهت ئەو بچووک بهم دواایانه چهند شیرین زمان بووه... ئەو سهگبابه؟

ئێستاش ئەو پیاوه لهبهر دەرگا چاوهڕێ بوو، کاتی ژنهکهی ئەسفاری گهرايهوه، پێی بلێت ئەسفاری کهوتبووه ناو تهنگ و چهلهمهیهکی سیاسییهوه و خوا یارمهتی داوه و زیندوو ماوه.

گهرايهوه.

راستیان گوتبوو. حالیشی زۆر خراب نهبوو. مهئموورهکان ئەملا و ئەولای ئەسفارییان گرتبوو، دهیانبرد به رێوه. هاوشیوهی کهسیکی تووش بوو به شهکره، که له سههرمههرگا بیت، هینایان و دایان به دهستی ژنهکهی، هیچ له ئەسفارییهکهی سی سال بهر له ئیستا نهدهچوو. بای سی سال تیکشکا بوو، ههنگاوی بچووک بچووکي ههلهگرت، سهیری بهرانبهری دهکرد، شوینیکی دوور و ونوو.

ژنهکه گرژ و مۆن، له بینینی ئەو دیمهنه واتی و پ ماوو چما وشک بووبوو. هینده راوهستا تاکو لێی نزیک بوونهوه. پاشان ژێر بالی میردهکهی گرت و بردیه مالهوه، دەرگاکی له شوین خۆی داخست. له چکهکهی له لای چهپهوه راکیشا و فری دایه سهه تهنافهکه.

بیدهنگی بوو له گه ل ریگه یه کی دوورودریژ تا ژووری کاره کی نه سفاری. ژنه که ی شه لالی نارقه بووبوو، ده لرزی. هه موو شتیک به بیدهنگی تیده پیری؛ ته نانه ت پوخساری سه رسوورماوی منداله کان له پشت په نجره که وه که هه نگاو به هه نگاو دؤندر مه که یان ده لیسته وه، تا کو نه سفاری بگاته ژووره که ی.

ژنه که ی ته نانه ت به یه ک وشه ش قسه ی نه کرد. به بیدهنگی نه سفاری له پلکانه کانه وه ده برده سه ره وه. کاتی گه یشتنه ژووری کاره که ی، دهستی برد و کلیله که ی له سه ره وه ی ده رگا که وه هینایه خواره وه، ده رگا که ی کرده وه و ریئوینی کرد بو ناو نه و ژووره بچو و که. پاشان له لیواری چه رپا که وه داینیشان، دواتر په رده کانی هه لدا یه وه.

په یکه ریکی نه سفاریش که له گه چ چی کرابوو، له وی له پشت میزه که ی نه سفاریدا دانیشتبوو. په یکه ره که ری که به قه باره ی سروشتی نه سفاری بوو، خه ریک بوو شتی دهنوسی.

له ماوه ی نه و سی ساله ی له بیستنی دنگ و بینینی هاوسه ره که ی ببه ش کرابوو، دوور له چاوی کچه کانی، هیور هیور نه و په یکه ره ی دروست کردبوو و له پشت میزه که دا داینیشان دبوو، له سه ر کورسییه که ی خویدا. دهستی که ی له سه ر لاجانگه ی بوو، نه و دهسته که شی له سه ر لاپه ره کان.

ژنه که ی هه ژا بوو، گیژ بوو، شله ژابوو. پی و بوو خه ریکه خه ون ده بینیت. دهستی ده هینا به سه ری خویدا، باوه شی به خویدا ده کرد و نه یده زانی چی بکات. قسه ی نه ده کرد.

پاشان هه ر وا بیدهنگ چوه چیشتخانه. قاپیک شو ربای تیکرد و گه راپه وه. له به رده م نه سفاریدا دانیشته سه ر نه ژنو.

ئىستا دوو ئەسفارى ھەبوو؛ كەوچكىك سووپى بە دەمى
ئەميانەو دەكرد، كەوچكىكى تىرى دەكرد بە دەمى ئەوى
ترەوہ.

پاشان لە قولپى گريانى دا. نەيدەزانى لە خووشييان دەگرىت،
يان لەبەر ئازار. تەنھا دلى خەرىك بوو دەوہستا.

'كوتايى'

پايىزى ۱۳۶۲ تاران

سەبارەت بە ئەم رۆمانە و ئە ستایشی دایکەدا

هاوینی سالی ۲۰۰۱، کاتی دایکم بۆ سەردانمان هاتە بەرلین، لەنیوان دیارییەکانیدا چەند فایلێک لە دەستتوسەکانی منیشی هینابوو. ئەم دیدارە هاوکات بوو لەگەڵ پروداوێکی ئێوە و سێپتەمبەرە نەفرەتییهی که فرۆکەکان رۆیشتنە ناو ئێوە تاوهرانهوه و لهوه بهدوا سهختگیرییهکان دژی ئیمیهی دوورخراو زیاتر بووهوه، چونکه بۆ ئێوان هیچ جیاوازییهکی نییه که تۆ کێی و چیت کردووه، تهنیا کاریان بهسەر ئێوهوه ههیه، تۆ ئیرانییت، کهواته لهمهبهدوا بۆ نمونە، بۆ رۆیشتنە بەریتانیا، دەبی قیزه دهربینیت.

ئێوارە ی رۆژیکیان کاتی خۆرئاوا، دایکم بانگی کردم: "باسی، تەلهفزیۆن بەردەوام ئەم فرۆکانه پیشان دەدات که خۆیان بهو باله‌خانه‌یه‌دا ده‌کێشن، وەرە بزانه ئەمه فیلم سینه‌مايیه یان...؟ من خۆ له زمانی ئەمانه تیناگەم."

پاشان منیش واقورماو تهنیا له‌بەر خۆمه‌وه ده‌مگوت: "سەیره! نیۆیۆرک...؟ تاوهره دوانه‌کان...؟ تیرۆریزم...؟"

دایکم له وه‌ها رۆژانی‌کدا بینی، پاشان که رۆیشت، دلێشمی له‌گەڵ خۆی برد، هه‌روه‌ها باوکیشم که به‌شوین خۆیدا راپده‌کیشا، له‌گەڵ خۆی بردی تاکو بۆ هه‌تاهه‌تایه تازیه‌باری

"گوتم ئەم رۆمانەتان بەدەل نەبوو؟ یان بۆ نموونە هیچ
پیشنیاریکتان ھەبە تاکو باشتری بکەم؟..."
پیکەنی و گوتی: "نە... پیم وایە باشتەر ئەو ھەبە جاری واز لە
چاپ و بلاوکردنەو ھەبە ئەم رۆمانە بەینی و برۆیتە لای ژیا
خۆتەو ھەبە..."

ھەروەھا لە کاتی خواردنەو ھەبە چای و خواردن شیرینیدا،
لەناو قسەکانیدا بە جۆریک لە جۆرەکان منی تیگەیاندا کە
باشتر وایە ئیمەش تووشی کیشە نەکە.

ئەو سالانە و سالانی دواتریش لەو برۆیا ھەبە بووم کە تەنیا
لاوازی تەکنیک یان لاوازی لە نووسیندا دەتوانیت رێگر بیت لە
بەردەم چاپ و بلاوکردنەو ھەبە ئەو شتەکانی و ھەکو
چیرۆکنووسیک ھەرشتیک چیرۆکیژەکە ناخە بە یارمەتی
خەیاڵ دەیبینیتە سەر لاپەرە، ھەروەھا چونکە بە ھەموو ژیا
کاری رێخراو ھەبە نەکردووە و ناھەوئ تیکەلی سیاسەت
بە، ترسیک بۆ بیرکردنەو ھەبە دەربرینی چیرۆک، یان
رۆمانەکەم نییە. ئیزان ولاتی منە و هیچ تاوانیکیشم نەکردووە
تاکو ترسیک ھەبیت.

مامۆستا بووم و نووسەر. ھەر لە مندالییەو ھەبە ئاواتی
ئەو ھەبە بووم بچم بە رۆژنامەوان و ئیستا ھاتبوومە ناو دنیای
میدیاو، ئەزموونی بەرھەمەینانی رادیۆ ھەبوو، ھەروەھا لە
گۆفارە ئەدەبییەکانیشدا چالاک بووم.

ئەو ھەبە من دەمنوسی ھەستەکانم بوون لەگەڵ ئەو شتە
لە کەشی دەور و پشتم و ھەرم دەگرت. ملومۆم دەکرد و
دەمنوسی. رەنگە لە ھەندئ روو ھەبە بەرانبەر بە پرسە
سیاسییەکان نامۆ و پەرت بووم. تەنانت چەند سالیک دوا
ئەو ھەبە کە لە گەرمە فشار و لیپچینەو ھەکاندا، لە پاسکاری

نیوان وهزارهتی زانیاری و دادوهری شوړشدا و دهمهتهقی لهگه ل لیکوله ره رهنکاوه رهنکهکاندا له ههندي شت تیگه یشتبووم، بهلام له دوایین دادگامدا پاریزگاریم له خوّم نهکرد، بهلکو به شاتوشووته وه ئاماژهم بؤ کومه لیک خه لک کرد و گوتم له باتی من، ئەم مه غولانه دادگایی بکن.

دهمەوی بلیم من له ولاتی خوّمدا گه وره بووبووم، له ولاتی خوّمدا فیتری نووسین بووبووم، له ولاتی خوّمدا کارم کردبوو، ههروهها بروام نه ده کرد له بهر نووسین که سیک له ناوبه رن، مه گهر بؤ نمونه دوژمنه کان هیرشیان کردبیته سه رمان و جگه له کولدان و بیده نگبون، ئیتر هیچ چاره یه کی ترمان نه بیت.

رهنگه ههر له بهر ئەمهش بووبیت کاتی سه روتاریکم له ناو گوڅاره که مدا دهنووسی، جارچار له سیاسیکاریک، که تازه بووبو به رۆژنامه وان، دهمیبست که دهیگوت: "زورزان! تۆ لهگه ل که سینکا په یوه ندیت هه یه؟" ده مپرسی: "چون؟"

دهیگوت: "ئاخر ئەم شتانه ی تۆ دهیاننووسی حه تمه ن ده بی که سینک هه بیت، دنا بؤچی ئیمه ناتوانین بینووسین؟" ده مگوت: "من لهگه ل هیچ که سینکا کیشه م نییه." (فایلم لای کهس نییه)

دواتر له کاتی کیشه کانی گوڅاری گهر دوون، کاتی حوکمی ئیعدام هاته ژیر لاپه ره ی به دوا داچوونه که م، ناچار بووم لهگه ل دادوهری شوړشدا چاوپیکه وتنم هه بیت، ئاخوندیکی که شخه و پیداکر و خوښه خلاق، که پیی گوتم دوسیه که ی ئیوه په له ی تیدا نییه، تا ئیستا له کوئی بوون؟ چیتان ده کرد؟

گوتم: "به ریز ره ئیسی، من له ناو ئەم ولاته دا گه وره بووم، له ناو ئەم ولاته دا دهرسم خویندووه، کارم کردووه، وانهم

وتووه ته وه، نووسيو مه، ههروه ها پيم خو شه سوو ديم هه بي
بو ولاته كه ي خو م."

دوابه دواي ئه م چاويپكه وتن و گفتوگو يه بوو كه
دوسيه كه م له لايه ن دادوهر ي شوپشه وه رت كرايه وه و
نيردرا بو دادوهر ي چاپه مه نييه كان و له ويش به بيگونا
ناسرام و چند ساليكي تر يش گو قاري گهردوونه كه مم بلاو
كرده وه.

بو هه ر شتيك ده تتواني تا راده كه بهرگه ي بگريت و
دهكرا دهرك به وه بكه ي، ئه گه ر بته وي له ناو ئيران بهرده وام
بيت و كاريك بكه ي، پيوسته بهرده وام كاژ بخره ي، شهق بيه ي،
بكه وي، هه لسيته وه، راستيته وه و رابكه ي؛ له ملاوه بو ئه ولا.
به لام ته نيا به توپه كه ي خو ت گه مه بكه ي، نهك به توپي
ليكو له ره كان و ئه واني تر. بهرده وام ده فترچه ي ياساي
چاپه مه نييه كان له ناو جانتا كه تدا بيت، جاروبار لاپه ره كاني
هه لبده ته وه و بزاني ئايا تاوانيك نه كردوه، فريو نه خو ي.

ئه مه خو شه يالويه كاني گه نجيك ي ئاشق ي ئه ده بيات و
بلاو كردنه وه و چيروك و كتيب بوو كه بواري ئه و يان پي
نه دا له م ريگه يه دا بيته كه رگه دن، دهينووس ي، ده يخوينده وه،
وانه ي ده گوته وه و رايده كرد. به لام ئه وان بهرده وام شيوزي
ياريه كه يان ده گوړي و له هه ر لايه كه وه راويان داده نا. به لام
ديسانه وه ئه م شيوزه هه ر بهرده وام بوو.

له شوينيكدا تو فير ده بي له ناو ئه و گوړه پانه ي
"سوورپيه وه، تاكو بسوورپينه وه" دا بنووسيت بو بلاو
كردنه وه، يان بنووسيت بو كاتيكي تر، چ جياوازيه كي هه يه؟
گرنگ ئه وه يه كو ل نه ده ي، تا ئه و جيگه يه ي ئه وان ريگه يه كيان
نه بيت جگه له وه ي كه به پيچه وانه ي ياساكاني خو يان

بجوولین، یان بۆ نموونه به قهوللی لیکۆلهره ئازیزه کهم کامیونیت بکهن واته شهوویک، نیوه شهوویک به لۆری پانت بکه نه وه و به یانییه کهی له رۆژنامه کاندایه والی رووداوه که به شروقهیه کی تیروته سه ل بکوته نه ناو دهموچاوی هاوړییه کانتدا.

ئهم رۆمانهم ههر وا نووسیوو، پاشان بردبووم بۆ لای بلاوگه. به لام ئهو رۆژه قهناعتهم به خۆم هینا که جارێ واز له چاپکردنی بینم تا کاتی خۆی؟ کاتی خۆی؟ مه گهر له ولاتی ئیمهدا ودها ئارهزوویه کی مه حال دیته دی؟

به درێژایی ههموو ئهو سالانهی له ئێراندا بووم، وهکو مندالیکی مردوو سهیری ئهم رۆمانهم دهکرد. ههندی جار دهرویشتمه سهر قهبره کهی، فاتحیه کهم دهخویند و فووم لیی دهکرد و لاپه رهیه کهیم هه لده دایه وه و تیده په پیم. ههندی جاریش ههستم دهکرد ئهم منداله نه مردوو، له ناو مه کینه دا دایانناوه، تاکو له کاتی خۆیدا خانمه په رستاریک به راکردن له ناو دالانی درێژی ژياندا خۆی بگه یینیت به من و هانکه هانک بلیت: "به ریز مه عرووفی منداله که تان زیندوو! برۆن جله کانی بینم."

ئهم گه مه یه و ئهم چاوشارکینی هه میسه له نیوان من و رۆمانه که مده هه بوو تا ئهو کاتهی ناچار بووم ژيانی مه نفا هه لبرێرم و ههندی جار ته نیا هه والی ئهم رۆمانه و باقیی دهستنووسه کانم ده پرسسی و بیریشم له بلاوکردنه وه یان نه ده کرده وه، تا ئهو کاتهی دایکم بۆی هینام.

دوو سی سالیک بیرم له وه ده کرده وه پیکهاته کهی تیک بدهم و به پیی که شوه وه وای ئهم رۆژانه و به سووده وهرگرتن له و ئه زمونانهی له ژیر دهستی لیکۆلهره کاندایه وهرمگرتبوو، سه رله نوێ بینووسمه وه. ههر که چه ند لاپه رهیه کهم نووسی، زانیم ئهم کارهم پی نا کریت. که وتمه وه بیر ئهو "په یکانگه لهی"

سپه‌ره‌که‌یان "بی ئیم ده‌بلیو" ه و گلوپه‌کانیان "میرسدس".
 هاوشیوهی مریشکیک که به مه‌به‌ستی قایمکاری چوار پنیان
 بوئی دانابیت. نه به‌رخه چکۆله‌که‌م بوو، نه بالندهی ئاسمان.
 که‌واته لیگه‌رام هه‌ر به‌و جوورهی وا بوو وه‌کو ده‌ستنووسه‌که
 بمینیته‌وه، ته‌نیا توانیم له ئاستی ده‌ستبه‌سه‌رداکیشانیک
 هه‌له‌چنیی بکه‌م.

سالی ۱۳۸۶ بلاوکه‌ره‌وه‌که‌م، ئەمیری حسینیزاده‌گان
 ده‌ستنووسه‌که‌ی برد بو ئیران تاکو کاری پیتچینی و کاره
 هونه‌رییه‌کانی ئەنجام بدات، به‌و هیوایه‌ی ئیجازه‌ی چاپه‌که‌ی
 وه‌ریگریت و له ئیراندا بلاو بیته‌وه. شانیکم هه‌له‌ته‌کاند و گوتم
 من ئومیدیکم نییه به ئیزنی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی
 به‌ره‌مه‌کانم له ئیرانی ئیستادا، به‌لام ئیوه خۆتان ده‌زانن.
 (ئاخر هه‌وت سال بوو بلاوکردنه‌وه و ته‌نانه‌ت چاپی
 دووباره‌ی به‌ره‌مه‌کانم قه‌ده‌غه کرابوو، به‌لام له هه‌شت سال
 ده‌سه‌لاتی ریفورمخوازه‌کان، که خۆیان گرفتاری کیشه‌کانی
 به‌ده‌سته‌ته‌یانی سه‌لاحیه‌تی خۆیان بوون، هه‌وله‌کانی
 بلاوکه‌ره‌وه‌که‌م گه‌یشته‌نه‌نجام.) ئاوا بوو که رۆمانه‌که
 هه‌نگاوێک رۆیشته به‌ره‌وه.

هه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌ره‌ینه‌ریکی سینه‌ما که ئاگاداری ئەوه بوو
 رۆمانیکی وه‌ها بوونی هه‌یه و به‌م زوانه‌ چاپ ده‌بیت، ده‌ستی
 به‌سه‌ر ناوه‌که‌یدا گرت و فیلمیکی به‌و ناوه‌وه ده‌ره‌ینا و من
 له‌بری ئەوه‌ی لانیکه‌م گله‌یی ئەوه‌ی لی بکه‌م، لیتی خۆش بووم
 و ئەو ناوهم به‌خشییه‌ ئەو فیلمه‌ لاوازه و ده‌ره‌ینه‌ره
 ناپیاوه‌که‌ی و ناوی رۆمانه‌که‌م نا "تواوه".....

رۆمانی "تواوه" بیره‌وه‌ری و خه‌یاله‌کانی منه سه‌باره‌ت به
 که‌شیک، که تیدا هه‌ناسه‌م داوه و ژیاوم. چیرۆکی نووسه‌ریک

که له ژیر ئه شکه نجه و لیبیچینه وه دا ناچار ده بیت چیرۆک دابریژیت. دواچار له ناو چیرۆکه کانی خۆیدا ون ده بیت. بهرهمی کار و تیکۆشانی داستانی منه له سهردهمی لایه تیدا، که ده بویه هر ئه و کاته بلاوبوایته وه، رهخنه ی لی بگیرابایه و کاریگری هه بویه له سهر کار و رهوتی ئه ده بیی ئه ده بی من. به لام ئیمه که سانیکین که کات و شوینمان تیک چوه.

نازانین کی و بوچی و له کوین؟

من نازانم ئایا ئیستا ده بی دلخوش بم یان خه مبار، که یه که مین رومانم بیستوشه ش سال درهنگ ده گاته دهستی خوینه رانی؛ که نجیکی بیستوشه ش سالان که هاوته مه نه کانی خوی نانا سیت و نازانیت ده بی له کوپوه بوه ستیت. له تهنیشت له دایکبوانی پاییزی ۱۳۶۲ (۱۹۸۳) یان له دایکبوانی پاییزی ۱۳۸۸ (۲۰۰۹)، به راستی نازانم، کامه یان؟

عه باس مه عرووفی

زنجیره‌ی کتبیہ چاپکراہہ‌کائی دہزگای چاپ و پمخشی سہردہم ۲۰۱۷

وہرگیزان	نوسین	ناری کتیب	
	فاروق ہومہر	سلیپانیہ‌کآن (کومہ‌لہ‌چیروک)	۸۱۲
	شیرکو کرمانج	شوناسی عیزاق ململانی نہ‌توہیی و مزہ‌ہیبیہ‌کآن	۸۱۳
	محمد سہید علی ہارزنجی	کوردہ‌کآن و ولاتی کوردہ‌واری	۸۱۴
کریم ہرہنگ	گوستاف یانوخ	گفتوگو لہ‌گہل کالکا	۸۱۵
	د. محمد کمال	فہلسفہ‌ی ہونہر	۸۱۶
	ناتاشا نیروو، ٹیریکا فرانتز	دیکتاتور و دیکتاتوریہت	۸۱۷
حامہ کریم عارف	ہینری ترویا	دوستویسکی	۸۱۸
رہوف بیگرد	فیودور دوستویسکی	یادوہریہ‌کائی زیرزہوی	۸۱۹
	عہتا فہرہ‌داخی	گہران لہ‌نیوان واقع و خہ‌یالدا	۸۲۰
سہباح نیسماعیل	عہدولعہ‌زیز ہارمکہ ساکن	ویژانہ‌ہیباو	۸۲۱
فہرشید شہریقی	میشل ٹوستیٹوف	وہرگیزان	۸۲۲
	عادل محمد	رہہ‌ندہ‌کائی حسہن زیرہک	۸۲۳
	دانا رتھوف	نہ‌نتوان چچخف	۸۲۴
د. موخسین محمد عومہر	سان ژون پیرس	سنتاپش	۸۲۵
	د. بہ‌ہادین محمد محمد	ریکلام و پہیوہندی گشتی و بازارکردن	۸۲۶
حامہ رشید	ٹیریک کیسلاسی	دیموکراسی و پمکسانی	۸۲۷
سہباح نیسماعیل	سعد محمد رحیم	کوژرائی کابرای کتیبفروش	۸۲۸
	حاسن ہارام	شاعیرہ کوژراو و ستملیکراہ‌کائی سہردہمی نیسلام	۸۲۹
فاروق ہومہر	ولیم سارویان	گہرانہ‌وہ بز مال	۸۳۰
ناسو کریم		قانونی نیوہولہ‌تبی مافہ‌کائی مروف	۸۳۱
	محمد باوہر	ٹوزدہمیر و کورد	۸۳۲
عہدولخاق پمخووی	ٹیناتسیو سیلون	ریبازی دیکتاتورہ‌کآن	۸۳۳
عومہر علی فہ‌فور	م. ہاکان یاقوز	سیکیولاریزم و دیموکراسی نیسلامی لہ‌تورکیا	۸۳۴
	تونی سہ‌غیبی	ہائلہان لہ‌سیستم	۸۳۵
	کومہ‌لیک چیروکٹووس	جوانترین خنکاوی دونیا	۸۳۶